

การแสดงข้อร้องเรียนโดย กุลมาศ ลิ้มปวุฒิวราณนท์

นางสาวกุลมาศ ลิ้มปวุฒิวราณนท์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A MASTER VOCAL RECITAL BY KULAMAS LIMPRAWUTTIWARANONTH

Miss Kulamas Limprawuttiwaranonth

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2016

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การแสดงซัปร้องเดี่ยวโดย กุลมาศ ลิมปวุฒิวรานนท์

โดย

นางสาวกุลมาศ ลิมปวุฒิวรานนท์

สาขาวิชา

ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดวงใจ ทิวทอง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดวงใจ ทิวทอง)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ต้นจันทร์พงศ์)

5886702235 : MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS: A MASTER VOCAL RECITAL / KULAMAS LIMPRAWUTTIWARANONTH

KULAMAS LIMPRAWUTTIWARANONTH: A MASTER VOCAL RECITAL BY KULAMAS LIMPRAWUTTIWARANONTH. ADVISOR: ASSOC. PROF. DUANGJAI THEWTONG, 159 pp.

The Master vocal recital aims to develop the performer's vocal capacity in various vocal techniques and music interpretation. This includes the study of composers and composition histories, the musical analysis. Moreover, the recital also enables the performer to have an experience in organizing solo recital which includes repertoire selection, practice coordination, preparation of posters and program notes, and performance venue arrangements. In conclusion the Master vocal recital aims to provide in depth information about classical vocal music to all interested parties.

The author selected 13 pieces in 3 languages by 8 composers as follows: (1) Ganymed by Franz Schubert (2) Auf dem Wasser zu Singen by Franz Schubert (3) Sweeter than Roses by Henry Purcell (4) If Music Be the Food of Love by Henry Purcell (5) Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald by Gustav Malher (6) Wer hat dies Liedlein erdacht? by Gustav Malher (7) Song my mother taught me by Antonín Dvorák (8) Batti, batti, o bel Masetto from Opera "Don Giovanni" by Wolfgang Amadeus Mozart (9) Saper Vorreste from Opera "Unballo in maschera" by Giuseppe Verdi (10) Libiamo ne'lieti calici from Opera "La Traviata" by Giuseppe Verdi (11) Quando men 'n vo' from Opera "Bohème" by Giacomo Puccini (12) O mio babbino caro from Opera "Gianni Schicchi" by Giacomo Puccini (13) Con te partirò by Francesco Sartori

The Master Vocal Recital took place on Thursday April 27, 2017 at 6:00 p.m. at 3rd Floor, Recital Hall, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University, with Morakot Cherdchoo-ngarm (piano), Tuntikon Muangnongwa (vocal), Amen Sotthibandhu Komeluecha (vocal). The approximate duration of the Master Vocal Recital was one hour and thirty minutes including an intermission.

Department: Music Student's Signature

Field of Study: Western Music Advisor's Signature

Academic Year: 2016

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ ครูบาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ผู้ที่มีมอบโอกาสให้แก่ข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ใน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ผู้ให้โอกาสอันประกอบไปด้วย ศ.ดร.วีรชาติ เปรมมานนท์ รศ.ดวงใจ ทิวทอง ผศ.ดร.ภาวไล ตันจันทร์พงศ์ ที่คอยให้คำแนะนำและความช่วยเหลือในการทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้สำเร็จไปได้ด้วยดี อีกทั้งคณาจารย์ที่คอยวางรากฐานให้ความรู้แก่ข้าพเจ้าตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในรั้วจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ ศ.ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญญ์ ผศ.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ผศ.ดร.ศศิ พงศ์สรายุทธ รศ.ธงสรวง อิศรางกูร ผศ.ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์ ผศ.ดร.นรอรุณ จันทร์กล้า ผศ.ดร.รามสูร สีตลาโยน

ข้าพเจ้าขอขอบคุณความดีความชอบทั้งหลายของสรรพวิชาความรู้อันเกิดแก่วิทยานิพนธ์เล่มนี้ แต่ครูบาอาจารย์ทุกท่านและเพื่อเป็นประโยชน์ด้านการศึกษาวิชาความรู้ที่คุณครูสั่งสอนมานั้น บัดนี้ได้สืบทอดไปยังคนรุ่นต่อไปให้ได้เรียนรู้และนำมาพัฒนาตนเอง สมดังความปรารถนาของคุณครูทุกประการ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1	12
บทนำ	12
ความเป็นมาและความสำคัญ	12
วัตถุประสงค์ของการแสดงดนตรี	12
วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	13
ขอบเขตของการแสดงดนตรี	13
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	15
บทที่ 2	16
อรรถาธิบายบทเพลง	16
2.1 Ganymed ประพันธ์โดย Franz Schubert.....	16
2.1.1 ชีวประวัติ Franz Schubert.....	16
2.1.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	20
2.1.3 บทวิเคราะห์	21
2.1.4 วิธีการฝึกซ้อม.....	27
2.1.5 การตีความบทเพลง	31
2.2 Auf dem Wasser zu singen ประพันธ์โดย Franz Schubert.....	31
2.2.1 ความสำคัญของบทเพลง.....	31
2.2.2 บทวิเคราะห์	32

2.2.3	วิธีการฝึกซ้อม.....	33
2.2.4	การตีความบทเพลง.....	35
2.3	Sweeter than Roses ประพันธ์โดย Henry Purcell.....	36
2.3.1	ชีวประวัติ Henry Purcell.....	36
2.3.2	ความสำคัญของบทเพลง.....	42
2.3.3	บทวิเคราะห์.....	43
2.3.4	วิธีการฝึกซ้อม.....	46
2.3.5	การตีความบทเพลง.....	49
2.4	If Music Be the Food of Love ประพันธ์โดย Henry Purcell.....	50
2.4.1	ความสำคัญของบทเพลง.....	50
2.4.2	บทวิเคราะห์.....	50
2.4.3	วิธีการฝึกซ้อม.....	51
2.4.4	การตีความบทเพลง.....	53
2.5	Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald ประพันธ์โดย Gustav Mahler.....	54
2.5.1	ชีวประวัติ Gustav Mahler.....	54
2.5.2	ความสำคัญของบทเพลง.....	56
2.5.3	บทวิเคราะห์.....	56
2.5.4	วิธีการฝึกซ้อม.....	57
2.5.5	การตีความบทเพลง.....	59
2.6	Wer hat dies Liedlein erdacht? ประพันธ์โดย Gustav Mahler.....	59
2.6.1	ความสำคัญของบทเพลง.....	59
2.6.2	บทวิเคราะห์.....	60
2.6.3	วิธีการฝึกซ้อม.....	61

2.6.4 การตีความบทเพลง	65
2.7 Song my mother taught me ประพันธ์โดย Antonin Dvorak.....	65
2.7.1 ชีวประวัติ Antonin Dvorak	65
2.7.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	74
2.7.3 บทวิเคราะห์	74
2.7.4 วิธีการฝึกซ้อม	76
2.7.5 การตีความบทเพลง	79
2.8 Batti, batti, o obel Masetto ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart.....	80
2.8.1 ชีวประวัติ Wolfgang Amadeus Mozart	80
2.8.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	83
2.8.3 บทวิเคราะห์	84
2.8.4 วิธีการฝึกซ้อม.....	85
2.8.5 การตีความบทเพลง	87
2.9 Saper Vorreste ประพันธ์โดย Giuseppe Verdi	87
2.9.1 ชีวประวัติ Giuseppe Verdi.....	87
2.9.2 ความสำคัญของบทเพลง.....	88
2.9.3 บทวิเคราะห์	88
2.9.4 วิธีการฝึกซ้อม.....	89
2.9.5 การตีความบทเพลง	91
2.10 Libiamo ne'lieti calici ประพันธ์โดย Giuseppe Verdi.....	92
2.10.1 ความสำคัญของบทเพลง	92
2.10.2 บทวิเคราะห์	92
2.10.3 วิธีการฝึกซ้อม.....	95

2.10.4 การตีความบทเพลง	97
2.11 Quando men ‘n vo’ ประพันธ์โดย Giacomo Puccini.....	98
2.11.1 ชีวประวัติ Giacomo Puccini.....	98
2.11.2 ความสำคัญของบทเพลง	100
2.11.3 บทวิเคราะห์	100
2.11.4 วิธีการฝึกซ้อม.....	103
2.11.5 การตีความบทเพลง	106
2.12 O mio babbino caro ประพันธ์โดย Giacomo Puccini.....	107
2.12.1 ความสำคัญของบทเพลง	107
2.12.2 บทวิเคราะห์	107
2.12.3 วิธีการฝึกซ้อม.....	109
2.12.4 การตีความบทเพลง	111
2.13 Con te Partiro ประพันธ์โดย Francesco Sartori.....	112
2.13.1 ความสำคัญของบทเพลง	112
2.13.2 บทวิเคราะห์.....	112
2.13.3 วิธีการฝึกซ้อม.....	114
2.13.4 การตีความบทเพลง	117
บทที่ 3.....	118
แนวคิดวิธีการคัดเลือกบทเพลงและวิธีการจัดลำดับบทเพลงสำหรับการแสดงขับร้อง	118
3.1 แนวคิดวิธีการคัดเลือกบทเพลง	118
3.1.1 วางกรอบของแนวคิดที่แนะนำเสนอ	118
3.1.2 ปัจจัยหลักในการคัดเลือกเพลงที่ใช้ในการแสดง.....	119
3.1.3 ความหลากหลายของภาษา	120

3.2 วิธีการจัดลำดับเพลงสำหรับการแสดงซ้ำร้อง.....	120
3.2.1 ภาษา.....	121
3.2.2 ผู้ประพันธ์เพลง	122
3.2.3 อารมณ์ความรู้สึกของบทเพลง.....	123
3.2.4 ช่วงเสียง (Range) ของบทเพลงต่างๆ.....	123
3.2.5 ความยากง่ายของบทเพลง.....	124
บทที่4.....	125
โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งานแสดงและสูจิบัตรรายการ.....	125
4.1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งานแสดง.....	125
4.2 สูจิบัตรรายการ	127
บทที่ 5	154
บทสรุปและคำแนะนำ	154
5.1 บทสรุป	154
5.2 คำแนะนำ	155
รายการอ้างอิง	156
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	159

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการแสดงการขับร้องในระดับบัณฑิตศึกษานั้นจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลอย่างละเอียด โดยบทเพลงเหล่านี้ได้ถูกผ่านการคัดสรรให้มีความเหมาะสมตามมาตรฐานของระดับบัณฑิตศึกษา โดยมีการนำเสนอบทเพลงที่มีความแตกต่างกันทางด้านยุคสมัย รวมถึงภาษาที่แตกต่างกันอีกด้วย ซึ่งผู้แสดงจะต้องมีการศึกษาวิจัยหาข้อมูลที่เป็นพื้นฐาน ของการทำความเข้าใจในบทเพลง ไม่ว่าจะเป็นชีวประวัติของผู้ประพันธ์ดนตรีและผู้ประพันธ์บทกวีหรือเนื้อร้อง รวมถึงแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานเพลงชิ้นนั้น อีกทั้งยังมีการศึกษาเชิงลึกถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของบทเพลง เพื่อส่งเสริมให้ผู้แสดงมีความเข้าใจในการตีความหมาย และถ่ายทอดบทเพลงออกมาได้อย่างสมบูรณ์แบบ

โปรแกรมการแสดงการขับร้องเดี่ยวในครั้งนี้ ได้มีการนำเสนอบทเพลงที่มาจากหลากหลายยุคสมัยจำนวนทั้งหมด 13 บทเพลง แบ่งออกเป็นสองช่วงของการแสดง ในช่วงแรกมีการนำเสนอบทเพลงประเภท Art song จำนวน 7 บทเพลง และในช่วงที่สองมีการนำเสนอบทเพลงประเภท Aria ซึ่งเป็นบทเพลงจากอุปรากรจำนวน 6 บทเพลง โดยมีการใช้ภาษาที่แตกต่างถึง 3 ภาษา ประกอบด้วย ภาษาอิตาลี ภาษาเยอรมัน และภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการแสดงดนตรี

ผู้แสดงมีวัตถุประสงค์หลักในการแสดง ดังนี้

1. เพื่ออนุรักษ์ผลงานวรรณกรรมเพลงร้องและเพลงร้องจากอุปรากร ให้เป็นที่รู้จักในกลุ่มคนที่ให้ความสนใจ
2. ผู้แสดงได้พัฒนาศักยภาพทางการร้อง ทั้งทางด้านเทคนิคการร้อง รวมถึงความเข้าใจในการตีความบทเพลงมากยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาบทเพลงร้องที่มีความแตกต่างกันทางด้านยุคสมัย

4. เพื่อศึกษารูปแบบการสร้างสรรคผลงานในรายละเอียดของตัวบทเพลงและชีวประวัติของผู้ประพันธ์บทเพลง
5. เพื่อรวบรวมข้อมูลบทเพลงที่ใช้ในการแสดง ประกอบไปด้วย ประวัติของผู้ประพันธ์ เทคนิคการบรรเลง ความหมายของบทเพลง วิธีการซ้อม รวมถึงการทำความเข้าใจในการตีความบทเพลง นำมาจัดทำวิทยานิพนธ์

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

1. การคัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดง
2. ปรึกษาอาจารย์วิชาทักษะดนตรีเกี่ยวกับบทเพลงที่เลือกใช้ในการแสดง
3. ค้นคว้าศึกษาหาข้อมูลของบทเพลงที่ใช้ในการแสดง
4. วิเคราะห์บทเพลง
5. ฝึกซ้อมบทเพลงพร้อมกับนักเปียโน
6. ฝึกซ้อมเสมือนจริง
7. จัดแสดงผลงาน
8. จัดพิมพ์และนำเสนอเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ขอบเขตของการแสดงดนตรี

ผู้แสดงได้กำหนดขอบเขตของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงไว้จำนวน 13 บทเพลง โดยการแสดงซ้ำร้องในครั้งนีผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงโดยพิจารณาจากคุณค่าของบทประพันธ์ความไพเราะ ความเหมาะสมทางด้านเทคนิค การแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความชอบส่วนบุคคล และความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ในการแสดง โดยในการแสดงครั้งนีผู้แสดงได้แบ่งการแสดงออกเป็น 3 ช่วง โดยใช้ระยะเวลาในการแสดงรวมประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

รายการแสดงประกอบด้วยบทเพลงดังต่อไปนี้

1. บทเพลง Ganymed ผลงานการประพันธ์ของ Franz Schubert ใช้เวลาแสดงประมาณ 4.15 นาที
2. บทเพลง Auf dem Wasser zu singen ผลงานการประพันธ์ของ Franz Schubert ใช้เวลาแสดงประมาณ 3.36 นาที
3. บทเพลง Sweeter than Roses ผลงานการประพันธ์ของ Henry Purcell ใช้เวลาแสดงประมาณ 2.57 นาที
4. บทเพลง If Music be the Food of Love ผลงานการประพันธ์ของ Henry Purcell ใช้เวลาแสดงประมาณ 2.41 นาที
5. บทเพลง Ich ging mit Lust durch einen grunen Wald' ผลงานการประพันธ์ของ Gustav Mahler ใช้เวลาแสดงประมาณ 4.58 นาที
6. บทเพลง Wer hat dies Liedlein erdacht? ผลงานการประพันธ์ของ Gustav Mahler ใช้เวลาแสดงประมาณ 2.05 นาที
7. บทเพลง Songs my mother taught me ผลงานการประพันธ์ของ Anton Dvořák ใช้เวลาแสดงประมาณ 3.05 นาที
8. บทเพลง Batti, batti, o bel Masetto บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Don Giovanni ผลงานการประพันธ์ของ Wolfgang Amadeus Mozart ใช้เวลาแสดงประมาณ 3.54 นาที
9. บทเพลง Saper vorreste บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Un Ballo in Maschera ผลงานการประพันธ์ของ Giuseppe Verdi ใช้เวลาแสดงประมาณ 2.20 นาที

10. บทเพลง Libiamo ne'lieti calici บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง La Traviata ผลงาน
การประพันธ์ของ Giuseppe Verdi ใช้เวลาแสดงประมาณ 3.02 นาที

11. บทเพลง Quando men 'n vo' บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง La Bohème ผลงาน
การประพันธ์ของ Giacomo Puccini ใช้เวลาแสดงประมาณ 2.35 นาที

12. บทเพลง O mio babbino caro บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Gianni Schicchi
ผลงานการประพันธ์ของ Giacomo Puccini ใช้เวลาแสดงประมาณ 2.41 นาที

13. บทเพลง Con Te Partirò ผลงานการประพันธ์ของ Francesco Sartori ใช้เวลาแสดง
ประมาณ 4.00 นาที

การแสดงขับร้องเดี่ยวในครั้งนี้กำหนดจัดแสดงในวันพฤหัสบดีที่ 27 เมษายน 2560 เวลา
18.00 น. ณ ห้องแสดง ชั้น 3 ตึก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีผู้ร่วมแสดง
คือ มรกต เชิดชูงาม (เปียโน) ตันติกร เมืองหนองหว่า (ขับร้อง) อาเมน โสทธิพันธ์ คำลือชา (ขับร้อง)
รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้แสดงความสามารถด้านการขับร้องอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ได้เรียนรู้เทคนิคการขับร้องและการแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างมีไหวพริบ
3. มีความสามารถในการตีความบทเพลงได้อย่างแตกฉาน
4. มีวินัยในการฝึกซ้อมมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

อรรถาธิบายบทเพลง

การคัดเลือกและจัดลำดับของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงขับร้องเดี่ยวในครั้งนี้ ผู้เขียนได้แบ่งการแสดงออกเป็นสองช่วง โดยครั้งแรกจะมีการนำเสนอบทเพลงประเภทเพลงร้องศิลป์ Art Song ในภาษาเยอรมัน และภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งหมด 7 เพลง และในส่วนของ การแสดงครั้งหลังเป็นการนำเสนอบทเพลงจากอุปรากร (Opera) ซึ่งประกอบไปด้วย บทเพลงประเภท Aria ในภาษาอิตาลีจำนวน 5 บทเพลง และเพลงประกอบภาพยนตร์อีก จำนวน 1 บทเพลง

ช่วงที่หนึ่ง บทเพลงประเภทเพลงร้องศิลป์ Art Song

2.1 Ganymed ประพันธ์โดย Franz Schubert

2.1.1 ชีวิตประวัติ Franz Schubert

Franz Schubert (1797-1828) ข้อมูลอ้างอิงจาก นักดนตรีเอกของโลก เล่มที่1, ทวี มุขระโกษา (2551: 341-366) (มุขระโกษา 2551) โดยสรุปข้อมูลได้ดังนี้

ฟรานซ์ ชูเบิร์ต เป็นผู้ประพันธ์เพลงชาวออสเตรียที่มีชื่อเสียงโด่งดัง และสร้างผลงานที่ทรงคุณค่ามากมาย โดยใช้ชีวิตอยู่ที่เวียนนาจนถึงแก่กรรม เกิดวันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 1797 ชูเบิร์ตมีพี่น้องทั้งหมดรวม 15 คนรวมตัวชูเบิร์ตเองด้วย แต่โชคร้ายที่พี่น้องสิบคนได้ถึงแก่กรรมไปตั้งแต่ยังเด็ก ยิ่งเด็ก ด้วยความที่บิดาของชูเบิร์ตเป็นนักดนตรีสมัครเล่นจึงได้ถ่ายทอดความรู้ความสามารถทางด้านดนตรีให้กับลูกชายที่ยังมีชีวิตอยู่ตั้งแต่ชูเบิร์ตยังมีอายุได้เพียง 5 ขวบ โดยอีกหนึ่งปีหลังจากนั้น ก็ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนที่บิดาเป็นครูสอน หลังจากนั้นเมื่ออายุได้ 7 ขวบ ความสามารถของชูเบิร์ตก็มีมากยิ่งขึ้นมากจนเกินกว่าที่ครูสอนดนตรีธรรมดา ๆ จะสอนได้ ปกตินั้นชูเบิร์ตมักจะคลุกคลีอยู่กับกลุ่มเพื่อนผู้ชาย ด้วยความที่ลักษณะนิสัยของชูเบิร์ตมีความนุ่มนวลเกินจากผู้ชายปกติ ทำให้นักประวัติศาสตร์หลายคนตั้งข้อสังเกตว่าชูเบิร์ตอาจจะมีรสนิยมนักร่วมเพศ

ปี 1813 ชูเบิร์ตผันตัวเองมาครูสอนดนตรีโรงเรียนเดียวกับบิดา เนื่องจากชูเบิร์ตต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการเกณฑ์ทหาร ในช่วงนี้เองเป็นช่วงที่ชูเบิร์ตมีความเบื่อหน่ายทำให้ผลงานที่พยายามจะสร้างออกมาไม่สำเร็จ โดยจุดเปลี่ยนของชีวิตชูเบิร์ตเกิดขึ้นใน 2 ปีถัดมา เนื่องจากลูกศิษย์ที่อยู่ในตระกูลมั่งคั่งมีข้อเสนอให้ชูเบิร์ตลาออกจากการเป็นครูในโรงเรียน และเบนเข็มมาประพันธ์เพลงอย่างเดียว แต่ชีวิตก็ไม่ได้ราบรื่นอย่างที่ชูเบิร์ตคิด เมื่อไม่ประสบความสำเร็จทั้งในการสอนดนตรีตามบ้าน รวมถึงด้านการแสดง ชูเบิร์ตสามารถผ่านวิกฤตชีวิตในครั้งนี้ไปได้ด้วยความช่วยเหลือจากผองเพื่อน การใช้ชีวิตของชูเบิร์ตมักจะใช้เวลาในช่วงเช้าจนถึงเที่ยงวันหมดไปกับการประพันธ์เพลง หลังจากนั้น จะใช้เวลาสังสรรค์กับเพื่อนในยามบ่าย

ชีวิตของชูเบิร์ตนั้นได้มาถึงช่วงเวลาที่ยากลำบากอีกครั้งในปี 1822 เมื่อพบว่าตัวเองได้รับเชื้อ Syphilis ซึ่งเป็นเชื้อที่คนสมัยนั้นหวาดกลัวเป็นอย่างมาก เปรียบได้กับเชื้อ HIV ในปัจจุบันนั่นเอง โดยชูเบิร์ตคาดว่าน่าจะติดโรคร้ายนี้มาจากสาวใช้ที่อยู่ในบ้านที่ของนักเรียนที่เขาไปสอนดนตรีในช่วงฤดูร้อน นายแพทย์ได้แนะนำให้ชูเบิร์ตใช้เวลาพักผ่อนที่แถบชานเมืองกับพี่ชาย แต่เนื่องจากร่างกายที่อ่อนแอของชูเบิร์ตจึงทำให้มีภาวะติดเชื้อได้ง่าย จึงทำให้ได้รับเชื้อจนกลายเป็นโรคไทฟอยด์อีกโรคหนึ่ง มีการค้นพบทางประวัติศาสตร์ว่า ชูเบิร์ตได้เดินทางไปเยี่ยมเบโทเฟนที่นอนป่วยอยู่บนเตียงในปี 1827 อีกด้วย ด้วยความที่เบโทเฟนเป็นคีตกวีที่ชูเบิร์ตให้ความเคารพเป็นอย่างมากได้ถึงแก่กรรม ชูเบิร์ตก็มีความมุ่งมั่นที่จะช่วยแบกโลงศพของเบโทเฟนเพื่อแสดงความรักและอาลัย (โดยบางบทความได้กล่าวว่ชูเบิร์ตเป็นคนถือคบไฟนำหน้าขบวน) หลังจากนั้น 1 ปี ชูเบิร์ตก็ได้ล้มป่วยจนถึงแก่กรรม แต่ด้วยความรักและเคารพที่ชูเบิร์ตมีต่อเบโทเฟน ชูเบิร์ตจึงร้องขอให้ร่างของชูเบิร์ตถูกฝังอยู่ใกล้กับหลุมฝังศพของเบโทเฟน โดยหลุมฝังศพของทั้งคู่อยู่ในสุสาน Waehringer ในกรุงเวียนนา

ผลงานที่สำคัญของ Franz Schubert

สำหรับวงออร์เคสตรา

- 8e symphonie dite « L'inachevée » D.759
- 9e symphonie dite « La grande » D.944

สำหรับเปียโน

- Huit impromptus
- Les six moments musicaux

- 21 Sonates pour piano, don't
- 21ème sonate en Si bémol majeur D960
- 20ème sonate en La majeur D959
- 19ème sonate en Ut mineur D958
- 18ème sonate en Sol majeur (Fantaisie) D 894
- 17ème sonate en en Ré majeur D850
- 16ème sonate en La mineur D845
- 15ème sonate en Ut majeur D894
- 14ème sonate en La mineur D784
- 13ème sonate en La majeur D664
- 11ème sonate en Fa mineur D625
- 9ème sonate en Si bémol majeur D575
- 8ème sonate en Mi bémol majeur D 568
- 6ème sonate en Mi majeur D566
- 5ème sonate en Mi bémol majeur D557

- 4ème sonate en La mineur D537
- 1ère sonate en Mi majeur D157
- Fantaisie à 4 mains en fa mineur D940

แชมเบอร์มิวสิก

- Sonate «Arpeggione»
- Quintette pour piano et cordes « La truite »
- Quintette pour deux violons, alto et violoncelle
- Quartettsatz
- 13e quatuor «Rosamunde»
- 14e quatuor « La jeune fille et la mort »
- 15e quatuor en sol majeur
- Trio avec piano n° 1 en si bémol majeur, opus 99 (D 898)
- Trio avec piano n° 2 en mi bémol majeur, opus 100 (D 929)

ดนตรีขับร้อง

- Cycle La belle meunière (Die Schöne Müllerin) D. 795
- Cycle Voyage d'hiver (Winterreise) D. 911
- Cycle Chant du cygne (Schwanengesang) D. 957
- Le pâtre sur le rocher
- Le Roi des aulnes
- Marguerite au rouet

2.1.2 ความสำคัญของบทเพลง

Ganymed เป็นบทเพลงร้องศิลปะลำดับที่ 544 ของฟรานซ์ ชูเบิร์ต ประพันธ์โดยใช้สังคีตลักษณะแบบ Through-Composed บทประพันธ์นี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากตำนานกรีกโบราณ Ganymed เป็นชายหนุ่มที่มีความงามอย่างยิ่ง โดย Goethe นักกวีชาวเยอรมันชื่อดัง ก็ได้บรรยายความรู้สึกของเด็กหนุ่มผู้นั้นไว้ว่า เปรียบเสมือนเขาได้ถูกส่งขึ้นไปสวรรค์โดย Zeus เพื่อที่จะเป็นผู้ถือถ้วยรางวัลให้กับพระเจ้าบทเพลงร้องศิลปะบทนี้ ชูเบิร์ตได้ใช้ Rhythmic motives, melodic motive และการเปลี่ยนบันไดเสียงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะการเปลี่ยนบันไดเสียงแบบโครมาติก เพื่อแสดงถึงการผจญภัยและการเปลี่ยนแปลงของวัยหนุ่ม จากเด็กน้อยผู้เลี้ยงแกะที่ที่มีความสุขกับการใช้ชีวิตไปวัน ๆ เข้าสู่การเป็นผู้กล้าและผู้ที่เป็นที่รักของพระเจ้า

การเริ่มต้นของบทเพลงในช่วงแรกมีการบรรยายถึง ในฤดูใบไม้ผลิ เธอขึ้นโอบกอดฉันไว้ ในอ้อมแขนที่อบอุ่นของเธอ ฉันได้ใกล้ชิดกับเธอในขณะที่ช่วงเช้าอากาศดีมาก มีสายลมพัดผ่านเรา และพร้อมกับเสียงร้องของนกในดงไกล จากบริเวณที่โล่งในป่า นั้นพระเจ้ายิ่งได้ลงมาและนำฉันขึ้นไปท่ามกลางหมู่เมฆบนฟ้าไกล

บทเพลงเริ่มต้นด้วยการพรรณนาถึงความรักในฤดูใบไม้ผลิและจบลงด้วยสมมติถึงหมู่ก้อนเมฆที่ลอยอย่างใกล้ชิด โดยมีการแสดงถึงความรักทั้งหมดของชายหนุ่มที่มุ่งมั่นและมั่นคงในความรักต่อพระเจ้า ในบทเพลงนี้มีการนำเสนอความรักที่บริสุทธิ์ ดังนั้นจึงมีการใช้เสียงที่มีความแหลมและสูง เข้าถึงความต้องการของอารมณ์ในบทเพลงอย่างสมบูรณ์แบบจึงทำให้บทเพลงมีความน่าหลงใหล

ในบทเพลง “Ganymed” ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งบทเพลงที่น่านำมาเป็นแบบอย่างที่สุดของฟรานซ์ ชูเบิร์ต เนื่องจากบทเพลงนี้มีการประพันธ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงของดนตรี เพื่อให้ตอบสนองถึงเนื้อหาของบทกวีอย่างสูงสุด บทเพลงนี้มีการเปลี่ยนคีย์เพื่อให้มีเสน่ห์มากยิ่งขึ้น และได้อธิบายเกี่ยวกับตัวละครโดยบรรยายถึงเหตุการณ์สำคัญในบทกวี ซึ่งลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ จะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นช่วง ๆ สังเกตได้จากการเปลี่ยนคีย์ : เอ แฟลิตเมเจอร์, อี เมเจอร์, เอฟ เมเจอร์

2.1.3 บทวิเคราะห์

(1) บันไดเสียง (Key) เริ่มบทประพันธ์ด้วยบันไดเสียงเอ แฟล็ตเมเจอร์ (Ab Major key) และจากนั้นมีการเปลี่ยนบันไดเสียงเป็นอี เมเจอร์ (E Major key) ในช่วงห้องที่ 46 หลังจากนั้นเปลี่ยนมาเป็นบันไดเสียงเอฟ เมเจอร์ (F Major key) จนจบบทประพันธ์ (พินธุ์เจริญ 2551)

(2) อัตราจังหวะ (Time signature) อัตราจังหวะ 4/4 (Common time)

(3) เสียงประสาน (Harmony)

บทเพลงนี้มีการใช้เทคนิคการซ้ำทันทึ แต่ต่างระดับเสียงหรือซีควเอนซ์ (Sequence) โดยเกิดขึ้นในแนวเปียโนมือขวา (ตัวอย่างที่ 1) ซึ่งเริ่มด้วยโน้ตตัวที่ (B) มีซ้ำทำนองเดิมอีกครั้งในระดับเสียงที่สูงขึ้นเป็นตัวโด (C) การซ้ำครั้งที่ 3 มีการปรับระดับเสียงให้สูงขึ้นเป็นโน้ตตัวเร (D) และจบซีควเอนซ์สุดท้ายด้วยโน้ตตัวมี (E)

ส่วนของแนวขั้บร้องมีการใช้ชั้นคู่ที่ห่างกันสามเสียงเต็ม (Tritone) ซึ่งก็คือทำนองที่มีการใช้โน้ตอีชาร์ป (E#) กับโน้ตที (B)

ตัวอย่างที่ 1 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 61-64

The image shows a musical score for Schubert's 'Ganymed' (Op. 99, No. 61-64). The score is in 4/4 time and F major. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are: 'Ruft drein die Nacht, ich galle mich nach mir aus dem Nebelthal'. The piano accompaniment features a sequence of chords in the right hand, starting with B4, moving to C4, then D4, and finally E4. The vocal line starts with a whole note B4, followed by a half note C4, a quarter note D4, and a half note E4. The piano accompaniment starts with a whole note chord of B4, followed by a half note chord of C4, a quarter note chord of D4, and a half note chord of E4.

จาก (ตัวอย่างที่ 2) แนวเปียโนมีการใช้แนวเสียงประสานและลักษณะจังหวะธรรมดาโดยทิศทางการเคลื่อนทำนองเป็นแบบสมมาตรมีการขึ้นและลงทุก ๆ 2 ห้อง มีการประสานกันอย่างสมบูรณ์ระหว่างสองแนวในเปียโนทั้งมือขวาและมือซ้ายในแนวซบร่องเริ่มตั้งแต่ห้องที่ 9 ลักษณะของทำนองในแต่ละประโยค มีการเริ่มต้นประโยคด้วยขั้นคู่ 6 ไมเนอร์ขาลง (Decending minor sixth) และสิ้นสุดประโยคด้วยขั้นคู่ 2 (The interval of a second) จังหวะในช่วงแรกของบทเพลงมีการนำเสนอความมีชีวิตชีวาและมีการแผ่ขยายเพิ่มขึ้น โดยทั้งหมดจะสะท้อนถึง Ganymed แสดงถึงความสบายอารมณ์ ของชายหนุ่มคนหนึ่งที่ได้ค้นสำรวจความสวยงามของฤดูใบไม้ผลิ กล่าวยามเช้าที่เต็มไปด้วยอารมณ์ที่สดใสของความรักที่เขามีให้กับคู่รักของเขา” จังหวะของบทเพลงนี้จะมีเสียงที่เน้นในจังหวะที่ 2 เพื่อรักษาอารมณ์ และความรู้สึกที่ผ่อนคลายรวมถึงมีการเคลื่อนที่ไปเรื่อย ๆ อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 2 ซูเบิร์ด. Ganymed ห้องที่ 1-18

The musical score for 'Ganymed' by Schubert, measures 1-18, is presented in a three-system format. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 3/4. The score includes a vocal line and piano accompaniment. The piano part is marked with 'pp' (pianissimo) and 'simile'. The lyrics are in German and are written below the vocal line.

Wie im Mor gen glan ze du
rings mich an gluhst, Fruh ling, Ge lieb ter!

บทประพันธ์ในช่วงนี้เกิดเสียงประสานเพิ่มเป็น 4 แนว และเป็นความตั้งใจของผู้ประพันธ์ ที่สร้างให้เกิดความน่าตื่นตันทันด้วยแนวลักษณะจังหวะ (Melodic rhythm) ให้ถี่ขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีการใช้โน้ตเข็บตหนึ่งชั้น (Eighth note) ในแนวเปียโนประกอบ (Accompaniment) (ตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 19 - 23

19

Mit tau send fa cher Liebers

21

won ne sich an mein Herze drangt die ner

จาก (ตัวอย่างที่ 4) แนวเปียโนในบทประพันธ์ช่วงนี้มีการใช้โมทีฟ (Motif) ซ้ำไปซ้ำมาเป็นโมทีฟสามพยางค์ซ้ำยืนพื้น (Triplet ostinato motif) ในคอร์ดซี แฟล็ตเมเจอร์ (Cb Major)

ตัวอย่างที่ 4 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 36 - 39

36

Ach, an dei-nem Bu -- sen lieg ich und schmach - te,

ช่วงบทประพันธ์ตาม (ตัวอย่างที่ 5) เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนท่วงเสียง (Modulation) จากบันไดเสียงเอ แฟล็ตเมเจอร์ (Ab Major) เป็นอี เมเจอร์ (E Major) ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะช่วงห้องที่ 46 - 49 ในแนวเปียโน ในช่วงที่ 2 เริ่มต้นกับการเปลี่ยนคีย์ “Du kuhlst den brennenden durst ...” โดยเป็นช่วงที่ประกอบเพื่อแสดงถึงความเพ้อฝันจินตนาการสิ่งที่มีเติมเต็ม แสดงภาพประกอบเพื่อบรรยายถึงบรรยากาศของยามเช้าที่มีสายลมพัดผ่านเบา ๆ พร้อมกับเสียงของนกในตึ๊งเกล

ตัวอย่างที่ 5 ซูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 46 - 51

จาก (ตัวอย่างที่ 6) แนวเปียโนบรรเลงเป็นโมทีฟจังหวะและออสตินาโตจังหวะสั้น ๆ (Staccato rhythmic ostinato) ซึ่งโมทีฟนั้นเกิดจากการกระจายคอร์ด และความเข้มเสียง (Dynamic) ค่อย ๆ ดังขึ้นทีละน้อย จากเบามากถึงดังมาก (pp to ff) และหลังจากนั้นเบาลงทันที ในช่วงท้ายของห้องที่ 78 เพื่อเตรียมเข้าห้องต่อไปที่มีลักษณะแตกต่างกัน ดังจะกล่าวถึงในตัวอย่างต่อไป “Ich komm” เริ่มต้นด้วยความต่อเนื่องสลับกันของคอร์ด โดย Ganymed เป็นการเริ่มต้นการเดินทางของชายคนหนึ่งโดยจะมีความเข้มข้นในบทบาทมากยิ่งขึ้นตรงที่ “Hinauf!” กับการเปลี่ยนคีย์อีกรอบ แสดงออกให้เห็นในเรื่องราวเกี่ยวกับจุดจบของชายคนหนึ่งมุ่งหน้าไปสวรรค์ แสดงจุดสูงสุดกับ 2 แนวดนตรีซึ่งขยายออกโดยเนื้อเพลงที่ยาว โน้ตที่เกิดขึ้นมีการให้ความสำคัญถึงจุดสูงสุดเกี่ยวกับเรื่องราวพร้อมกับความยิ่งใหญ่และความสงบ

ตัวอย่างที่ 6 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 68 - 81

68

Ichkomm! ichkomme! ach! wo hin, — wo

pp un poco accelerando *cresc.* *f* *decresc.*

73

hin, — Hin auf strebt's, hin

p *f*

76

auf! Hin auf streb's, hin auf Es

ff *p*

จาก (ตัวอย่างที่ 7) ห้องที่ 78 มีการเปลี่ยนเสียงให้เบาลงทันที และเปลี่ยนลีลาจากเสียงสั้น เป็นเสียงยาวต่อเนื่อง (Legato) ในห้องที่ 79 - 84 (พันธุ์เจริญ 2553)

ตัวอย่างที่ 7 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้อง 78 - 82

78

auf Es schweben die Wolken abwärts, die Wolken neigen sich der

ff *p*

จาก (ตัวอย่างที่ 8) แนวเปียโนบรรเลงสั้น ๆ เป็นจังหวะขัด

ตัวอย่างที่ 8 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 85 - 89

85

Mir! Mir! Ineuren Schoo sse auf warts! Um fan gendumfan gen!

p cre _ _ scen _ _ do _ _

แนวขับร้องในช่วงท้ายของบทประพันธ์มีใช้เทคนิคการขับร้องแบบเอื้อน คือคำร้องหนึ่งคำแต่มีใช้น้มนามากกว่าหนึ่งตัวโน้ต หรือเรียกว่า แบบเอื้อน (Melismatic) โดยลักษณะการขับร้องก่อนหน้านี้เป็นไปในลักษณะของหนึ่งโน้ตต่อหนึ่งคำร้อง ซึ่งลักษณะการขับร้องนี้ไม่เคยปรากฏในช่วงก่อนหน้านี้ (ตัวอย่างที่ 9) ชูเบิร์ต ได้ตั้งประโยคขึ้นมาว่า “All-Loving father” แสดงเกี่ยวกับศาสนา แสดงถึงความรู้สึกท่วมท้นถึงความสำคัญ โดยมีความกว้างและความยืดหยุ่น คือมีสัญลักษณ์เนเชอรัลเกิดขึ้น 1 ตัว เพื่อให้เกิดความกลัว เนื้อเพลงที่ใช้ในการขับร้องจะมีการแสดงออกถึงความอดกลั้น

ตัวอย่างที่ 9 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 106 - 112

106

all lie ben der Va all

ff *p* *fp* *fp*

(4) สังคีตลักษณ์ (Form) แบ่งออกเป็น 3 ช่วง โดยช่วงแรก A (ห้องที่ 1-30), (31-45) ตามด้วยช่วงที่สอง B (ห้องที่ 46-75) และช่วงสุดท้าย C (ห้องที่ 76-122)

2.1.4 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลงนี้ถือได้ว่าเป็นบทเพลงที่มีทำนองสวยงาม ไพเราะ ชวนจินตนาการที่สุดบทเพลงหนึ่ง โดยผู้แสดงจะต้องมีอารมณ์ร่วมเป็นอย่างมากยามแสดง (อมาตยกุล 2546)

- เพื่อความแม่นยำในการขับร้อง ผู้แสดงจะต้องใช้วิธีการฝึกซ้อมทำนอง โดยการกดเสียงแนวทำนองกับเปียโน เพื่อความแม่นยำ เพราะบทเพลงนี้มีการเปลี่ยนคีย์ ทำให้มีความเสียงสูงที่จะทำให้เสียงเพี้ยนได้หากแม่นยำไม่มากพอ ผู้แสดงจะต้องแบ่งการซ้อมออกเป็น 3 ช่วง ในการฝึกซ้อมโดยค่อย ๆ ฝึกทีละช่วง หลาย ๆ รอบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจ และความแม่นยำในเสียงร้อง
- ผู้แสดงจะหาบทเพลงตัวอย่างที่ร้องโดยนักร้องมืออาชีพมาฟังเพื่อศึกษาทำนอง และจังหวะ รวมถึงอารมณ์ในบทเพลงให้ถูกต้อง เนื่องจากตัวอย่างเป็นสิ่งสำคัญ หากตัวอย่างที่เราฟังร้องไม่ถูกต้องไม่ชัดเจน อาจจะทำให้การร้องของผู้แสดงไม่ถูกต้องได้
- การฝึกซ้อมบทเพลงนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ต้องคำนึงถึงคือ การออกเสียง ภาษาเยอรมัน ให้ถูกต้องและชัดเจน อันดับแรกผู้แสดงจะต้องฝึกอ่านออกเสียง และศึกษาความหมายของเนื้อเพลง เพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหา และควรฝึกออกเสียงสำเนียงให้ถูกต้องชัดเจนใกล้เคียงเจ้าของภาษาให้ได้มากที่สุด
- ช่วงแรกของบทเพลงมีการ นำเสนอแนวเปียโนด้วยทำนองที่ไพเราะ ในส่วนของแนวขับร้อง ช่วงแรกผู้แสดงจะต้องเน้นย้ำอารมณ์ แสดงออกถึงความรู้สึกถึงความรักที่มากมายดัง (ตัวอย่างที่ 10) ห้องที่ 1-18

ตัวอย่างที่ 10 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 1-18

The image displays a musical score for Schubert's 'Ganymed' (Op. 98, No. 1). The score is in E-flat major, 3/4 time, and consists of three systems. The first system shows the piano introduction with a 'pp' dynamic and a 'simile' marking. The second system begins the vocal entry with the lyrics 'Wie im Mor gen glan ze du'. The third system continues the vocal line with the lyrics 'rings mich an gluhst, Fruh ling, Ge lieb ter!'.

- จาก (ตัวอย่างที่ 11) ห้องที่ 36-39 ผู้แสดงควรฝึกซ้อมทำนองด้วยการกดเปียโนเพื่อทำให้เกิดความแม่นยำในการร้อง จากโน้ตที่ปรากฏสังเกตได้ว่าแนวเปียโนจะดำเนินทำนองไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีท่วงทำนองที่สนับสนุนแนวการขับร้อง ดังนั้นผู้แสดงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความแม่นยำในการร้องเป็นอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 11 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 36-39

36

Ach, an dei - nem Bu -- sen lieg ich und schmach - te,

- ในช่วงที่ 2 เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนอารมณ์ในบทเพลง โดยมีการเปลี่ยนคีย์ ดังนั้นผู้แสดงจะต้องเปลี่ยนอารมณ์ในขณะที่ร้องตามดนตรีเช่นกัน เนื่องจากโน้ตที่ปรากฏในแนวขับร้อง ผู้แสดงจะต้องฝึกซ้อมโดยการร้องขึ้นคู่เสียงต่าง ๆ จนกว่าจะเกิดความแม่นยำ (ตัวอย่างที่ 12) ห้องที่ 61-64

ตัวอย่างที่ 12 ชูเบิร์ต. Ganymed ห้องที่ 61-64

Ruft drein die Nach ti gall

3

lie bend nach mir aus dem Ne bel thal

- จาก (ตัวอย่างที่ 13) ห้องที่ 68-81 ในช่วงนี้ท่วงทำนองจะมีความเข้มข้นเป็นอย่างมาก โดยผู้แสดงควรขับร้องด้วยความหนักแน่น และในช่วงที่มีการเปลี่ยนคีย์การขับร้องของผู้แสดงก็ควรปรับอารมณ์ และถ่ายทอดบทเพลงออกมาด้วยความมั่นใจ

ตัวอย่างที่ 13 ชูเบิร์ด. Ganymed ห้องที่ 68-81

68

Ichkomm! ichkom me! ach! wo hin, — wo

pp un poco accelerando *cresc.* *f* *decresc.*

73

hin, — Hin auf strebt's, hin

p *f*

76

auf! Hin auf streb's, hin auf Es

ff *p*

- สิ่งสุดท้ายที่ผู้แสดงพึงกระทำก็คือ การให้ความสำคัญต่อการถ่ายทอดอารมณ์ในบทเพลง เนื่องจากผู้แสดงได้ศึกษาความหมาย การออกเสียง ทำนอง และจังหวะได้อย่างแม่นยำแล้ว การสร้างอารมณ์ในบทเพลงถือได้ว่าเป็นเรื่องง่ายสำหรับการถ่ายทอดบทเพลง

2.1.5 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มีอารมณ์ความรู้สึกที่อ่อนโยนและเข้มแข็งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นผู้แสดงจึงจะต้องบรรยายออกมาให้ชัดเจนแต่แนบเนียนที่สุด ในช่วงแรกของบทเพลงมีการนำเสนอดนตรีและท่วงทำนองที่อ่อนหวานรวมถึงคำร้องที่ไพเราะสวยงาม ผู้แสดงได้มีการจินตนาการถึงความสวยงามของธรรมชาติในฤดูใบไม้ผลิ มีการถ่ายทอดออกมาเปรียบเสมือนเรากำลังชื่นชมเปลือยเปลือยและเห็นภาพของธรรมชาติอย่างชัดเจนเฉกเช่นชายหนุ่มที่รักการผจญภัย

หลังจากนั้นบทเพลงจะมีการนำเสนอแนวทำนองที่ตื่นเต้นและหือหวามากยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้แสดงจึงมีการใช้ท่าทางการถ่ายมือประกอบการขับร้อง เพื่อเพิ่มอรรถรสของบทเพลงและส่งอารมณ์ความรู้สึกที่มากขึ้นถึงผู้รับชม จากนั้นการที่บทเพลงมีความตื่นเต้นและรุนแรงมากขึ้นการเปล่งเสียงอย่างสุดพลังในช่วงท้ายประโยค ควรใช้ลมให้หมดและบรรยายออกผ่านเสียงหายใจเอือกสุดท้ายเปรียบเสมือนคน กำลังจะหมดลมหายใจ และหลังจากนั้นปรับโทนเสียงให้กลับมาอยู่ในอารมณ์อ่อนหวานอีกครั้งเหมือนเป็นการปลอบประโลมจากศึกหนักเมื่อสักครู่นั่นเอง

2.2 Auf dem Wasser zu singen ประพันธ์โดย Franz Schubert

2.2.1 ความสำคัญของบทเพลง

Auf dem Wasser zu singen เป็นผลงานเพลงร้องศิลปะลำดับที่ 774 ประพันธ์โดยคีตกวีชาวออสเตรียชื่อตั้ง ฟรานซ์ ชูเบิร์ต เมื่อปี 1823 โดยได้นำคำร้องมาจากบทกวีของ Friedrich Leopold zu Stolberg-Stolberg โดยชื่อของบทเพลงนี้ได้มีการใช้ชื่อเดียวกันกับบทกวีนั่นเอง ซึ่งชูเบิร์ตได้นำบทกวีถึง 7 บท เพื่อนำมาประพันธ์เป็นบทเพลงสำหรับขับร้องและบทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่เป็นที่ได้รับความนิยมจากคนในช่วงนั้นเป็นอย่างมาก

บทเพลงนี้ได้บรรยายถึงภาพจากกลางน้ำในแง่มุมของผู้บรรยาย โดยผู้บรรยายจะนั่งอยู่ในเรือที่ลอยอยู่ในน้ำและพรรณนาถึงเวลาที่ผ่านไปเรื่อย ๆ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ “เรือที่แล่นเหนือทะเลสาบในช่วงที่พระอาทิตย์ตกในตอนเย็น โดยมีคลื่นทะเล ต้นไม้ลมพัดส่ายไปมาจากชายฝั่งกับความชุ่มฉ่ำ

ของน้ำค้าง เวลาผ่านไปกับคลื่นทะเล” บทเพลงนี้มีคำร้องเป็นภาษาเยอรมัน โดยบทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มีความนุ่มนวล ในแนวเปียโนบรรเลงประกอบนั้น จะมีลักษณะการเลียนเสียงเคลื่อนไหวของคลื่น ลักษณะจังหวะอยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 เรียกได้ว่าเป็นลักษณะของ เพลงเรือ (Barcarolle) ในแง่ของเสียงประสานนั้น จะมีการสับเปลี่ยนโหมดในแต่ละท่อน จากไมเนอร์เป็นเมเจอร์ บทเพลงนี้เริ่มในบันไดเสียงเอแฟลตไมเนอร์และจบในบรรทัดเสียงเอแฟลตเมเจอร์ ส่วนการขับร้องมีการใช้ การร้องแนวบังคับ (Obbligato) ซึ่งเป็นการร้องที่มีแนวบังคับ แนวทำนองซึ่งเป็นหลักของเพลงในขณะที่แนวอื่นดำเนินทำนองโดยอิสระ ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งบทเพลงที่ฟรานซ์ ชูเบิร์ต ขึ้นชอบมากบทเพลงหนึ่งซึ่งบทเพลงนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคลื่นน้ำ (พันธุ์เจริญ 2552)

2.2.2 บทวิเคราะห์

- (1) บันไดเสียง (Key) ของบทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียงเอ แฟลตเมเจอร์ (Ab Major key)
- (2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) 6/8 ตลอดทั้งบทประพันธ์
- (3) เสียงประสาน (Harmony)

หน่วยจังหวะย่อยเอก (Rhythmic motive) ที่เกิดขึ้นในแนวเปียโนมือขวาและแนวขับร้อง ซึ่งจังหวะในมือขวามีลักษณะเป็นโน้ตเข้บิตสองชั้น แต่ในขณะที่แนวขับร้องและเปียโนมือซ้ายบรรเลงเป็นโน้ตเข้บิตหนึ่งชั้น (ตัวอย่างที่ 14) ชูเบิร์ต ได้เพิ่มเติมเสียงคลื่นเข้ามาให้มีแนวที่เคลื่อนที่เป็นทำนองหลัก และแสดงให้เห็นถึงความมีคุณค่าอย่างแท้จริงของการบรรเลงแนวเปียโน โดยเขาได้แรงบันดาลใจจาก Faure “Clair de lune” ซึ่งแนวขับร้องจะมีความมีชีวิตชีวาเป็นอย่างมาก สำหรับทำนองของเปียโนก็มีการนำเสนอทำนองที่ลื่นไหลเปรียบเสมือนเสียงการไหลของน้ำและเกลียวคลื่นเช่นกัน แนวทำนอง และจังหวะที่ถ่ายทอดออกมาเปรียบเสมือนคลื่นน้ำ แนวทางขับร้อง และแนวเปียโนมีการประสานกันอย่างลงตัว มีเสน่ห์มาก เป็นที่ชื่นชอบ และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เป็นบทเพลงที่มีการสร้างแนวดนตรีที่ฟังแล้วลงตัวไพเราะเป็นอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 14 ชูเบิร์ต. Auf dem Wasser zu singen ห้องที่ 9

9

Mit ten im Schim mer der
U ber den Wip feln des
Ach, es ent schwin det mit

ช่วงท้ายประโยคของบทขับร้องมีการลากเสียงค้างไว้ที่โน้ตอี แฟล็ต (Eb) ซึ่งมีความยาวเกือบสองห้องเพลง เนื่องจากเป็นโน้ตห้า หรือ โดมิแนนท์ (Dominant) ของบันไดเสียงเอ แฟล็ตเมเจอร์ (Ab Major key) (ตัวอย่างที่ 15) และมีการใช้เทคนิคดังกล่าวตลอดทั้งเพลงอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 15 ชูเบิร์ต. Auf dem Wasser zu singen ห้องที่ 26– 27

26

tan zet das
ath met die
sel ber ent

2.2.3 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลงนี้นำเสนอในภาษาเยอรมัน มีลักษณะของทำนอง และจังหวะที่ให้เสียงเหมือนคลื่นน้ำไหลเรื่อย ๆ แนวขับร้องมีชีวิตชีวาเป็นอย่างมาก และสำหรับแนวของเปียโนก็มีแนวทำนองขับเคลื่อนเป็นเสียงคลื่น ทั้งเพลงเช่นกัน

- ผู้แสดงควรทำความเข้าใจถึงเนื้อหาของบทเพลง ทำนอง และจังหวะ โดยการหาบทเพลงต้นฉบับศึกษาดูก่อนลงมือปฏิบัติจริง เพื่อลดความผิดพลาดในการทำความเข้าใจบทเพลง
- การเริ่มต้นฝึกการร้องควรเริ่มต้นจากการอ่านภาษาต้นแบบให้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความถูกต้องในการออกเสียงสำเนียงภาษา
- จากนั้นผู้แสดงจะต้องฝึกซ้อมโดยการกดแนวทำนองร้องกับเปียโน และขับร้องเป็นเสียง “Hu” เพื่อให้เกิดความแม่นยำในแนวทำนองที่จะต้องขับร้อง โดยสังเกตได้ว่าแนวทำนองในแนวเปียโนจะมีการขับเคลื่อนทำนองตลอดเวลา และขับเคลื่อนแบบเร็ว ดังนั้นในการฝึกซ้อมผู้แสดงควรฟังทำนองในแนวเปียโนหลาย ๆ ครั้ง เพื่อเกิดความเคยชิน จนแม่นยำ จากนั้นค่อยเริ่มฝึกการขับร้องเป็นคำร้อง (ตัวอย่างที่ 16) ห้องที่ 4-1

ตัวอย่างที่ 16 ชูเบิร์ต. Auf dem Wasser zu singen ห้องที่ 4-10

Mit ten im Schim mer der spie - geln - den Wel - - len
 U ber den Wip feln des west - li - chen Hai - nes
 Ach, es ent schwin det mit tau - i - gem Flu - gel

pp *sempre simile*

- บทเพลงนี้มีการใช้ทำนองซ้ำกันถึง 3 ครั้ง แต่ทุกครั้งที่ร้องจะมีการเปลี่ยนเนื้อเพลงทุกรอบ โดยผู้แสดงจะต้องลากเสียงยาวในห้องที่ 26-27 แนวขับร้องผู้แสดงจะต้องลากเสียงยาวกับโน้ตตัวเดียวดังนั้นในการใส่น้ำเสียง ดัง เบา เข้าไปด้วยจะทำให้เกิดสีสันในเสียงที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผู้แสดงควรมีความแม่นยำในการจำภาษาเป็นอย่างมาก (ตัวอย่างที่ 17)

2.3 Sweeter than Roses ประพันธ์โดย Henry Purcell

2.3.1 ชีวิตประวัติ Henry Purcell

Henry Purcell (1659-1695) ข้อมูลอ้างอิงจาก นักดนตรีเอกของโลก เล่มที่1, ทวี มุขระโกษา (2551: 89-110) (มุขระโกษา 2551) โดยสรุปข้อมูลได้ดังนี้

เฮนรี เพอร์เซลล์ (Henry Purcell) เป็นคีตกวีผู้ยิ่งใหญ่ และสำคัญที่สุดของอังกฤษในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17 และเป็นคีตกวีที่โดดเด่นที่สุดในยุควาโรค เกิดวันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 1659 มีอายุเพียง 36 ปีก็เสียชีวิตลง แต่ได้สร้างผลงานที่มีชื่อเสียงไว้มาก

เพอร์เซลล์สามารถแต่งเพลง “Sweet Tyrannfss, I now resign” ได้ตอนอายุ 8 ขวบ ขณะที่กำลังเป็นเด็กในคณะนักร้องหมู่ประสานเสียงเพลงสวด (Choirboy) ประจำอยู่ที่ Chapel Royal ขณะที่ทำหน้าที่เป็นนักร้องเด็กนั้นเพอร์เซลล์ได้รับค่าตอบแทนปีละ 230ปอนด์จากความสามารถทางดนตรี ที่สามารถประพันธ์เพลงได้ตั้งแต่เยาว์วัยนี้เอง เป็นเหตุที่ทำให้คนรุ่นหลังได้นำมาเปรียบเทียบกับ โวล์ฟกัง อมาเดอุส โมซาร์ท (Wolfgang Amadeus Mozart ค.ศ. 1756-1791) นักดนตรีผู้ยิ่งใหญ่ของออสเตรียและของโลก ที่มีความสามารถแต่งเพลงได้ขณะที่มีอายุเพียง 5 ขวบ และมีอะไรหลายอย่างที่เหมือนกันนั่นก็คือ อายุสั้นเสียชีวิตในวัยเพียง 36 ปี มีความเป็นอัจฉริยะ มีผลงานเพลงชั้นเยี่ยมออกมามากมายเหมือนกัน จึงสมญานามเพอร์เซลล์ว่า “โมซาร์ทแห่งอังกฤษ” (English Mozart)

ค.ศ. 1669 อายุ 10 ขวบ เพอร์เซลล์มีตำแหน่งเป็นนักร้องเพลงสวดของ Chapel Royal ภายใต้การควบคุมของกัปตันเฮนรี คูก (Henry Cooke's boy)

ค.ศ. 1672 ไปเรียนวิชาดนตรีระดับสูงขึ้นอีกกับครูชื่อ เพลแฮม ฮัมฟรีย์ (Master Pelham Humfrey) ลูกเขยลูกเฮนรี คูก ซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลเด็กนักร้องทั้งหมดของ Chapel Royal อีกด้วย

ค.ศ. 1673 เพอร์เซลล์ อายุ 14 ปี เริ่มเป็นหนุ่มเข้าสู่วัยรุ่นเสียงเริ่มแตก (Voice broke) ซึ่งจะทำให้เงินค่าตอบแทนลดน้อยลงกว่าเดิมมาก คือได้เพียง 30 ปอนด์ต่อปี จึงต้องไปอยู่ในหน้าที่อื่น และได้ไปอยู่ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้ดูแลรักษาเครื่องดนตรีของกษัตริย์ (Assistant Keeper of the King's instruments) เข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ. 1673 ซึ่งมีจอห์น ฮิงสตัน (John Hingston) เป็นหัวหน้า

ค.ศ.1677 แมทธิว ล็อก (Mathew Locke ค.ศ. 1630-1677) นักแต่งเพลงผู้มีชื่อเสียงประจำวงไวโอลินของพระมหากษัตริย์ (King's Violins) ในรัชสมัยของพระมหากษัตริย์ชาร์ลส์ที่ 2 ได้ถึงแก่กรรมลงในเดือนสิงหาคม ค.ศ.1677 เพอร์เซลจึงได้รับแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งสืบแทนซึ่งนับว่ามีความสำคัญมากสำหรับเด็กหนุ่มวัยเพียง 18 ปี วงดนตรี King's Violins หรือ Royal Band ที่เรียกว่า "String Orchestra" เป็นวงดนตรีที่รวมเครื่องสายในตระกูลไวโอลินไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุดถึง 24 ชิ้น หน้าที่ของเพอร์เซล ในตำแหน่ง ผู้ประพันธ์เพลง ก็คือ แต่งเพลงให้แก่วงดนตรีดังกล่าวมีทั้งเพลงที่ใช้ขับร้องประเภท Airs หรือ Ayres ซึ่งเป็นการที่มีพิณ (Lute) ดัดคอกประกอบ (เนื้อร้องส่วนใหญ่ของเพอร์เซลจะเป็นบทกลอนสมัยเชกสเปียร์) และเพลงในจังหวะเต้นรำ (Dances) ให้แก่ราชสำนัก

ค.ศ. 1679 ดร. จอห์น โบลว์ (John Blow) นักออร์แกนคนสำคัญของ เวสต์มินสเตอร์ อะเบ ได้สละตำแหน่ง (Surrendered) โดยนักออร์แกนด้วยการลาออกไปรับหน้าที่อื่น เพื่อเปิดทางให้เพอร์เซลมารับตำแหน่งสืบแทน ถึงแม้ว่าจะมีอายุน้อยเพียงแค่ 20 ปี

ค.ศ.1680 หลังจากรับตำแหน่งนักออร์แกนของ เวสต์มินสเตอร์ อะเบ ผ่านไป 1 ปี เพอร์เซลก็ได้เริ่มประพันธ์เพลงขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกด้วยเพลง "Four Part Fantasias for Strings" เป็นชุดเพลง Odes สำหรับขับร้อง (Choral pieces) หลายเพลง ซึ่งเป็นเพลงสำหรับใช้ขับร้องในพิธีต่าง ๆ

เพอร์เซลได้ประพันธ์เพลงนี้ขึ้นในฐานะเป็นข้าของแผ่นดิน และเพื่อแสดงออกถึงความปิติยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ระบอบกษัตริย์ได้กลับมาอีกโดยมีการฟื้นฟูราชบัลลังก์ (Restoration ค.ศ.1660-1689) ขึ้นมาใหม่ (หลังจากว่างเว้นไปเพราะมีการยกเลิกระบอบกษัตริย์ไปชั่วระยะหนึ่งนานถึง 11 ปี ค.ศ.1649-1660) โดยได้อัญเชิญเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์ปกครองประเทศอังกฤษสืบไป ทรงมีพระนามาภิไธยว่า "พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 2" ซึ่งทำให้อาณาประชาราษฎร์มีความปลื้มปิติยินดีกันทั่วแผ่นดิน มีการเฉลิมฉลองเป็นการต้อนรับในการกลับมาของพระเจ้าแผ่นดินอย่างมโหฬาร ซึ่งในปีเดียวกันนี้ เพอร์เซลก็ได้แต่งเพลงต่าง ๆ ออกมาอีกหลายเพลง รวมทั้งดนตรีประกอบละครเวที (Incidental Music) ให้แก่โรงละคร และละครเรื่องต่าง ๆ หลายเรื่องเช่น ดนตรีประกอบละครของวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare ค.ศ.1564-1616) จอห์น ไตรเดน (John Dryden ค.ศ.1631-1700) และวิลเลียม คองเกรฟ (William Congreve ค.ศ.1670-1729) ที่ได้เปิดการแสดงประจำในกรุงลอนดอน และได้แต่งเพลงประกอบดนตรีให้ละครโศกนาฏกรรม

(Tragedy) เรื่อง “Theodosius” หรือ “The Force of love” ได้นำออกแสดงที่โรงละครของนาธาเนียล ลี (Nathaniel Lee C. 1653-1692) นักเขียนบทละครของอังกฤษ เพลงประกอบดนตรีสำหรับละครของ เฮนรี เพอร์เชลล์หลายเพลงได้เป็นเพลงยอดนิยมของประชาชนอย่างกว้างขวางอยู่เป็นเวลาหลายปี

ค.ศ.1681 ขณะอายุ 22 ปี เพอร์เชลล์ได้แต่งงานกับเจ้าสาวที่มีชื่อว่า “ฟรังเชส ปีเตอร์ส” (Frances Peters) ชีวิตในครอบครัวของเพอร์เชลล์ก็ไม่มีใครรู้เรื่องราวอะไรกระจ่างชัดนัก รู้แต่ว่าเป็นครอบครัวที่มีความสุขพอควร และในปีเดียวกันนี้ได้แต่งเพลง ประกอบละครเรื่อง The History of King Richard II (The Sicilian Usurper)

ค.ศ.1682 เอ็ดเวิร์ด โลว์ (Edward Lower ค.ศ.1610-1682) นักออร์แกนชั้นนำคนหนึ่งในจำนวน 3 คน ของ Chapel Royal ได้ถึงแก่กรรมลงในวันที่ 11 กรกฎาคม เมื่อตำแหน่งว่างลงก็เชิญเพอร์เชลล์ไปรับตำแหน่งสืบทอดต่อไปตามปกตินักออร์แกนประจำ Chapel Royal จะมี 3 คน แต่จะนั่งทำหน้าที่ประจำอยู่ที่ออร์แกน 1 คน ส่วนอีก 2 คน ก็ต้องมาทำงานทุกวัน ถ้าไม่ได้เข้าเวรนักออร์แกนประจำวันก็ต้องช่วยงานอื่นภายในโบสถ์ตามที่จะได้รับมอบหมาย เช่น ถ้ามีงานสำคัญ ๆ ที่จะต้องทำพิธีขนาดใหญ่ภายในโบสถ์ ซึ่งมีการร้องเพลงสวดเต็มพิธี “Porte in the psalmodic and Service” โดยใช้เวลาทำพิธีติดต่อกัน 3 วัน จึงเป็นการทำงานที่หนักมาสำหรับนักออร์แกนเพียงคนเดียว ดังนั้น นักออร์แกนทั้ง 3 คนจึงเป็นงานที่หนักมากสำหรับนักออร์แกนเพียงคนเดียว ดังนั้น นักออร์แกนทั้ง 3 คน จึงต้องทำหน้าที่เข้าเวรช่วยกันคนละวันไปจนกว่าจะเสร็จพิธี ในระหว่างที่ยังไม่ได้ทำหน้าที่เล่นออร์แกน มีหลายครั้ง เพอร์เชลล์ได้ไปทำหน้าที่เป็นนักร้องสวดในระดับสูงสุดของฝ่ายชาย (Male alto หรือ counter-tenor) ด้วยการร้องเพลงเดี่ยว (Solo) ในเพลงสวด “With incredible graces” ที่แต่งขึ้นเอง (Purcell s Ode) ในงานวัน St. Cecilia s Day และนอกจากนั้น (ในปีค.ศ.1685) ก็ได้ทำหน้าที่ที่เป็นนักร้องในระดับเสียงต่ำ (Bass) เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองในงานราชพิธีบรมราชาภิเษกของกษัตริย์เจมส์ ที่ 2 (The Coronation of James II)

เพอร์เชลล์มีความสามารถเป็นพิเศษในการร้องเพลงได้หลายระดับเสียง คือ ร้องได้ทั้งระดับสูงสุด (Male alto) ระดับต่ำ (Bassed) ระดับเสียงปานกลางระหว่างสูงกับต่ำ (Baritones) ของนักร้องฝ่ายชาย และในตอนเด็กที่เป็นนักร้องอยู่ที่ Chapel Royal นั่นก็เป็นที่รู้จักกัน โดยทั่วไปว่าเพอร์เชลล์เป็นนักร้องเด็กที่มีเสียงไพเราะ แจ่มใสมากเป็นพิเศษ และมีความสามารถร้องเพลงได้หลายระดับเสียงดังกล่าว

ค.ศ.1682 เพอร์เซลล์ได้แต่งเพลงประกอบละครเรื่อง “The Double Marriage” และเสร็จสมบูรณ์ในปี ค.ศ.1685

ค.ศ.1683 เพอร์เซลล์ได้เปิดดำเนินการทางธุรกิจเพื่อจำหน่ายโน้ตเพลงต่าง ๆ ที่ได้แต่งขึ้น คือเป็นทั้งนักแต่งเพลงเองและจัดพิมพ์จำหน่ายเอง (Composer and publisher) เพลงที่เพอร์เซลล์แต่งและจัดพิมพ์ขึ้นเอง เล่มแรกเป็นเพลงประเภท “Sonata” ได้แก่ เพลง Sonatas of III Parts (สำหรับ Two violins and bass with organ หรือ Harpsichord) ฉบับที่เป็นปฐมฤกษ์ เพอร์เซลล์ได้เขียนคำอุทิศถวายแด่พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 2 (Dedicated to King Charles II)

ค.ศ. 1685 พระเจ้าชาร์ลส์ที่ 2 เสด็จสวรรคต เพอร์เซลล์ได้แต่งเพลงเพื่อเป็นการไว้อาลัย และนำออกแสดงในงานพิธีฝังพระบรมศพครั้งนี้ด้วย และในระยะเวลาใกล้เคียงกันก็มีพิธีจัดงานบรมราชาภิเษก การเสด็จขึ้นครองราชย์ของพระเจ้าเจมส์ ที่ 2 (James 2 ค.ศ. 1685-1688) เพอร์เซลล์ก็ได้แต่งเพลงราชสดุดี (Anthems) เพื่อเป็นการสรรเสริญพระบารมีมีชื่อเสียงเป็นอย่างมากชื่อเพลง “My heart is inditing” ซึ่งเป็นเพลงที่มีความไพเราะมาก ได้นำออกแสดงในเวสต์มินสเตอร์ อะเบอันเป็นสถานที่ที่มีพิธีบรมราชาภิเษกสวมมงกุฎให้แก่พระมหากษัตริย์ และในปีเดียวกันเพอร์เซลล์ก็ได้รับหน้าที่ให้เป็นผู้อำนวยการติดตั้งออร์แกนขนาดเล็กหลังหนึ่งเสริมไว้ทางด้านทิศใต้ของแท่นบูชาภายในโบสถ์

ตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1685 ไปจนถึงปี ค.ศ. 1688 ในรัชสมัยของพระเจ้าเจมส์ที่ 2 เฮนรี เพอร์เซลล์ได้รับมอบหมายจากราชสำนักให้เป็นผู้ดูแลดนตรีส่วนพระองค์ (The King’s private music) อีกตำแหน่งหนึ่งด้วย และในปีเดียวกันนี้เองได้แต่งเพลงขึ้นมาเพลงหนึ่งชื่อ Circe

ค.ศ. 1689 นับว่าเป็นปีที่มีความสำคัญมากปีหนึ่งในชีวิตของเพอร์เซลล์ เพราะได้แต่งอุปรากร(Opera) ที่แท้จริงขึ้นเป็นครั้งแรก เป็นอุปรากรขนาดสั้น 3 องก์จบ (Three Acts) เรื่อง “Dido and Aeneas” และถือว่าเป็นงาน Master Work ของเพอร์เซลล์เลยทีเดียวและยังเป็นอุปรากรเรื่องแรกของอังกฤษอีกด้วย อุปรากรเรื่อง Dido and Aeneas ถูกประพันธ์ขึ้นขณะที่อายุ 30 ปี ได้รับความสำเร็จอย่างสูงจึงทำให้เพอร์เซลล์มีกำลังใจผลิตผลงานประเภท Incidental and the aria สำหรับแสดงบนเวที (For the stage) ที่มีลักษณะกึ่งอุปรากร (Semi-opera) ออกมาอีกหลายเพลง บางเรื่องมีแสดงละครแบบสวมหน้ากาก (Masque) ซึ่งมีบทขับร้องสลับกับการเจรจาไปจนจบเรื่องอื่น แต่ละเรื่องได้บรรจุเพลงที่มีความไพเราะไว้หลายเพลง เรื่องอุปรากรดังกล่าวได้แก่ เรื่อง Dioclesian ซึ่งมีชื่อเต็มว่า The Prophecy, or the History of Dioclesian ดัดแปลงมาจากบท

ประพันธ์ของ ฟรังซิส โบมอนท์ (Francis Beaumont ค.ศ.1584-1616) และจอห์น เฟลชเชอร์ (John Fletcher ค.ศ. 1579-1625) นักแต่งละคร (Dramatist) ที่มีชื่อเสียงซึ่งโทมัส เบตเตอร์ตัน(Thomas Betterton) เป็นผู้เขียนบท นำออกแสดงเป็นครั้งแรกที่กรุงลอนดอนในปีค.ศ.1690 เรื่อง King Arthur ,or the British Worthy เป็นละครกึ่งอุปรากร 5 องก์จบ จากบทละคร (Libretto) ของ จอห์น ไดรเดน (John Dryden ค.ศ.1631-1700) นำแสดงออกเป็นครั้งแรกที่กรุงลอนดอนในปี ค.ศ.1691 เรื่อง The Fairy Queen ดัดแปลงจากบทละครเรื่อง A Midsummer Night' Dream ของ วิลเลียม เชกสเปียร์ นำออกแสดงเป็นครั้งแรกที่โรงละครดอร์เซต การ์เดน กรุงลอนดอน ค.ศ.1692

ค.ศ.1690-1691 เพอร์เซลล์ได้แต่งเพลง Incidental Music สำหรับละครเวทีมีอีกหลายเพลง เช่น Amphitryon, or The Two Sossaris, Distressed Innocance , or The Princess of Persia , The Massacre of Paris; Sir Anthony Love , or The Rambling Lady

ค.ศ.1692 เพอร์เซลล์ได้แต่งเพลงอาศิรวาทราชสดุดี ถวายพระพรชัยมงคลแด่พระราชินีแมรี่ที่ 2 (Queen mary II) เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา นอกจากนี้ยังได้แต่งเพลง Odes Hail, Bright Cecilila Day และได้ขับร้องด้วยตนเองในการแสดงเพื่อเฉลิมฉลองและอำนวยการเนื่องในงานที่ระลึกประจำปีของ St. Cecilila Day ซึ่งเป็นเพลง Odes ชิ้นสุดท้ายที่ได้แต่งให้กับงานนี้ และเป็นเพลง Odes ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดเพลงหนึ่ง เมื่อนำเพลงนี้ออกแสดงได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้ฟังว่าเป็นเพลงที่มีความไพเราะ แจ่มใส จับใจมากที่สุดและในปีเดียวกันนี้ได้แต่งเพลง Incidental Music สำหรับละครเวทีขึ้นมาอีกหลายเพลงคือ Aureng-Zebe; Cleomenes, the Spartan Hero; Henry II, King of England; The Marriage-Hater Matched

ค.ศ.1694 เพอร์เซลล์แต่งเพลงเกี่ยวกับศาสนา ซึ่งเป็นเพลงที่ยิ่งใหญ่และมีชื่อเสียงมาก คือ เพลง The te Deum and Jubilate in D เพื่อนำออกแสดงในงานวันที่ระลึก St.Cecillia's Day นอกจากจะแต่งเพลงประเภทต่าง ๆ ไว้มากมายแล้วเพอร์เซลล์ยังเขียนหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับดนตรีอีกด้วย หนังสือที่มีชื่อเสียงที่นักดนตรีทั้งหลายได้ยึดถือความเป็นตำรามาเป็นเวลานานจนถึงปัจจุบัน คือหนังสือ Incidental to the skill of Music ซึ่งสำนักพิมพ์ PlayFord ได้จัดพิมพ์จำหน่ายมาหลายครั้ง จนครั้งสุดท้ายเพอร์เซลล์ได้นำหนังสือดังกล่าวมาปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ ส่วนเพลงประเภท Incidental Music ที่เพอร์เซลล์โปรดปรานมากก็ยังคงผลิตออกมาเรื่อย ๆ อย่างไม่ขาดสาย และในปี ค.ศ.1694 ก็มีหลายเพลงเช่น The Centerbury Guests,or A Bargain Broken;The Comical History ,or Good Luck at Last เป็นต้น

ตอนใกล้สิ้นปี ค.ศ.1694 พระราชินีแมรี่ที่ 2 ทรงพระประชวรด้วยโรคไข้ทรพิษและประทับรักษาพระองค์ที่พระราชวังเคนซิงตัน จนกระทั่งเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม ค.ศ.1694 ขณะที่พระชนมายุ 32 ชันษา มีพิธีความบังคมพระบรมศพอยู่ 4-5 วัน จากนั้นมีการทำพิธีฝังพระบรมศพ ที่เวสต์มินสเตอร์ อะเบ ในสัปดาห์แรกของปีใหม่ เดือนมกราคม ค.ศ.1695 สำหรับพิธีฝังพระบรมศพมีความสำคัญยิ่งในครั้งนี้

เพอร์เซลล์ได้แต่งเพลง Anthem ขนาดยังไม่ยาวนักขึ้นเพลงหนึ่ง เพื่อถวายเป็นความเคารพและไว้อาลัยเป็นครั้งสุดท้าย ด้วยการร้อง เพลงที่แต่งขึ้นเองชื่อ Thou Knowest , Lord ,the Secrets of our Heart So Heavenly in Operation that it drew tears fome us all โดยมีเครื่องดนตรี แตร ทรัมโบน 4 ตัว บรรเลงคลอเสียงเบา ๆ พร้อมกับการอ่านบทร้อยกรองด้วยทำนองเสนาะ จากบทกวี คำฉันท์ 2 บท พรรณาเป็นการไว้อาลัยด้วยความโศกเศร้าเสียใจอย่างสุดซึ้ง ทำให้บรรยากาศในบริเวณนั้นเต็มไปด้วยความหดหู่ วังเวง ทำให้บรรดาผู้ที่มาร่วมพิธีฝังศพเกิดความเศร้าสลดสะเทือนใจสุดที่จะกลั้นน้ำตาไว้ได้

นอกจากนี้เพลง Incidental Music ที่เพอร์เซลล์ได้แต่งขึ้นในปี ค.ศ.1695 อีกหลายเพลง และนับเป็นจุดสุดท้ายในชีวิต เช่น Abdelazer,or the Moor'svRevenge; Bonducaor The British Heroine;The Mock Marriage;OroonnoKo,or the Violence of Love และยังมีเพลงชั้นเยี่ยม ๆ ที่มีความไพเราะที่เพอร์เซลล์ได้เคยแต่งเอาไว้อีกหลายเพลงในช่วงเวลาก่อนการมรณกรรมของเขาไม่นานนัก ได้แก่เพลง Arise,Ye Subterranean แต่งขึ้นเพื่อประกอบละครเวทีกึ่งอุปรากรเรื่อง The Tempest หรือ The Enchantted Is land พร้อมกับเขียนบทสนทนาด้วยตนเอง

ราวกลางเดือนพฤศจิกายน ค.ศ.1695 เพอร์เซลล์ก็ล้มป่วยลงอย่างกระทันหันทำให้การประพันธ์เพลงหยุดชะงักลงทันที เช่นเพลงละครเวทีกึ่งอุปรากร เรื่อง The Indian Queen ที่ยังประพันธ์ไม่เสร็จ แต่หลังจากที่เพอร์เซลล์เสียชีวิตไปแล้วไม่นาน แดเนียล เพอร์เซลล์ก็นำไปแต่ประพันธ์ต่อจนเสร็จสมบูรณ์

ผลงานที่สำคัญของ Henry Purcell

- Dido and Aeneas (an opera) : the opera lasts less than an hour using a libretto is by Nahum Tate using ideas from the Aeneid, and the music includes the famous Dido's Lament "When I am laid in earth"

- Abdelazar : incidental music which includes the famous Rondeau which was used by Benjamin Britten in his "Young Person's Guide to the Orchestra" and which also made a brief appearance in the film *Pride and Prejudice*
- The Fairy Queen : the text is based on Shakespeares "A Midsummer's Night Dream" and Purcell's music comes at the end of each act, including atmospheric items such as "Hush no more" and "Hark the echoing air"
- The Libertine : incidental music including the song "Nymphs and Shepherds"
- King Arthur : another semi-operatic work
- The Indian Queen : this semi-opera has the famous "Trumpet Tune and Air" (sometimes simply called "Trumpet Tune") which is often played at Weddings
- Funeral Music for Queen Mary : (Queen Mary II who had died of smallpox) the March from this was adapted by Wendy Carlos for the film "A Clockwork Orange"
- Ode for St. Celia's Day : "Hail Bright Cecilia!"
- Birthday Odes for Queen Mary
- Instrumental music : primarily fantasias and sonatas, chamber music for Viols (i.e. Strings) and other instruments; one of the fantasias is for 5 Viols and *called "Fantasy upon one Note" and provided Pete Townsend with the inspiration for the opening of "Pinball Wizard"*

2.3.2 ความสำคัญของบทเพลง

Sweeter than Roses (หวานกว่ากุหลาบ) เป็นบทประพันธ์ที่มีความหลากหลายทางอารมณ์มากทั้งในแง่ของความเป็นดนตรี พื้นผิวของดนตรี และตัวเนื้อร้อง รูปแบบของลีลา และความละเอียดอ่อนในโทนเสียง มีลักษณะตามที่เพอร์เซลตั้งใจประพันธ์ไว้ เนื้อร้องทั้งหมดได้ถูกประพันธ์ออกมาเป็นภาษาอังกฤษ ในบทประพันธ์เพลงนี้ เพอร์เซลได้เริ่มค้นหาแนวทางต่าง ๆ ในการพัฒนา

บทเพลง อาจจะเห็นได้ว่าเริ่มในบันไดเสียงอีแฟลตเมเจอร์ แต่ก็เห็นได้ชัดว่าเพอร์เซลก็ได้ใช้ชั้นคู่กัด (Dissonance) โดยไม่เกลาเข้าหาชั้นคู่กลมกลืน (Consonance) อย่างบ่อยครั้ง โดยเฉพาะตอนต้นในแนวร้อง ในแนวร้องนั้นก็มีความน่าสนใจที่ไม่ธรรมดาในเนื้อร้อง เพอร์เซลได้ใช้เทคนิค Tone-painting หรือ Word painting โดยนักดนตรีวิทยาได้อธิบายบทประพันธ์นี้ว่าเป็นบทประพันธ์ที่ค่อนข้างไม่ปกติหรือบ้า (Mad song) เพราะมีความหลากหลายทางอารมณ์และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื้อหามีการบรรยายให้เห็นถึงผู้หญิงที่บูชาในความรักถูกคนรักทอดทิ้งจนทำให้เธอคลั่งจนเป็นบ้าจากการจูบเพียงแค่ครั้งเดียว

เพอร์เซลประพันธ์บทเพลงนี้แสดงให้เห็นถึงการรอคอยอย่างมีความหวัง การรอคอยที่เต็มไปด้วยความรัก เพอร์เซล แต่งบทเพลงนี้ไว้ถึง 3 ช่วง โดยช่วงแรกจะมีนำเสนอทำนองในรูปแบบซ้ำ มีจินตนาการบรรยายแบบเรื่อย ๆ จากนั้นจะมีแนวทำนองที่เกิดขึ้นอย่างเร้าใจเสนอต่อมา โดยมีท่วงทำนองช่วงเอื้อนซึ่งคำนึงถึงภาพวาดโดยเริ่มแรกใช้คำว่า cool (เย็น), breeze (สายลม) จากนั้นเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องมีการเพิ่มคำให้เกิดแรงจูงใจมากขึ้นด้วยคำว่า “dear kiss” หลังจากนั้นก็มีคำอื่น ๆ มาประกอบด้วยคำว่า trembling (สั่น) และ fire (ไฟ) ส่งผ่านช่วงทำนองที่สั้น ๆ ว่า “Then shot like fire all o’er” ซึ่งเป็นที่น่าชื่นชมกับจังหวะที่เร็ว และเนื้อเพลงที่ร้องใช้เสียงที่สูงขึ้น (ใช้เสียงที่ซ้ำกันอย่างเป็นลำดับ) จากคำที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากนี้ ในช่วงสุดท้ายจะมีการแสดงให้สัมผัสได้ถึงชัยชนะมีการใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมใน คำว่า victorious (ชัยชนะ) ซ้ำกันถึงสองครั้งเป็น ช่วงเอื้อน (Melismas) หมายถึง ช่วงที่มีการร้องโน้ตหลายตัวต่อเนื้อร้อง 1 พยางค์

2.3.3 บทวิเคราะห์

Sweeter than Roses เป็นบทเพลงร้องศิลป์ (Art Song) ที่บรรยายถึงการแสดงอารมณ์ และเนื้อหาในบทเพลงมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นบทเพลงที่มีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ด้วยแนวทำนองที่สร้างความตื่นตัวให้กับผู้ฟังเป็นอย่างมาก และมีแนวทำนองที่สอดคล้อง ส่งเสริมต่อเนื้อหาของบทเพลงอีกด้วย

(1) บันไดเสียง (Key) ของบทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียงจี ไมเนอร์ (G minor key) โดยมีการเปลี่ยนบันไดเสียงเป็นซี-เมเจอร์ในช่วงกลางของบทเพลง (ก่อนเข้าห้องที่ 28) และเปลี่ยนกลับมาในบันไดเสียงจี ไมเนอร์อีกครั้งในห้องที่ 40 (พันธู์เจริญ 2551)

(2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) เริ่มต้นบทเพลงด้วยการใช้อัตราจังหวะ 2/2 (Cut time) และมีการเปลี่ยนเป็นอัตราจังหวะ เป็น 3/4 ในช่วงกลาง (Pick up note ก่อนห้องที่ 28) และหลังจากนั้นเปลี่ยนกลับมาใช้อัตราจังหวะ 2/2 อีกครั้งในห้องที่ 40 บทเพลงร้องบทนี้เปลี่ยนแปลงบันไดเสียงพร้อมกับเปลี่ยนอัตราจังหวะในเวลาเดียวกัน เพื่อสร้างให้เกิดลักษณะดนตรีที่มีความแตกต่างที่ชัดเจน

(3) เสียงประสาน (Harmony) บรรเลงประกอบแนวขับร้องด้วยแนวบาส (Basso continuo) โดยมีความแปลกใหม่ของเสียงประสาน จะมีการใช้โน้ตโครมาติก (Chromatic) อย่างอิสระ ช่วงแรกของบทร้องแนบบรรเลงเสียงประสานหลักที่สนับสนุนแนวขับร้อง

จาก (ตัวอย่างที่ 18) ห้องที่ 1-5 แนวขับร้อง (Vocal part) จะมีลักษณะเป็นการขับร้องแบบในหนึ่งคำมีหลายตัวโน้ตหรือที่เรียกว่า ช่วงเอื้อน (melisma) ช่วงแรกของแนวขับร้องเสียงกระด้าง (Dissonance) ที่ไม่มีการเคลา (Unresolved) นอกจากนี้ยังมีเทคนิคการใช้คำเพื่อพรรณนาหรือเรียกว่า Word- painting คือ การวาดภาพจินตนาการด้วยแนวทำนองขับร้อง เพื่อสร้างเสียงที่เชื่อมโยงกับความรู้สึกของผู้รับชม เช่นเนื้อร้องคำว่า “cool”, “breeze”, “trembling”, “fire”

ตัวอย่างที่ 18 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 1-5

The image shows a musical score for the piece 'Sweeter than Roses' by Henry Purcell, measures 1-5. It consists of two staves: a vocal line (treble clef) and a basso continuo line (bass clef). The vocal line has lyrics underneath: 'Sweet er than ro ses or cool cool ev' ning breeze,'. The music is in a 2/2 time signature. The vocal line features a melisma on the word 'er' in 'Sweet er than', with a long note followed by a series of eighth notes. The basso continuo line provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

นอกจากนี้ยังมีการใช้เทคนิคการเน้นย้ำคอร์ด (Sforzando Chord) ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกแข็งแรงเพื่อสนับสนุนคำร้องให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อเน้นย้ำความหมายของคำร้อง เช่น คำร้องห้องที่ 20 ในคำว่า “freeze” (ตัวอย่างที่ 19) ห้องที่ 20 และในห้องที่ 33 คำว่า “victorious love” มีการใช้เทคนิคเล่นคอร์ดสั้นและเร็ว (ตัวอย่างที่ 20)

ตัวอย่างที่ 19 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 20 - 22

20
made me freeze, made me freeze,

ตัวอย่างที่ 20 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 31 - 39

31
What ma gick has vic to

36
rious Love,

ช่วงห้องที่ 28 (ตัวอย่างที่ 21) มีการเริ่มต้นประโยคด้วยจังหวะยก (Anacrusis) ปรากฏอยู่

ทั้งในแนวเปียโนห้องที่ 28 และแนวซบร้องช่วงห้องที่ 31

ตัวอย่างที่ 21 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 28-32

What ma gick has vic

(4) สังคีตลักษณ์ (Form) แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ช่วงแรก A (Recitative) ห้องที่ 1-27 และช่วงที่สอง B (Allegro brillante) ห้องที่ 28-69

2.3.4 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลง Sweeter than Roses ซึ่งเป็นบทเพลงยุคบาโรก (Baroque Period) จึงมีแนวดนตรีที่หลากหลาย มีความซับซ้อน แต่มีจังหวะที่สม่ำเสมอ สามารถแยกฝึกซ้อมได้เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ง่ายตายตัวขึ้นดังนี้

- เริ่มต้นด้วยการศึกษาบทเพลง ทำความเข้าใจในความหมายของบทเพลง ฟังเพลง ศึกษาจังหวะ เนื้อร้องที่เกิดขึ้นในบทเพลง และฝึกซ้อมจนเกิดความแม่นยำ
- โดยช่วงแรกของบทเพลงมีการนำเสนอด้วยช่วง ขับร้องเจรจา (Recitative) จากโน้ตและเนื้อร้องที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นผู้แสดงควรมีความแม่นยำในจังหวะเป็นอย่างมาก สำหรับทำนองในแนวเปียโน มีการบรรเลงไปเรื่อย ๆ ผู้แสดงต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นอย่างมากสำหรับช่วงแรกนี้ ให้ความสำคัญในการใช้น้ำเสียงเน้นย้ำ ตามความหมายบทเพลง เช่น “Cool” , “Warm” (ตัวอย่างที่ 22)

ตัวอย่างที่ 22 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 1-5

- จะสังเกตได้ว่าในห้องที่ 14-16 (ตัวอย่างที่ 23) โน้ตในแนวขับร้องมีการขับเคลื่อนโน้ตแบบเร็ว ดังนั้นขณะฝึกซ้อมควรฝึกซ้อมแบบช้า ๆ ก่อน เพื่อความถูกต้องแม่นยำ และเกิดความชัดเจนในเสียงขับร้อง

ตัวอย่างที่ 23 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 14-16

- จากนั้นเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องเพิ่มการเอื้อนเสียงเพื่อให้เกิดแรงจูงใจมากขึ้นขณะขับร้อง เน้นย้ำในคำว่า “dear kiss” โดยช่วงแรกของบทเพลงนี้จะต้องฝึกซ้อมอย่างช้า ๆ ค่อย ๆ จับจังหวะซึ่งกันและกัน โดยต้องให้ความสำคัญต่อการฟังมากขึ้นระหว่าง แนวขับร้องกับแนวเปียโน (ห้องที่ 23-27) จาก (ตัวอย่างที่ 24) เป็นช่วงที่เริ่มมีการเปลี่ยนลีลาในบทเพลง โดยมีการใช้เทคนิคร้องให้เสียงสั้นหรือเสียงขาด (Staccato) เพื่อเป็นการเน้นย้ำอารมณ์ในบทเพลง เพื่อส่งต่ออารมณ์เพลงในช่วงต่อไป

ตัวอย่างที่ 24 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 23-27

- ในช่วงที่ 2 มีการนำเสนอ จังหวะเร็วสองแสงเป็นประกาย (Allegro brillante) ซึ่งช่วงนี้แนวเปียโน ให้น้ำเสียงเปรียบเสมือนกับม้าที่วิ่งควบเป็นจังหวะ แนวขับร้องในคำว่า “victorious” (ชัยชนะ) จาก (ตัวอย่างที่ 25) ห้องที่ 31-39 ผู้แสดงจะต้องใช้ลมหายใจเพียงลมเดียว โดยช่วงนี้แนวขับร้องขับเคลื่อนทำนองแบบซีควเอนซ์ (Sequence) มีเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent) เพื่อเน้นย้ำถึงชัยชนะ

ตัวอย่างที่ 25 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 31-39

31

What ma gick has vic to

36

rious Love,

- สำหรับช่วงสุดท้ายตั้งแต่ห้องที่ 51 เป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนอารมณ์ในบทเพลง เพื่อพรรณนาถึงความรักทั้งหมด โดยมีการเน้นย้ำเสียงในคำว่า all,all,all เพื่อเป็นการเน้นย้ำอารมณ์ถึงความรักที่มากล้น (ตัวอย่างที่ 26)

ตัวอย่างที่ 26 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 48-55

48

ious love, for

52

all, all, all I touch, all, all, all, all I touch or

legatissimo

- จาก (ตัวอย่างที่ 27) ห้องที่ 64-69 ก่อนจบเพลง ยังมีการเน้นย้ำอารมณ์ในบทเพลงอย่างต่อเนื่อง เพื่อแสดงถึงความรักอย่างชัดเจน ซึ่งการฝึกซ้อมจำเป็นจะต้องฝึกซ้อมอย่างช้า ๆ และเน้นย้ำอารมณ์อย่างชัดเจน

ตัวอย่างที่ 27 เพอร์เซล. Sweeter than Roses ห้องที่ 64-69

64
Love, all, all, all, all, all is Love,..... all, all, all, all,.....all is Love,.....is Love to me

- ฉะนั้นบทเพลงนี้ผู้แสดงควรศึกษาอารมณ์เพลง โดยทำความเข้าใจกับเนื้อหาของเพลงแล้วถ่ายทอดออกมาด้วยความรู้สึกภาคภูมิใจถึงชัยชนะ

2.3.5 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่ถือได้ว่ามีความท้าทายมากสำหรับผู้ที่จะเลือกบทเพลงนี้มาทำการแสดง เนื่องจากเป็นบทเพลงที่มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์หลากหลายแบบสุดขีดและรวดเร็วทันที ด้วยเนื้อหาของเพลงที่มีกาบรรยายถึงผู้หญิงคลั่งรักกำลังพรรณาถึงความรักของตนกับอดีตคนรัก บทเพลงนี้มีการใช้เทคนิค Tone-painting ในการเล่าเรื่อง โดยช่วงแรกจะมีนำเสนอทำนองในรูปแบบซ้ำ มีจินตนาการบรรยายแบบเรื่อย ๆ จากนั้นจะมีแนวทำนองที่เกิดขึ้นอย่างเร้าใจเสนอต่อมา โดยมีท่วงทำนองช่วงเอื้อนซึ่งคำนึงถึงภาพวาดโดยเริ่มแรกใช้คำว่า cool (เย็น), breeze (สายลม) จากนั้นเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องมีการเพิ่มคำให้เกิดแรงจูงใจมากขึ้นด้วยคำว่า “dear kiss” หลังจากนั้นก็มีคำอื่น ๆ มาประกอบด้วยคำว่า trembling (สั่น) และ fire (ไฟ) ส่งผ่านช่วงทำนองที่สั้น ๆ ว่า “Then shot like fire all o’er” ซึ่งเป็นที่น่าชื่นชมกับจังหวะที่เร็ว และเนื้อเพลงที่ร้องใช้เสียงที่สูงขึ้น ใช้เสียงที่ซ้ำกันอย่างเป็นลำดับ จากคำที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากนี้ ในช่วงสุดท้ายจะมีการแสดงให้สัมผัสได้ถึงชัยชนะมีการใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมใน คำว่า victorious (ชัยชนะ) ซ้ำกันถึงสองครั้งเป็นแบบเอื้อน (Melismas) หมายถึง ช่วงที่มีการร้องโน้ตหลายตัวต่อเนื่องร้อง 1 พยางค์ (อมาตยกุล 2546)

ส่วนการแสดงสีหน้าและอารมณ์ประกอบการแสดง ผู้แสดงควรแสดงออกอย่างชัดเจนให้ถึงอารมณ์ที่สุดขีดของผู้หญิงคลั่งรัก ช่วงที่แสดงออกถึงความรักที่หวานหอม ส่งแวตาลึกซึ่งไปสู่ผู้รับชมตอนที่คลั่งถึงจุดที่เร้าร้อนก็ต้องแสดงออกอย่างเกินจริงให้ได้อารมณ์ใกล้เคียงที่สุด ส่วนการใช้

กายภาพควรมีลักษณะหือหามีการใช้หัวไหล่ค่อย ๆ เคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ให้แสดงออกถึงความเย้ายวน แต่ตอนที่คลั่งจะต้องมีลักษณะรุนแรงและเกินจริง

2.4 If Music Be the Food of Love ประพันธ์โดย Henry Purcell

2.4.1 ความสำคัญของบทเพลง

If Music Be the Food of Love (หากดนตรีคืออาหารของความรัก) เป็นบทเพลงที่ประพันธ์โดย เพอร์เซล บทเพลงนี้ได้มีการเปลี่ยนเนื้อร้องถึง 3 ครั้งด้วยกัน จนกระทั่งได้เนื้อร้องที่สมบูรณ์แบบที่สุุด (ประพันธ์ครั้งแรกเมื่อปี 1691 ปรับเนื้อเพลงครั้งที่สองเมื่อปี 1693 และครั้งสุดท้ายเมื่อปี 1695) โดยเรื่องราวในช่วงแรกของบทเพลงจะมีความเรียบง่าย และมีการนำเสนอท่วงทำนองที่สวยงามจนถึงช่วงสุดท้าย รวมถึงมีการเกิดอารมณ์ความรู้สึกซึ่งเข้มข้นในบทเพลงอีกด้วย ซึ่งเพอร์เซลได้นำแนวทำนองมากระตุ้นลำดับช่วงเสียงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความตึงเครียด และมีการปลดปล่อยจนถึงจุดสูงสุดของบทเพลงโดยจะแสดงถึงความเบามากโดยการใช้เครื่องหมายชาร์ป (Sharp) เพื่อทำให้เกิดความผ่อนคลาย โดยสังเกตเห็นได้จากความสวยงามของช่วงเอื้อน (Melismatic) นั้นหมายถึงช่วงที่มีการร้องโน้ตหลายตัวต่อเนื้อร้อง 1 พยางค์ ในคำว่า “music” ในเนื้อเพลงแนวขับร้องช่วงสุดท้าย นักดนตรีวิทยาเชื่อว่าเพอร์เซล ได้ประยุกต์เนื้อร้องให้คล้ายคลึงกันกับ Shakespear คีตกวีชื่อดัง บทเพลงนี้ประพันธ์ครั้งแรกสำหรับการร้องเดี่ยวและฮาร์พซิคอร์ด การแก้ครั้งที่สองนั้นเป็นการเรียบเรียงให้วางขับร้องเสียงประสานและปรับบันไดเสียงให้ต่ำลงหนึ่งเสียงเต็มสำหรับการปรับแก้ครั้งสุดท้ายนั้นได้เพิ่มเติมบทเนื้อร้องเข้าไปและเพิ่มความหลากหลายทางด้านจังหวะมากขึ้นให้ทุก ๆ แนว ตลอดทั้งบทเพลงจะพบได้ว่าการเอื้อนอยู่ตลอดเวลา และเป็นตัวอย่างที่ดีของการใช้เทคนิค Word painting จะพบได้ว่าในคำว่า Joy หรือ Move ก็จะมีการเอื้อนที่เร็วขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความร่าเริงและมีการเคลื่อนไหว

2.4.2 บทวิเคราะห์

- (1) บันไดเสียง (Key) ของบทประพันธ์นี้เริ่มด้วยบันไดเสียงจี ไมเนอร์ (G minor key)
- (2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) มีการใช้อัตราจังหวะ 2/2 (Duple time) ด้วยลีลาจังหวะช้า ปานกลางแบบมีชีวิตชีวา (Andante con moto)
- (3) เสียงประสาน (Harmony) มีการเริ่มต้นทุกประโยคเพลงด้วยโน้ตจังหวะเบา (Anacrusis)

จาก (ตัวอย่างที่ 28) ในส่วนของแนวขับร้องและแนวเปียโนมีการขับเคลื่อนทำนองด้วยคู่ 3rd ไมเนอร์ โดยแนวเบสมือซ้ายขับเคลื่อนทำนองด้วยคู่ 8th

ตัวอย่างที่ 28 เพอร์เซล. If Music Be the Food of Love ห้องที่ 1-4

Andante con moto
p
 If mu sic be the Food of Love. Sing on, sing on, sing on, sing on, Till

p
legato

สำหรับแนวเปียโนมือขวาแนวล่างมีการเดินเบสตามลำดับชั้น เริ่มจากโน้ตลา (A) ไปจนถึง มี (E) ตามลำดับ (ตัวอย่างที่ 29)

ตัวอย่างที่ 29 เพอร์เซล. If Music Be the Food of Love ห้องที่ 13-15

13
 eyes, your mien, your tongue de clare that you are mu

p

(4) สังคีตลักษณ์ (form) แบ่งออกเป็น A A'

2.4.3 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลง If Music Be the Food of Love ด้วยเรื่องราวที่มีความเรียบง่าย แต่มีท่วงทำนองที่สวยงามจนถึงช่วงสุดท้าย มีการแสดงอารมณ์ให้ความหมายการเปรียบเทียบถึง หากดนตรีคืออาหารของความรัก ตามความหมายของคำร้อง

- โดยบทเพลงนี้จะไม่มีส่วนนำ (Introduction) ในส่วนของแนวขับร้อง และแนวเปียโนต้องเข้ามาพร้อมกัน ดังนั้นการเข้าเพลงจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผู้แสดงควรเตรียมตัวตั้งจังหวะ และเข้ามาให้พร้อมกันกับแนวของเปียโน (ตัวอย่างที่ 30) ห้องที่ 1-3

ตัวอย่างที่ 30 เพอร์เซล. If Music Be the Food of Love ห้องที่ 1-3

Andante con moto
p
 If mu sic be the Food of Love. Sing on, sing on, sing
legato

- การฝึกซ้อม ควรเริ่มจากการอ่านเนื้อเพลงในบทเพลง หลังจากนั้นทำความเข้าใจกับจังหวะที่เกิดขึ้น ใช้วิธีการฝึกการขับร้องโดยการกดเปียโน ในแนวขับร้อง ขับร้องด้วยเสียง “Hu” เพื่อให้เกิดความแม่นยำในการออกเสียง ดัง (ตัวอย่างที่ 31) ห้องที่ 8-10 จึงเห็นได้ว่าแนวขับร้อง มีการขับเคลื่อนโน้ตที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการฝึกซ้อมควรฝึกซ้อมแบบช้า ๆ ควรศึกษาทำความเข้าใจกับจังหวะของบทเพลงได้เป็นอย่างดีก่อนเริ่มฝึกซ้อม

ตัวอย่างที่ 31 เพอร์เซล. If Music Be the Food of Love ห้องที่ 8-10

soul you move, For then my list - ning soul you move
piu f

- จาก (ตัวอย่างที่ 32) ห้องที่ 12-15 ในส่วนของแนวขับร้องซับซ้อนทำนองแบบ ซีควเอนซ์ (Sequence) โดยความหมายในเนื้อร้อง จะมีการเน้นย้ำความหมายที่ต่างกันออกไป ตามวิจาร์ณญาณ
- สำหรับห้องที่ 12-17 และห้องที่ 17-22 จะมีทำนองกลับมาซ้ำกัน น้ำเสียงในการขับร้องจึงควรมีความแตกต่างเพื่อสร้างสีสันให้กับบทเพลง โดยผู้แสดงควรฝึกซ้อมโดยบันทึกเสียงร้องในช่วงแรก หลังจากนั้นนำเสียงที่ผ่านการบันทึกไว้มาพินิจพิเคราะห์ เพื่อหาน้ำเสียงอารมณ์ใหม่ในการขับร้องของช่วงทำนองหลัก จุดประสงค์หลักเพื่อส่งผลให้บทเพลงเกิดสีสันที่ต่างกับช่วงแรก

ตัวอย่างที่ 32 เพอร์เซล. If Music Be the Food of Love ห้องที่ 12-17

12 *p cresc.*
ne ver cloy. Your eyes, your mien, your tongue de clare that

15
you are mu sic ev 'ry where. Your

- บทเพลงนี้มีทั้งหมด 2 ท่อนด้วยกัน โดยทั้ง 2 ท่อนมีทำนอง จังหวะที่เหมือนกัน แต่ต่างกันที่คำร้องที่ซับซ้อน ดังนั้นผู้แสดงควรฝึกซ้อมโดยการสร้างอารมณ์ตามความหมายของเพลง เพื่อให้ทั้ง 2 ท่อนนั้นมีความหมายแตกต่างกัน และดูมีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

2.4.4 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มีการพัฒนาอารมณ์ค่อนข้างสมบูรณ์แบบ มีการพัฒนาจากช่วงแรก ของบทเพลงที่มีความเรียบง่าย มีการนำเสนอท่วงทำนองที่สวยงามจนถึงช่วงสุดท้าย แต่มีการนำเสนอ อารมณ์ความรู้สึกซึ่งเข้มข้นในบทเพลงอีกด้วย ซึ่งเพอร์เซลได้นำแนวทำนองมากระตุ้นลำดับช่วงเสียง ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อสร้างความตึงเครียด และมีการปลดปล่อยจนถึงจุดสูงสุดของบทเพลง

ผู้แสดงจะต้องค่อย ๆ บรรยายเรื่องราวอย่างค่อยเป็นค่อยไป จากนั้นค่อย ๆ เพิ่มอารมณ์ ความรู้สึกให้มากขึ้นเพื่อที่ส่งไปถึงจุดสูงสุดของบทเพลง นั่นแปลว่าผู้แสดงจะต้องจินตนาการถึงเนื้อ เพลงอย่างต่อเนื่อง ต้องมีสมาธิจดจ่ออยู่กับเพลง เพื่อการถ่ายทอดจะได้ออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด สิ่งที่ ผู้แสดงจะต้องพึงกระทำตลอดทั้งการแสดงบทเพลงนี้คือ การสร้างสิ่งที่เกิดคาดให้กับผู้รับชม ทั้งเสียง

ขับร้องและหน้าตาการเข้าถึงอารมณ์ของบทเพลง สร้างความตื่นตาตื่นใจให้ผู้ชมได้ประทับใจตลอดทั้งการแสดง

2.5 Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald ประพันธ์โดย Gustav Mahler

2.5.1 ชีวิตประวัติ Gustav Mahler

Gustav Mahler (1860-1911)

กุสตาฟ มาเลอร์ เป็นคีตกวีชาวออสเตรียผู้มีชีวิตอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1860-1911 และเป็นผู้ขยายวงของซิมโฟนีไปสู่จุดสูงสุด ในช่วงต้นของชีวิตอยู่ท่ามกลางความขัดแย้งที่กำลังคุกรุ่นอยู่ในเวียนนาในสมัยนั้น มาเลอร์ก้าวขึ้นมาสู่จุดสูงสุดของชีวิตด้วยการเป็น Music Director ของ Vienna Opera และวาทยกรของ Vienna Philharmonic ซึ่งทำให้มาเลอร์มีงานรัดตัวจนต้องอาศัยเวลาพักผ่อนเท่านั้นในการประพันธ์ ตลอดช่วงชีวิตไม่ค่อยยาวนานนัก มาเลอร์ประพันธ์เพลงอยู่สองประเภทเท่านั้น (ไม่รวมเพลงฝึกหัดที่แต่งตอนเรียนในวิทยาลัย) นั่นคือเพลงร้อง (Lieder) จำนวนหนึ่งและซิมโฟนีที่เสร็จสมบูรณ์เก้าบท (หรือสิบบทถ้านับ Das Lied von der Erde ซึ่งเป็นเพลงร้องขนาดใหญ่เข้าไปด้วย) ซึ่งต่างก็มีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก และนอกจากจะใช้ วงออร์เคสตรา ขนาดใหญ่แล้วยังมีความยาวเกินปกติ ช่วงที่มาเลอร์ทำงานอยู่ในเวียนนานั้นนับเป็นช่วงปีทองของมาเลอร์ก็ว่าได้ ด้วยหน้าที่การงานทำให้มาเลอร์นั้นเป็นศูนย์กลางของเหล่าศิลปินหลากหลายสาขาในเวียนนา ในช่วงที่ทำงานอยู่ที่เวียนนาก็มาเลอร์มีวงจรชีวิตโดยใช้เวลาส่วนใหญ่ของปีในการอำนวยเพลงและใช้เวลาช่วงพักฤดูร้อนในการประพันธ์เพลง มาเลอร์มีกระท่อมริมทะเลสาบซึ่งเขาจะพาครอบครัวมาพักผ่อนในช่วงพักฤดูร้อนและประพันธ์เพลงในกระท่อมหลังนี้ โดยมีการนำผลงานของตัวเองออกแสดงเป็นระยะ ๆ แต่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าไร ชาวเวียนนาดูเหมือนจะยอมรับในฐานะวาทยกรเท่านั้น ในระหว่างที่มาเลอร์เป็นผู้อำนวยการอยู่ที่ Vienna State Opera นั้น มาเลอร์ได้ยกระดับมาตรฐานของการแสดงอุปรากรขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง เนื่องจากการแสดงอุปรากรแต่ละครั้งนั้นต้องสมบูรณ์แบบโดยเฉพาอย่างยิ่งด้านดนตรีต้องออกมาสมบูรณ์แบบจนเป็นที่ชื่นชมของผู้ฟังเป็นอย่างมาก แต่ทางด้านนักดนตรีนั้นไม่ได้สนุกด้วยเพราะมาเลอร์นั้นเจ้าระเบียบและเคร่งครัดในการฝึกซ้อมมาก เนื่องจากการซ้อมแบบไม่รู้จักรับจนเป็นที่พอใจของตัวเองซึ่งทำให้นักดนตรีในวงไม่ค่อยพอใจในตัวมาเลอร์เท่าไร เนื่องจากการที่เป็นคนที่แข็งและไม่ยอมอ่อนข้อให้คนอื่น ทำให้มาเลอร์สร้างศัตรูไว้อย่าง

บวกกับกระแสต่อต้านชาวยิวในเวียนนาทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดมาเลอร์ก็ถูกบีบให้ลาออกในปี ค.ศ. 1907

ปี ค.ศ. 1907 นับเป็นปีแห่งโศกนาฏกรรมของมาเลอร์ โดยแท้เพราะนอกจากจะต้องลาออกจากงานที่เขารักแล้ว มาเลอร์ยังได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นโรคลิ้นหัวใจรั่วซึ่งในสมัยนั้นเป็นโรคที่ค่อนข้างร้ายแรง คนที่เป็นจะมีอายุไม่ยืนยาวนักเนื่องจากมักจะเสียชีวิตจากโรคติดเชื้อแทรกซ้อนเท่านั้นยังไม่พอบุตรสาวคนโตของมาเลอร์ก็มาเสียชีวิตลงด้วยเมื่ออายุได้ห้าขวบเท่านั้นซึ่ง มาเลอร์ก็ไม่สามารถสลัดความเศร้าสลดนี้ออกไปได้เลยจนวันตาย โดยภายหลังสงครามผลงานของมาเลอร์ค่อย ๆ เริ่มได้รับความนิยมฟังและบันทึกเสียงมากขึ้นเรื่อย ๆ ในช่วงปี 50 จนกระทั่งได้รับความนิยมในช่วงปี 60 และกลายเป็นหนึ่งในคีตกวียอดนิยมในปัจจุบัน

ผลงานที่สำคัญของ Gustav Malher

Symphony

- Symphony No.1 "Titan"
- Symphony No.2 "Resurrection"
- Symphony No.3
- Symphony No.4
- Symphony No.5
- Symphony No.6 "Tragic"
- Symphony No.7 "Song Of The Night"
- Symphony No.8 "Symphony Of a Thousand"
- Symphony No.9
- Symphony No.10 "Unfinished"

Song Cycle

- Das klagende Lied Drei Lieder
- Lieder und Gesänge aus der Jugendzeit
- Lieder eines fahrenden Gesellen (Songs of a Wayfarer)
- Lieder aus "Des Knaben Wunderhorn" (The Youth's Magic Horn)
- Rückert Lieder

- Kindertotenlieder (Songs on the Death of Children)
- Das Lied von der Erde (The Song of the Earth)

2.5.2 ความสำคัญของบทเพลง

Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald (เดินออกไปในป่าสีเขียว) เป็นหนึ่งในเพลงร้องชุดจาก Des Knaben Wunderhorn (The Youth's Magic Horn) โดย มาเลอร์ บทเพลงร้องชุดนี้เป็นบทเพลงร้องขนาดใหญ่ บางบทก็บรรเลงโดยวงออร์เคสตราส่วนบางบทก็เป็นบทเพลงร้องประกอบเปียโน ตัวบทกวีนั้นรวบรวมโดย Achim von Arnim และ Clemens Brentano ซึ่งเป็นบทกวีพื้นบ้านของเยอรมันอยู่แล้ว

บทเพลงนี้มีการบรรยายถึงความสุขที่ได้อยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงาม โดยมาเลอร์นั้นได้แสดงถึงความสุขผ่านการใช้บันไดเสียงซีเมเจอร์ ระดับความดังเบาเสียงโดยทั่วไปอยู่ที่เปียโนหรือเบา แนวเปียโนบรรเลงประกอบนั้นค่อนข้างสว่างสดใส ในบางครั้งจะพบได้ว่ามีการใช้โน้ตเช็ทสองชั้น ก็สามารถสื่อถึงเสียงใบไม้เขียวที่โดนลมพัดเสียดสรกันอยู่นั่นเอง บทเพลงนี้เน้นย้ำในอารมณ์เป็นอย่างมาก มาเลอร์ประพันธ์บทเพลงนี้โดยเน้นจินตนาการ ในแนวซ็บร้องและแนวเปียโนมีการผสมผสานกันอย่างลงตัว โดยเนื้อร้องนำมาจากบทกวี เป็นบทเพลงที่แสดงออกถึงความรัก ความสนใจอย่างชัดเจน มีการเน้นย้ำอารมณ์ในบทเพลงเป็นอย่างมาก

2.5.3 บทวิเคราะห์

(1) บันไดเสียง (Key) บันไดเสียงดี เมเจอร์ (D Major key) เปลี่ยนบันไดเสียงเป็นจี เมเจอร์ (G Major key) ซึ่งเป็นบันไดเสียงซ็บโดมิแนนท์ (Subdominant) ของโทนิค (Tonic) ตั้งแต่ห้องที่ 18 และเปลี่ยนกลับเป็นบันไดเสียง โทนิค คือดี เมเจอร์ (D Major key) อีกครั้งในห้องที่ 80

(2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) ใช้อัตราจังหวะปกติ 2/4 ในลีลาอ่อนโยน ดังความฝัน

(3) เสียงประสาน (Harmony)

ทำนองหลักในแนวร้องใช้โครงสร้างของคอร์ดโทนิค (Tonic chord) สร้างทำนองในสองห้องแรก ส่วนในแนวเปียโนมือซ้ายใช้โน้ตโทนิค คือ โน้ตตัวเร (D) ลากเสียงค้ำ (Pedal tone) เพื่อย้ำ

ความสำคัญของโน้ตโทนิค ขณะเดียวกันทบเสียงเป็นคู่ห้า (5th Major interval) กับโน้ตโดมิแนนท์ (Dominant) คือโน้ตลา (A) (ตัวอย่างที่ 33)

ตัวอย่างที่ 33 มาเลอร์. Ich ging mit Lust durch einen grunen Wald ห้องที่ 1 – 5

Traumerisch, duechaus zart

Ich ging mit Lust durch ei nen gru nen Waid ich hort die Vog lein

จาก (ตัวอย่างที่ 34) เป็นช่วงที่เปลี่ยนบันไดเสียงเป็นจี เมเจอร์ (G Major key) ลีลาจังหวะที่เปลี่ยนเป็นช้าลง ส่วนแนวเปียโนมือซ้ายเล่นเป็นแนวซ้ำยืนพื้น (Ostinato) ตัวเข้บต์หนึ่งชั้น

ตัวอย่างที่ 34 มาเลอร์. Ich ging mit Lust durch einen grunen Wald ห้องที่ 59 – 61

Etwas langsamer

Der Tag ver ging die

2.5.4 วิธีการฝึกซ้อม

- การฝึกซ้อมบทเพลงนี้ เริ่มต้นจากการฟังบทเพลงก่อนการลงมือปฏิบัติ ศึกษาทำนองและจังหวะ

- จากโน้ตในช่วงแรก (ห้องที่ 1-5) แนวขับร้อง โน้ตค่อย ๆ ขยับสูงขึ้นในการฝึกซ้อม ผู้แสดงฝึกไล่โน้ตขึ้นและไล่ลง เพื่อความแม่นยำในเสียงปฏิบัติแบบนี้ทั้งเพลง โดยการแบ่งเป็นช่วง ๆ ทำทีละห้องบ้าง ทีละช่วงประโยคบ้าง (ตัวอย่างที่ 35)

ตัวอย่างที่ 35 มาเลอร์. Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald ห้องที่ 1-5

Traumerisch, duechhaus zart

p Ich ging mit Lust durch ei nen gru nen Waid *pp* ich hort die Vog lein

- บทเพลงนี้แบ่งออกเป็น 3 ช่วงโดยแต่ละช่วงมีคีย์ที่แตกต่างกันออกไปผู้แสดงฝึกซ้อมทีละช่วงเพื่อให้เกิดความแม่นยำ จากนั้นค่อยนำทั้ง 3 ช่วงมาต่อกันเป็น 1 เพลง จาก (ตัวอย่างที่ 36) ห้องที่ 43-47 ในแนวขับร้องผู้แสดงควรศึกษาจังหวะและทำนองก่อน จากนั้นค่อยลงมือปฏิบัติ

ตัวอย่างที่ 36 มาเลอร์. Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald ห้องที่ 43-47

43

pp wenn nie mand auf der Gas - se ist, dann komm' zu mir, dann

- ผู้แสดงสังเกตได้ว่าในมือขวาของแนวเปียโนมีทำนองของแนวขับร้องอยู่ด้วยตลอดทั้งเพลง จึงเป็นการง่ายสำหรับผู้แสดง จาก (ตัวอย่างที่ 37) ห้องที่ 78-83 เป็นการเปลี่ยนคีย์ในช่วงท้าย

ก่อนจบเพลง ผู้แสดงควรศึกษาทำนองในแนวเปียโนก่อน จากนั้นสังเกตในแนวซบร้อง ผู้แสดงควรฟังทำนองในแนวเปียโนก่อน จากนั้นค่อยเข้าสู่การซบร้องในช่วงต่อไป

ตัวอย่างที่ 37 มาเลอร์. Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald ห้องที่ 78-83

- การตีความถือเป็นสิ่งสำคัญ สำหรับผู้แสดง เพื่อถ่ายทอดอารมณ์เพลงได้อย่างถูกต้อง

2.5.5 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่บรรยายถึงความสุขที่ได้อยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่สวยงาม และมีการนำเสนอทำนองที่สว่าง ร่าเริง และสดใส ดังนั้น การเลือกโทนเสียงเหมาะสำหรับบทเพลงนี้คือควรมีการใช้เสียงร้องที่ใส ปราศจากการสั่นเสียง (Vibrato) เพื่อให้ผู้รับชมสัมผัสได้ถึงความใสก้องกังวาน เปรียบเสมือนความบริสุทธิ์ที่ไม่มีสิ่งได้มาเจือปน รวมถึงผู้แสดงควรบรรยายผ่านสีหน้า การแสดงอารมณ์ด้วยใบหน้า ที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม แววตาสดใสสุขสกาแว เปรียบเสมือนเด็กสาวไร้เดียงสาที่มีความสุขกับสิ่งเล็กๆที่เพลิดเพลินไปกับความสวยงามของธรรมชาติ ดังนั้นผู้แสดงควรจินตนาการภาพเทียบเคียงกับระดับความสุขของบทเพลงที่กำลังถ่ายทอดนั่นเอง เช่น เห็นภาพของสภาวะที่ทำให้ผู้แสดงมีความสุขและคิดภาพตาม เห็นภาพอย่างชัดเจน

2.6 Wer hat dies Liedlein erdacht? ประพันธ์โดย Gustav Mahler

2.6.1 ความสำคัญของบทเพลง

Wer hat dies Liedlein erdacht? (Who Thought up this Song?) เป็นหนึ่งในบทเพลงร้องชุดจาก Des Knaben Wunderhorn เช่นกัน แต่เพลงร้องบทนี้ประพันธ์ในรูปแบบการร้องกับวง

ออร์เคสตรา อย่างที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเพลงร้องชุดบทนี้มีความหลากหลายในการใช้เครื่องดนตรีเป็นอย่างมาก เป็นบทเพลงที่แสดงออกถึงความสุขเป็นอย่างมากของมาเลอร์ ซึ่งเนื้อร้องนำมาจากบทกวี “Wunderhorn” เป็นบทเพลงที่ใช้เสียงในการขับร้องที่ไพเราะ ต้องแสดงอารมณ์เป็นอย่างมาก บรรยายถึงหญิงสาวผู้หนึ่งที่อกหักจากความรัก โดยทำนองในช่วงนี้จะแสดงออกถึงความไม่ใส่ใจ ไม่สนใจ หลังจากนั้นมีการเปลี่ยนคีย์ เพื่อเปลี่ยนอารมณ์ในบทเพลง แสดงถึงความขมอารมณ์ โดยช่วงนี้ชายหนุ่มที่ตกหลุมรักหญิงสาวกลับมาขอคืนดี แต่หญิงสาวนั้นไม่สนใจอีกต่อไปแล้ว ด้วยความไม่สนใจ แนวดนตรีที่เกิดขึ้นจึงมีความสุขสนุกสนานเป็นอย่างมาก ถือได้ว่าบทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มีความหลากหลายในทำนองและมีเสน่ห์มากอีกเพลงหนึ่ง

2.6.2 บทวิเคราะห์

(1) บันไดเสียง (Key) บันไดเสียงเอฟ เมเจอร์ (F Major key)

(2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) ใช้อัตราจังหวะ 3/8 ในลีลาจังหวะมีชีวิตชีวา

(3) เสียงประสาน (Harmony)

จาก (ตัวอย่างที่ 38) แนวเปียโนมือขวาแนวล่างเน้นโน้ตโทนิค ซึ่งปรากฏอยู่ตลอดจนถึงห้องที่ 10 ตัวอย่างที่ 38 มาเลอร์. Wer hat dies Liedlein erdacht? ห้องที่ 1 – 3

Mit heiterem Behagen

จากทำนองที่ปรากฏ (ตัวอย่างที่ 39) แนวเบสมีการเดินทำนองแบบซ้ำ จากห้องที่ 11 ในแนวเปียโนได้ส่งท่วงทำนองไปยังแนวขับร้องในห้องที่ 12

ตัวอย่างที่ 39 มาเลอร์. Wer hat dies Liedlein erdacht? ห้องที่ 11-16

11
Dort o-ber am Berg in dem ho - hen Hans! In dem

The image shows a musical score for a song. It consists of a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in G major, 4/4 time, and starts with a rest for two measures before the first note. The piano accompaniment is in G major, 4/4 time, and starts with a rest for two measures before the first note. The lyrics are 'Dort o-ber am Berg in dem hohen Hans! In dem'. The score includes dynamic markings such as *pp* and *p*.

(4) สังกีตลักษณ์ (Form) แบ่งออกเป็น A (Mit heiterem Behagen) ห้องที่ 1-46 และท่อน B (Gemachlich) ห้องที่ 47-97

2.6.3 วิธีการฝึกซ้อม

- ก่อนการฝึกซ้อม ผู้แสดงเริ่มจากการฟังบทเพลงนี้ก่อน เพื่อทำความเข้าใจกับจังหวะและทำนองที่เกิดขึ้นในบทเพลง
 - ในการฝึกซ้อมบทเพลงนี้ เนื่องจากคำร้องเป็นภาษาเยอรมัน ผู้แสดงจึงฝึกอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ อักขระเพื่อความชัดเจน เพราะเป็นบทเพลงที่มีทำนองค่อนข้างเร็ว ศึกษาความหมายของเพลง
 - จากนั้นฝึกซ้อมแนวขับร้องโดยการกดเปียโนตามจังหวะและทำนองที่เกิดขึ้น ขับร้องด้วยเสียง “ฮู” ตลอดทั้งเพลงก่อนเพื่อให้เกิดความแม่นยำในเสียงร้อง จาก (ตัวอย่างที่ 40) ห้องที่ 11-16 ช่วงแรกของการขับร้อง ผู้แสดงควรขับร้องด้วยความมั่นใจด้วยอารมณ์ที่อ่อนหวาน
- ตัวอย่างที่ 40 มาเลอร์. Wer hat dies Liedlein erdacht? ห้องที่ 11-16

11
Dort o-ber am Berg in dem ho - hen Hans! In dem

This is a duplicate of the musical score shown above, featuring the same vocal and piano parts with lyrics and dynamic markings.

- จากห้องที่ 35- 46 แนวขับร้องมีการขับเคลื่อนในเสียงอย่างต่อเนื่องและเร็วมาก ในการฝึกซ้อม ควรฝึกซ้อมอย่างช้าก่อน เพื่อเก็บรายละเอียดในเสียงที่เกิดขึ้น (ตัวอย่างที่ 41)

ตัวอย่างที่ 41 มาเลอร์. Wer hat dies Liedlein erdacht? ห้องที่ 35-46

35 *cresc.*
Hel

41 *f* *p*
del mein

- จากห้องที่ 51 – 58 แนวขับร้องในโน้ตมีเครื่องหมายแปลงเสียงค่อนข้างมาก มีเครื่องหมายชาร์ป (Sharp) แฟล็ต (Flat) เนเชอรัล (Natural) เกิดขึ้นตลอดเวลา ในช่วงนี้ผู้แสดงใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นอย่างมาก ฝึกซ้ำ ๆ ค่อย ๆ จับเสียงทำนอง โดยคำนึงถึงความหมายของบทเพลงด้วย แสดงออกถึงหญิงสาวผู้หนึ่งแสดงความโกรธชายหนุ่มในขณะที่กลับมาขอคืนดี (ตัวอย่างที่ 42)

ตัวอย่างที่ 42 มาเลอร์. Wer hat dies Liedlein erdacht? ห้องที่ 51-58

51

schwarz brau ne ang lein die hab'n mich ver wund't! Dein

55

ro si ger Mund macht Her zen ge sund Macht

- ตั้งแต่ห้องที่ 87 จนจบเพลง แนวขับร้องมีการขับเคลื่อนตลอดเวลา ผู้แสดงใช้ลมหายใจ 2 ลมหายใจ เนื่องจากจังหวะเร็ว และโน้ตเคลื่อนที่ตลอดเวลา ผู้แสดงฝึกซ้อมโดยกดเปียโนช้า ๆ และขับร้องตามเสียง จากนั้นค่อย ๆ เร็วขึ้นตามลำดับ (ตัวอย่างที่ 43)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างที่ 43 มาเลอร์. Wer hat dies Liedlein erdacht? ห้องที่ 81-97

81

wer das Liedlein nicht singen kann, dem wollen sie es pfeifen! Ja

89

93

- จากเสียงที่ฝึกขับร้องอย่างแม่นยำแล้ว จากนั้นใส่คำร้องในขณะที่ขับร้องฝึกซ้อมอย่างช้าและค่อย ๆ เร็วขึ้นตามลำดับ
- หลังจากที่ฝึกขับร้องได้ทั้งเพลงแล้ว ผู้แสดงเริ่มใส่อารมณ์เข้าไปในบทเพลงเพื่อให้เป็นบทเพลงที่สมบูรณ์และมีความหมายมากยิ่งขึ้น

2.6.4 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มีความร่าเริงสดใส และแสดงทัศนคติที่น่าสนใจของคนยุคนั้น เป็นที่น่าแปลกใจที่สมัยนั้น มีผู้หญิงที่มีความเด็ดเดี่ยวมั่นใจในตนเอง มีภาวะการณ์เป็นผู้นำ มีหัวคิดทันสมัย โดยการเลิกกับคนรักที่ทิ้งตนแล้วคือเลิกเลย เห็นคุณค่าในตนเองกลับมารักตัวเองอีกครั้ง ดังนั้นผู้แสดงจะต้องบรรยายความรู้สึกของผู้หญิงที่มีความเด็ดเดี่ยวและกล้าหาญคนนี้ออกมา ผ่านเสียงร้องที่มั่นใจและเด็ดเดี่ยว สีหน้าที่มีมั่นคงและมั่นใจ แต่ในช่วงที่มีการเปลี่ยนความรู้สึกจากเศร้าจะคำนึงถึงความหมายของบทเพลงในท่อนที่แสดงออกถึงหญิงสาวผู้หนึ่งแสดงความโกรธชายหนุ่มในขณะที่กลับมาขอคืนดีให้ชัดเจน เพื่อเป็นการต่อ ยอดถึงจุดเปลี่ยนของบทเพลงนี้นั่นเอง

2.7 Song my mother taught me ประพันธ์โดย Antonin Dvorak

2.7.1 ชีวิตประวัติ Antonin Dvorak

Antonin Dvorak (1841-1904) ข้อมูลอ้างอิงจาก นักดนตรีเอกของโลก เล่มที่2, ทวี มุขระโกษา (2551: 337-354) (มุขระโกษา 2551) โดยสรุปข้อมูลได้ดังนี้

อันโตนิน ดโวซัค เกิดเมื่อวันที่ 8 กันยายน ค.ศ.1841 ณ เมืองเนลาโฮเซเวส (Nelahozeves) หรือ (มุลเฮาเซน Muhlhausen ในภาษาเยอรมัน) อยู่ใกล้ ๆ กรุงปราก (Prague) ประเทศโบฮีเมีย (Bohemia) เป็นลูกชายคนโตของ ฟรานซ์ ดโวซัค (Franz Dvorak) เจ้าของโรงแรมและทำการจำหน่ายเนื้อสดด้วย ส่วนแม่นั้นเป็นคนรับใช้อยู่ที่ปราสาทของท่าน เคานท์ ลอบโดวิทซ์ (Count Lobkowitz) ดโวซัคมีพี่น้องทั้งหมด 8 คน ชีวิตในตอนเด็กได้ทำหน้าที่ช่วยเหลือพ่อขายเนื้อแดงเป็นคนรับใช้ที่โรงแรม ตอนเย็นหลังจากว่างงานแล้วดโวซัคมักจะมานั่งใกล้พ่อซึ่งกำลังเล่น Zither อยู่ด้วยความสนใจ สิ่งนี้เองเป็นสิ่งที่บันดาลใจให้รักในเสียงของดนตรีเป็นครั้งแรก นอกจากนั้นเวลามีวงดนตรีต่าง ๆ มาแสดงในตำบลที่อาศัยอยู่หรือตำบลใกล้เคียง ดโวซัคก็มักจะไปยืนฟังอยู่ด้วยความสนใจ พ่อส่งเข้าโรงเรียนเพื่อเรียนหนังสือก่อนอายุ 8 ขวบ ที่โรงเรียน ได้เรียนอ่าน เขียน และเลขคณิต พออายุได้ 14 ปี พ่อส่งไปที่ Zionice เพื่อเรียนภาษาเยอรมันกับชาวเยอรมันชื่อ Anton Liehmann ความประสงค์ของพ่อก็เพื่อจะให้ลูกชายรู้ภาษาเยอรมันแล้วมาดำเนินกิจการโรงแรมและขายเนื้อสดกับพ่อ เพราะคนที่เดินทางมาพักโรงแรมส่วนมากมักจะพูดภาษาเยอรมัน ขณะที่กำลังเรียนเยอรมันกับ Liehmann อยู่ นั้น Liehmann ซึ่งเป็นนักดนตรีอยู่ด้วยก็เลยชวนให้เรียนดนตรี ด้วยความที่ดโว

ซำกมีความชอบทางดนตรีเป็นทุนอยู่แล้วก็ตกลงใจทันที ได้เริ่มเรียนไวโอลา เปียโน และออร์แกน ในไม่ซำกก็สามารถเรียนการประสานเสียงได้อย่างคล่องแคล่วซ่งเป็นที่น่าพอใจของครูมาก เมื่อพอรู้ว่าลูกมาเอาใจใส่ทางดนตรีมามากกว่าที่จะเอาดีทางภาษาเยอรมัน ซ่งผิดความประสงค์ของพ่อ และเป็นการสิ้นเปลืองไปโดยไร้ประโยชน์ จึงไม่ยอมจ่ายค่าเรียนดนตรีให้แก่ดโวซำก แต่พอลูกได้ทราบซำวกียื่นความจำนงมว่าจะออกค่าเล่าเรียนดนตรีให้เรียนดนตรีอยู่กับ Liehmann หลายปี

ต่อมา ค.ศ.1857 ดโวซำก มีอายุได้ 16 ปี ซ่งนับว่ากำลังหนุ่มและมีความใฝ่ฝันจะเดินทางเสียงโซคไปสู่กรุงปราก ดั่งนั้นจึงตัดสินใจเดินทางไปสู่นครหลวงตามลำพัง แล้วก็สมัครเข้าเรียนดนตรีที่ Organ School ซ่งเป็นโรงเรียนในอุปถัมภ์ของ Bohemian Church Music Society พอเข้าโรงเรียนแล้วก็เกิดปัญหาเรื่องการเงินเพราะขณะนั้นมีเงินติดตัวอยู่ไม่กี่อัฐ คนอุปการะก็ไม่มี ดโวซำกจึงต้องหางานทำเลี้ยงตนเองโดยการรับจำนงเล่นไวโอลาให้ร้าน Cafe และเล่นออร์แกนให้แก่โรงพยาบาลโรคประสาท (Lunatic asylum) ได้เงินเล็กน้อยพอเป็นค่ากินอยู่ ค่าหนังสือ และเครื่องดนตรี ตลอดจนค่าเช่าเปียโนสำหรับฝึกหัด และในที่สุดดโวซำกก็เรียนเทคนิคต่าง ๆ ทางดนตรีด้วยตนเอง จนสามารถแต่งเพลงแบบต่าง ๆ ได้ เป็นต้นว่า Trio, Quartets, Quintets, Songs, Symphonies และ Opera แต่การแต่งเพลงต่าง ๆ เหล่านี้กว่าจะได้มาแต่ละเพลงก็แสนจะลำบากยากเข็ญ เพราะเขียนไปไม่ถูกใจก็ฉีกทิ้งลงตะกร้าไปบ้างหรือไม่ก็เผาไฟทิ้งบ้าง จนเป็นที่พอใจจึงจะเก็บไว้ เพลงที่แต่งสำเร็จเป็นครั้งแรกได้แก่ String Quinter in A Minor ดโวซำกได้เข้าร่วมกับวงคอนเสิร์ตของ Komzak และต่อมา ค.ศ.1862 The National Theatre ได้เชิญ Bedrich Smetana มาเป็นผู้อำนวยการ และได้ทำการปรับปรุงกิจการโรงละครแห่งชาติใหม่ ดโวซำกจึงได้มาร่วมอยู่ในวงดนตรีของ National Theatre ด้วย โดยเป็นผู้เล่นไวโอลา ในระหว่างนี้ ดโวซำกได้ใช้เวลาแต่งเพลงไปเรื่อง ๆ และพร้อมกันนี้ก็เปิดการสอนดนตรีเป็นการส่วนตัว มีลูกศิษย์มาเรียนหลายคน และในจำนวนนี้ก็มีลูกศิษย์สาว 2 คนพี่น้องลูกสาวช่างทองมาเรียนอยู่ด้วย คนพี่ชื่อ Josefa และคนน้องชื่อ Anna ตระกูล Cermak ดโวซำกอาจารย์หนุ่มโสดอายุ 32 ปี ก็เกิดหลงรักลูกศิษย์สาว Josefa Cermak เข้าจนได้ แต่ Josefa ไม่มีเยื่อใยต่อดโวซำกแม้แต่น้อย ดโวซำกจึงเปลี่ยนใจหันมาสนใจน้องสาว Anna Cermak ซ่งก็สวยและมีเสน่ห์ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน แต่ก็ต้องใช้ความพยายามมากทีเดียว จนในที่สุด ดโวซำกได้แต่งงานกับเธอในปี ค.ศ.1873 และในปีเดียวกันนี้ก็ได้อำนาจเป็นนักออร์แกนประจำโบสถ์แห่งหนึ่ง ดโวซำกได้แต่งเพลงประเภท Cantata ชื่อ Hymnus สำหรับร้องกับวงออร์เคสตรา ซ่งนับได้ว่าเป็นเพลงที่ประสบความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่เป็นครั้งแรก ได้นำออกแสดงที่กรุงปราก เมื่อวันที่ 9 มีนาคม ค.ศ.1873 ใน

ตอนแรก ๆ นั้นได้ยึดถือแนวการแต่งเพลงของ Schubert และ Beethoven เป็นแบบอย่าง แต่ต่อมาโดวซาก็หันมายึดถือตามแบบของวากเนอร์ และได้แต่งอุปรากรขึ้นเป็นเรื่องแรกชื่อ Alfred จากเค้าเรื่องของ Theodor Korner นักเขียนชาวเยอรมัน นอกจากนั้นยังได้แต่งเพลง String quartets ขึ้น 2 เพลง และอุปรากรชวนหัว (Comic opera) เรื่อง King and Collier โดวซาก็ได้นำมาใช้เล่นกับดนตรีแบบใหม่ใน ค.ศ.1874 และได้้นำออกแสดงที่ National Theater จากการแสดงอุปรากรเรื่องนี้ The Austrian Ministry of Fine Arts ได้จ่ายเงินเป็นการสมนาคุณแก่โดวซึกพอสมควร

ในปี ค.ศ.1874 เพลง Symphony in E Flat ของโดวซึกได้รับรางวัลจาก Austrian State Music Committee ซึ่งมี Brahms และ Hanslick เป็นกรรมการตัดสินและชี้ขาด และในปีนี้โดวซึกยังได้แต่ง Symphony และ Comic opera ขึ้นอีกเป็นเรื่องที่ 2 ชื่อ The Pig-headed (บางทีก็เรียกว่า Blockheads) และเป็นอุปรากรองค์เดียวจบรวมถึงเป็นเพลงแรกที่ประพันธ์แตกต่างไปจากแบบของ Wagner ค.ศ.1875 โดวซึกได้แต่ง Symphony in F นับเป็นเพลงที่ 3 Op.76 ได้อุทิศให้แก่ Hans Von Bulow นักเปียโนชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงโด่งดัง และได้แต่ง Tragic opera ชื่อ Vanda เป็นอุปรากร 5 องก์จบ นอกจากนั้นยังได้แต่งเพลง Piano Trio in G minor และ Stabat Mater ขณะที่ได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจอย่างหนัก และลูกสาวคนเล็กของโดวซึกได้ถึงแก่กรรมลงอย่างกะทันหัน จึงทำให้เขาไม่มีกระจิตกระใจที่จะจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดกับเพลง 2 เพลงนั้น (ได้ทำการรวบรวมอีกครั้งเมื่อ ค.ศ.1877)

ต่อมาในปี ค.ศ.1876 โดวซึกก็ได้แต่งเพลง Moravian Dues (ไม่ใช่ Folksongs แต่เป็น Spirit ของ Folksong) เมื่อ Brahms ผู้เคยเสนอให้โดวซึกได้รับรางวัลคราวก่อนได้เห็นโน้ตเพลงนี้แล้วก็ได้ให้ความสนับสนุนโดวซึกอีกครั้งหนึ่ง ด้วยการเสนองานชิ้นนี้ให้ Simrock เจ้าของสำนักพิมพ์นำต้นฉบับไปจัดการพิมพ์ และใช้ชื่อว่า Strains from Moravia Op. 32 ค.ศ.1878 โดวซึกได้แต่ง Slavonic Rhapsodies และ Slavonic Dances เพลงแรกนี้สำหรับวงออร์เคสตราส่วนเพลงหลังสำหรับ Pianoforte Duet โดวซึกได้รับเงินค่าลิขสิทธิ์การพิมพ์เพลงนี้จาก Simrock เจ้าของสำนักพิมพ์เป็นเงินถึง 300 มาร์ค โดวซึกได้ปรากฏตัวต่อประชาชนในกรุงปรากเป็นครั้งแรกตอนที่ไปเป็นผู้กำกับวงคอนเสิร์ตที่เล่นเพลงของโดวซึก ประชาชนพากันโห่ร้องต้อนรับโดวซึกอย่างกึกก้อง และในระยะนี้โดวซึกได้นำผลงานใหม่ ๆ ของเขาออกแสดงหลายครั้ง แต่งเพลงขึ้นอีกหลายเพลงเช่น Violin Concerto และเพลง Silhouettes Op. 8 สำหรับเปียโน นอกจากนี้ยังมีเพลง Gipsy และ Violin Sonata ค.ศ.1880 ได้แต่งเพลง Symphony in D อันเป็นงานชิ้นใหม่ได้อุทิศ

ให้แก่ Hans Richter ผู้ให้ความสนับสนุนและช่วยเหลือดโวซัคต่อมา ค.ศ.1881 ดโวซัคก็ได้แต่งอุปรากรเรื่อง Dimitrij 4 องศ์จบ อุปรากรเรื่องนี้เป็นอุปรากรของดโวซัคแล้วจะต้องใช้ดนตรีรวมหีมาบรรเลงประกอบจึงจะสมบูรณ์ แต่ด้วยอาศัยแบบอย่างของ Wagner จึงทำให้ดโวซัคดัดแปลงให้เหมาะสมกับเป็นละครดนตรี (Music drama) ค.ศ.1883 ได้แต่งเพลง Hossite Overture และ Symphony in D Minor ในปีนี้เองทางประเทศอังกฤษได้นำเพลง Stabat Mater ของดโวซัคออกแสดง และปรากฏว่าเป็นที่นิยมของประชาชนมาก ดังนั้นในปีต่อมาคือ ค.ศ.1884 ทางอังกฤษจึงได้เชิญดโวซัคไปเป็นผู้กำกับวงคอนเสิร์ตที่เล่นเพลงของดโวซัคเอง โดยได้เปิดการแสดงที่ Albert Hall นครลอนดอน เมื่อวันที่ 13 มีนาคม ค.ศ.1884 ดโวซัคได้รับความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ เพราะประชาชนขอร้องให้ดโวซัคนำออกแสดงอีกเป็นครั้งที่ 2 รวมทั้ง 2 ครั้งมีคนเข้าฟังถึง 12,000 คน ทำรายได้ให้ดโวซัคไม่น้อย จากนั้นชื่อเสียงของดโวซัคก็เป็นที่รู้จักกันกว้างขวางออกไปอย่างรวดเร็ว จากโบฮีเมียไปสู่เยอรมันนี ออสเตรีย อังกฤษ และเกือบทั่วยุโรป ข้ามไปถึงอเมริกาดินแดนแห่งโลกใหม่วงดนตรีทั้งในยุโรปและอเมริกาต่างก็พากันนิยมเล่นเพลงของดโวซัคโดยทั่วกัน

ดโวซัคก็ไป ๆ มา ๆ ระหว่างโบฮีเมียกับอังกฤษ เพื่อการท่องเที่ยวและแสดงดนตรี (ไปอังกฤษรวมทั้งหมด 9 ครั้ง) และใน ค.ศ.1891 ดโวซัคก็เดินทางไปประเทศอังกฤษอีก อยู่ที่นั่นก็ได้แต่งเพลงสำหรับร้องขึ้นได้แก่ Spectre's Bride (Svatebni kosile) และยังมี St. Ludmila และ Symphony in D Minor วงการทั่วไปในอังกฤษได้ยกย่องดโวซัคเป็นอย่างมาก และทางมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University) ได้ให้เกียรติสูงสุดโดยได้มอบปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ ทางดนตรี (Doctor of Music) ให้แก่เขาเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน ค.ศ.1891 ในระหว่าง 2-3 ปีที่ผ่านมา ดโวซัคได้ผลิตงานชิ้นเยี่ยม ๆ ออกมาหลายเพลงเช่นเพลง Mass, Piano Quintet, Pianoforte quartet, Symphony in D Minor วงการทั่วไปในอังกฤษได้ยกย่องดโวซัคมาก รวมถึงยังมี Symphony in G. The Requiem และอุปรากรเรื่อง The Jacobin (3 องศ์จบ) เป็นอุปรากรที่กล่าวถึงความเป็นอยู่ภายในปราสาทโบฮีเมีย และหมู่บ้าน milieu และยังมีเพลง Pianoforte trio ชื่อ Damka, และเพลง Overture พอกลับจากประเทศอังกฤษใน ค.ศ.1891 ดโวซัคก็ได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์สอนการแต่งเพลงที่ Prague Conservatory และที่กรุงปราก ดโวซัคมีความตั้งใจว่าจะใช้เวลาพักผ่อนอยู่กับครอบครัว ซึ่งขณะนี้ดโวซัคมีลูก ๆ ที่เหลืออยู่ทั้งหมด 6 คน ซึ่งแต่ละคนก็เป็นหนุ่มเป็นสาวกันแล้วทั้งนั้น ครอบครัวของดโวซัคเช่าห้องอยู่ที่หอพักแห่งหนึ่งถึง 3 ห้องเพราะเป็นครอบครัวที่นับว่าใหญ่พอควร นอกจากนั้นยังมีบ้านอยู่ชานเมืองอีกแห่งหนึ่ง ดโวซัคชื่อไว้เมื่อคราว

กลับจากการแสดงคอนเสิร์ตที่อังกฤษเมื่อ ค.ศ.1884 เป็นบ้านหลังขนาดพองามอยู่ในบริเวณที่ดินติดกับบริเวณบ้านของน้องเขยของดโวซ้ากเอง ที่ดินและบ้านที่ว่่านี้อยู่ในตำบล Vysoka ภาคใต้ของโบฮีเมีย อยู่ใกล้กับภูเขาที่มีการทำเหมืองแร่ และใกล้แถบป่าของโบฮีเมียน (Bohemian Forest) จึงเป็นที่ที่มีทัศนียภาพของขุนเขาลำเนาไพรงดงามมาก ดโวซ้ากและครอบครัวจึงพากันมาพักผ่อนที่บ้านนี้ประมาณปีละ 6 เดือนเป็นประจำ ดโวซ้ากพอใจบ้านตำบล Vysoka นี้มาก เพราะดโวซ้ากสามารถเลี้ยงนกพิราบได้เป็นจำนวนมาก และสนุกสนานเพลิดเพลินอยู่กับมัน นอกจากนั้นพวกเพื่อนบ้านแถบใกล้เคียง ๆ เคียง ๆ กันในหมู่บ้านนั้นก็มักจะมาคุยเรื่องราวต่าง ๆ กับเขาเสมอ ดโวซ้ากจะต้อนรับเพื่อนบ้านเหล่านั้นด้วยอภัยยศไมตรีอันดียิ่ง จึงเป็นที่รักและเคารพนับถือของชาวบ้านแถบนั้นมาก ต่อมาในเดือนกันยายน ค.ศ.1891 ดโวซ้ากมีอายุครบ 50 ปีพอดี ดโวซ้ากจึงจัดพิธีฉลองขึ้นที่บ้านตำบล Vysoka มีเพื่อนฝูง และลูกศิษย์เดินทางมาร่วมอวยพรเขาอย่างคับคั่ง นอกจากนั้นยังมีพวกชาวบ้านตำบลนั้นพากันตีวงรอบ ๆ บ้านของดโวซ้าก จับมือกันเต้นรำและร้องเพลงพื้นเมือง พร้อมทั้งโห่ร้องเปล่งเสียงอวยพรดโวซ้ากอยู่อย่างกึกก้องว่า "ดโวซ้ากจงเจริญ" (Long live Dvorak) ดโวซ้ากเป็นคนที่ยึดระเบียบชีวิตประจำวันของเขาไว้อย่างเคร่งครัดมาก คือดโวซ้ากตื่นนอนตอนเช้ามีดทุก ๆ วัน (ก่อน 6 นาฬิกา) แล้วก็เดินเรื่อย ๆ เป็นการออกกำลังกาย ถ้าอยู่ในกรุงปราก ดโวซ้ากก็มักจะเดินไปที่สวนสาธารณะ ชมนกชมไม้และบุบผชาติในอุทยาน เป็นการปล่อยจิตใจให้เพลิดเพลินไปกับธรรมชาติในตอนรุ่งอรุณ จากนั้นก็กลับมารับประทานอาหารเช้าที่บ้าน ไปสอนที่ Conservatory แล้วก็แต่งเพลง ก็พอดีถึงเวลารับประทานอาหารกลางวัน เสร็จแล้วก็แต่งเพลงต่อจนถึงบ่าย ตกเย็นก็มักจะไปพบปะเพื่อนฝูงที่ถูกคอตตาม Cafe' และใช้เวลาที่อ่านหนังสือพิมพ์ไปด้วยคุยไปด้วย บางทีก็กลับมาบ้านแล้วแต่งเพลงต่อก่อนที่จะถึงเวลาอาหารเย็น แล้วก็เข้านอนในเวลาประมาณ 3 ทุ่มเศษ เมื่อตอนฤดูร้อนปี ค.ศ.1891 นั้น ดโวซ้ากได้รับคำเชื้อเชิญจากสหรัฐให้ไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ (Director) ที่ The National Conservatory of Music นครนิวยอร์ก โดยจะทำสัญญาจ้างเป็นเวลา 2 ปี ดังนั้นดโวซ้ากจึงต้องขอลาออกจากตำแหน่งศาสตราจารย์ที่ Prague Conservatory และก่อนที่ดโวซ้ากจะเดินทางไปสหรัฐ ทางมหาวิทยาลัย Czech University ก็ได้กระทำพิธีมอบปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ทางดนตรีให้แก่ดโวซ้าก พวกลูกศิษย์ลูกหาและเพื่อนฝูงตลอดจนชาวบ้านใกล้เคียงรู้สึกอาลัย ในตัวดโวซ้ากและครอบครัวเป็นอย่างมาก ฉะนั้นพอถึง ค.ศ.1892 ดโวซ้ากก็พาครอบครัวอันมีภรรยาและลูกอีก 6 คน เดินทางเรือออกจากกรุงปรากเพื่อไปรับตำแหน่งที่นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกาตามคำเชิญเมื่อปีที่แล้ว และเข้าดำรงตำแหน่งนี้ 2 ปีตามสัญญา คือตั้งแต่เดือน

กันยายน ค.ศ.1892 ถึงเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1894 ได้ปรับปรุงกิจการต่าง ๆ ของ Conservatory ให้ดีขึ้นมาก และมีรายได้ปีละ 15,000 ดอลลาร์ ในระหว่างที่พำนักอยู่ในอเมริกานั้น ถึงแม้ว่าจะมีรายได้ดีมากเพียงใดก็ตาม ดโวซัคก็ยังอดที่จะคิดถึงบ้านไม่ได้ ดโวซัคจึงพาภรรยาและลูก ๆ ของดโวซัคไปเที่ยวตามหมู่บ้านต่าง ๆ เพื่อศึกษาภูมิประเทศดโวซัคสนใจเพลงพื้นเมืองใหญ่และในเมืองเล็กของอเมริกา ในฤดูร้อนปี ค.ศ.1893 ดโวซัคและครอบครัวเดินทางไปที่ Spillville อันเป็นหมู่บ้านของชาวโบฮีเมียอยู่ในรัฐไอโอวา (Iowa) ดโวซัคชอบที่นี่มากและมักจะมาเยี่ยมบ่อย ๆ เพราะชาวเมืองนี้เป็นคนพื้นเพเดียวกันกับดโวซัคเวลาอยู่กับพวกนี้แล้วดโวซัคจะเป็นตัวของตัวเองเต็มที่ที่ได้พูดภาษาของตนเองกับเพื่อนร่วมชาติ มีการคุยเรื่องนกพิลาปล่า่านิทานพื้นเมืองเก่าแก่ของโบฮีเมีย เล่นดนตรี และดโวซัคได้ฉลองวันเกิดครบรอบ 52 ปี ของดโวซัคที่หมู่บ้านนี้ตามประเพณีของชาวโบฮีเมียทุกประการ ฉะนั้นถ้าจะเปรียบเทียบกับอเมริกาเป็นทะเลทรายแล้ว หมู่บ้าน Spillville ก็เป็นโอเอซิส สำหรับดโวซัค(ต่อมาในปี ค.ศ.1925 ภายหลังจากที่ดโวซัคได้ถึงแก่กรรม ชาวเมือง Spillville ได้จารึกลงบนก้อนหินก้อนมหึมาว่า "ดโวซัคได้เคยมาพักที่นี่" จากการท่องเที่ยวและศึกษาความเป็นอยู่ของชาวอเมริกันโดยทั่ว ๆ ไป เห็นความเป็นอยู่ของพวกนิโกรที่ถูกบีบคั้น ดโวซัคมีความเวทนาสงสารพวกนี้มาก ดโวซัคเกิดทัศนคติอย่างหนึ่งต่ออเมริกาประกอบกับคิดถึงบ้าน ตลอดจนภาพต่าง ๆ ที่ดโวซัคได้พบเห็นในอเมริกานั้นได้สะท้อนมาสู่จิตใจดโวซัคจึงเป็นสิ่งที่บันดาลใจให้ดโวซัคแต่ง The Symphony "From the new World" ซึ่งเป็นเพลงซิมโฟนีที่มีชื่อเสียงที่สุดของดโวซัค ได้นำออกแสดงที่ คาร์เนกีฮอลล์ (Carnegie Hall) นครนิวยอร์กโดยวงดนตรีของ New York Philharmonic Orchestra เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม ค.ศ.1893 อำนวยเพลงโดย Anton Seidl นับว่าเป็นความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่มาก นอกจากซิมโฟนีชิ้นเยี่ยมนี้แล้ว ดโวซัคยังได้แต่งเพลงอื่น ๆ อีกเช่น The String Quartet, Op.96 หรือที่เรียกว่า The American Quartet; the Piano Quintet in E Flat Major; the Violin Sonatina Op.100 (เขียนให้แก่ลูก ๆ); The Piano Suite in A; the Biblical Legends 10 เพลง, String Quintet, Op. 97 และเพลง Cantata ชื่อ The America Flag; เพลง Humoresque Op. 101. ได้นำออกแสดงเมื่อวันที่ 16 เมษายน ค.ศ.1895 หลังจากดโวซัคจากอเมริกาไปแล้ว

เมื่อครบกำหนดสัญญาแล้ว ดโวซัคก็ได้มอบตำแหน่งผู้อำนวยการ The National Conservatory ที่นครนิวยอร์กคืน ในปี ค.ศ.1895 จากนั้นดโวซัคก็พาครอบครัวเดินทางกลับโบฮีเมียบ้านเกิดเมืองนอนอีกครั้งหนึ่ง ดโวซัคตั้งใจว่าจะกลับไปอเมริกาอีกครั้งในปี ค.ศ.1897 แต่แล้วดโว

ชวาก็เปลี่ยนใจเดินทางไปกรุงลอนดอนในปี ค.ศ.1896 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายในชีวิต ที่ลอนดอนนี้ทำให้ดวอซัคเขารู้จักกับ Bruckner นักดนตรีและนักแต่งเพลงที่มีชื่อเสียงชาวออสเตรียน (1824-1896) ในปี ค.ศ.1897 ดวอซัคได้ทราบข่าวว่า Brahms นักดนตรีผู้ยิ่งใหญ่และเพื่อนสนิทของดวอซัคได้ถึงแก่กรรมเสียแล้วในเดือนเมษายน ในระหว่างปี ค.ศ.1899 ดวอซัคได้แต่งเพลงขึ้นหลายเพลง เป็นต้นว่า The Devil and Kate เป็นอุปรากร 3 องก์จบ; Rusalka อุปรากร 3 องก์จบเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นยังมีพวก Symphonic poems ได้แก่ The Watersprite (1896); The Midday Witch (1896); The Golden Spinning Wheel (1896); The Wood Dove (1896); และ Heroic Song (1897) ชีวิตในบั้นปลายของดวอซัค นักดนตรีระดับโลกนี้ก็พอใจที่จะใช้ชีวิตในการสั่งสอนดนตรีให้แก่ลูกศิษย์ ซึ่งมีอยู่หลายคน เช่น Novak, Nedbal และ Suk ซึ่งต่อมาได้เป็นลูกเขยของดวอซัค โดยในโบฮีเมียบ้านเกิดเมืองนอนของดวอซัคได้ยกย่องให้ ดวอซัคเป็นผู้ที่มีอาวุโสและมีชื่อเสียงที่สุด ในปี ค.ศ.1901 ดวอซัคได้เข้ารับตำแหน่ง Head of the prague Conservatory และได้รับแต่งตั้งให้เป็นสมาชิกสภาสูงของรัฐสภาออสเตรีย (Austrian Upper House) ซึ่งนับว่าเป็นครั้งแรกที่นักดนตรีได้รับเกียรติอย่างมากมายถึงขนาดนี้ ถึงแม้ว่าดวอซัคจะมีอายุมากแล้วก็ตาม แต่สุขภาพของดวอซัคยังดีและยังแข็งแรง กระฉับกระเฉงอยู่มาก และในปี ค.ศ.1902 ดวอซัคได้แต่งอุปรากรขึ้นอีกเรื่องหนึ่งชื่อ Armida เป็นอุปรากร 4 องก์จบเสร็จในปี ค.ศ.1903 อุปรากรเรื่องนี้นับว่าเป็นงานชิ้นสุดท้ายในชีวิตของดวอซัค เพราะต่อมาในวันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 1904 ดวอซัคก็ถึงแก่กรรมกระทันหันด้วยเส้นโลหิตในสมองแตก ณ กรุงปราก โบฮีเมีย ทางรัฐบาลเป็นเจ้าของจัดพิธีฝังศพของดวอซัคอย่างสมเกียรติ ที่สุสานแห่งชาติ (National funeral) เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ.1904 และในวันฝังศพของดวอซัคทางรัฐบาลได้ประกาศชักชวนให้มีการไว้อาลัยกันทั่วประเทศ

ผลงานที่สำคัญของ Antonin Dvorak

SYMPHONIES

- Symphony No. 1 in C minor, B9 ("The Bells of Zlonice")
- Symphony No. 2 in B flat major, Op. 4, B12
- Symphony No. 3 in E flat major, Op. 10, B34
- Symphony No. 4 in D minor, Op. 13, B41
- Symphony No. 5 in F major, Op. 76, B54

- Symphony No. 6 in D major, Op. 60, B112
- Symphony No. 7 in D minor, Op. 70, B141
- Symphony No. 8 in G major, Op. 88, B163
- Symphony No. 9 in E minor, Op. 95, B178 "From the New World"

OPERAS

- Alfred, B16
- King and Collier (*Kral a uhlir*) - 1st setting, B21
- King and Collier (*Kral a uhlir*) - 2nd setting, Op. 14, B42, B151
- The Stubborn Lovers (*Tvrde palice*), Op. 17, B46
- Vanda, Op. 25, B55
- The Cunning Peasant (*Selma sedlak*), Op. 37, B67
- Dimitrij, Op. 64, B127, B186
- The Jacobin (*Jakobin*), Op. 84, B159, B200
- The Devil and Kate (*Cert a Kaca*), Op. 112, B201
- Rusalka, Op. 114, B203
- Armida, Op. 115, B206

ORATORIOS, CANTATAS, MASS

- Stabat Mater, Op. 58, B71
- Requiem, op. 89, B165
- Mass in D major ("The Luzany Mass"), Op. 86, B153, B175
- Te Deum, Op. 103, B176
- Saint Ludmila (*Svata Ludmila*), Op. 71, B144, B205
- Psalm 149, Op. 79, B91, B154
- The Spectre's Bride (*Svatebni kosile*), Op. 69, B135

- The American Flag (*Americký prapor*), Op. 102, B177
- Hymn "The Heirs of the White Mountain" ("*Dedicove Bile hory*"), Op. 30, B27, B102, B134
- Festival Song, Op. 113, B202

SONGS

- Biblical Songs, Op. 99, B185
- Gypsy Songs (also Gypsy Melodies), Op. 55, B104
- Songs, Op. 2, B123 - B124
- Love Songs, Op. 83, B160
- In Folk Tone, Op. 73, B146
- Cypresses, B11
- Four Songs, Op. 82, B157
- Two Songs for Baritone, B13
- Songs on Words by Eliska Krasnohorska, B23
- The Orphan, B24
- Rosemary, B24bis
- Four Songs on the Words of Serbian Folk Poems, Op. 6, B29
- Songs on the Words of the Dvur Kralove Manuscript, Op. 7, B30
- Evening Songs, Op. 3, Op. 9, Op. 31, B61
- Three Modern Greek Poems, Op. 50, B84a, B84b
- Two Songs on Folk Poems, B142
- Ave Maria, Op. 19b, B68
- Hymn to the Most Holy Trinity, B82

2.7.2 ความสำคัญของบทเพลง

ดไวซ้ากเป็นหนึ่งในนักประพันธ์เพลงที่มีความสามารถในการประพันธ์ทำนองที่ติดหู มีอาจลิมเลือนได้ ทำนองที่อบอุ่นแสดงถึงความรักได้อย่างชัดเจน บทประพันธ์เพลงบทนี้ก็เช่นกัน เป็นบทประพันธ์เพลงที่แสดงถึงความปรารถนาดีต่อมารดา และความปรารถนาดีจากมารดาที่มีต่อลูก บทเพลงนี้เป็นเพลงที่อยู่ในชุดเพลง Gypsy Melodies ประพันธ์ไว้เมื่อปี 1880 โดยตัวบทกวีประพันธ์โดย A. Heyduk

เนื่องจากบทเพลงนี้มีความน่าสนใจในแง่ของทำนองสูง จึงมักนิยมนำไปเล่นกับเครื่องดนตรีต่าง ๆ ด้วย เช่น ไวโอลิน เซลโล หรือเครื่องดนตรีอื่น

2.7.3 บทวิเคราะห์

(1) บันไดเสียง (Key) เริ่มบทประพันธ์ด้วยบันไดเสียงบี เมเจอร์ (B Major key) และได้ใช้บันไดเสียงนี้ตลอดทั้งบทเพลง ในตอนต้นนั้นเริ่มด้วยคอร์ดโดมิแนนท์ (Dominant) แต่ไม่ได้ตามด้วยคอร์ดโทนิค (Tonic) แต่เป็นคอร์ดซบมีเดียนแทน (Sub-mediante) (ตัวอย่างที่ 44) จึงทำให้เกิดความสับสนในบันไดเสียงเล็กน้อย แต่สุดท้ายแล้วก็เข้ามาในคอร์ดโทนิคเมื่อแนวร้องเข้า (ตัวอย่างที่ 45)

ตัวอย่างที่ 44 ดไวซ้าก Song my mother taught me ห้องที่ 1 – 3

The image shows a musical score for the first three measures of the piece 'Song my mother taught me' by Antonín Dvořák. The score is written for piano and is in B major (three sharps) and 6/8 time. The first measure begins with a piano (mf) dynamic. The second and third measures are marked with 'Ped.' (pedal). The melody in the right hand consists of eighth and quarter notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

ตัวอย่างที่ 45 ดโวซัค Song my mother taught me ห้องที่ 7 – 9

7

p *mezza voce*

Als die
Songs my

pp

pp

Red. * *Red. sempre*

(2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) ใช้อัตราจังหวะสองผสม (Compound double) แต่ในแนวร้องนั้นจะเป็นอัตราจังหวะสองสี่ (2/4) ใน (ตัวอย่างที่ 46) จะแสดงให้เห็นว่าในแนวเปียโนจะบันทึกในลักษณะของอัตราจังหวะ 6/8 แต่ในแนวร้องเขียนไว้ชัดเจนว่าเป็นอัตราจังหวะ 2/4 ด้วยลีลาจังหวะประมาณก้าวเดิน ด้วยความเคลื่อนไหว (Andante con moto)

ตัวอย่างที่ 46 ดโวซัค Song my mother taught me ห้องที่ 7 – 8

7

pp

Red. *

(3) เสียงประสาน (Harmony) อย่างที่ได้กล่าวไปในข้างต้นไว้ว่า บทเพลงนี้ทั้งบทจะอยู่ในบันไดเสียงบีเมเจอร์ จึงไม่มีการเปลี่ยนกุญแจเสียง (Modulation) ไปไหนเลย คอร์ดที่ใช้ส่วนใหญ่แล้วจึงเป็นไดอาโทนิคคอร์ดเกือบทั้งสิ้น (Diatonic Chord) แต่อย่างไรก็ตามเพื่อสีสันของบทเพลง ดโวซัคก็ได้ใช้โครมาติกคอร์ด (Chromatic chord) ในการประดับด้วย ใน (ตัวอย่างที่ 47) แสดงถึงการใช้คอร์ดโดมิแนนท์ระดับสอง (Secondary dominant) ในการสร้างสีสันให้กับบทเพลง

ตัวอย่างที่ 47 ดโวซัค Song my mother taught me ห้อง 20 - 21

(4) สัจคีตลักษณ์ (Form) สามารถแบ่งออกได้เป็นสองส่วนหรือสัจคีตลักษณ์แบบสองตอน (Binary) โดยมีบทนำ (Introduction) บรรเลงโดยเปียโนมาก่อน 8 ห้อง ต่อด้วยส่วนแรกหรือท่อน A ตั้งแต่ห้องที่ 9-16 ท่อนที่สอง B ตั้งแต่ห้องที่ 17 - 24 หลังจากนั้นก็ย้อนอีกหนึ่งรอบ แต่รอบที่ย้อนนั้นท่อน B ทั้งเนื้อร้องและทำนองจะเปลี่ยนไปจากเดิม แต่ยังมีเค้าคงเดิมอยู่หรืออาจจะเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่า B' กล่าวโดยรวมแล้วก็สัจคีตลักษณ์ก็จะอยู่ในรูปแบบ A B A B'

2.7.4 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลง Song my mother tauht me ซึ่งเป็นบทเพลงยุคโรแมนติก (Romantic Period) จึงมีแนวดนตรีที่ค่อนข้างที่จะใช้อารมณ์เป็นอย่างมาก มีความซับซ้อน และมีจังหวะที่ค่อนข้างที่จะยืดหยุ่นตามอารมณ์ของนักร้องนำ สามารถแยกฝึกซ้อมได้ดังนี้

อย่างที่ได้อธิบายไปข้างต้นว่าดนตรีในยุคโรแมนติกนั้นค่อนข้างมีความยืดหยุ่น โดยส่วนมากแล้วจะตามอารมณ์ของเพลงและการตีความของนักร้อง ในยุคนี้สามารถพบเทคนิคการใช้ลักษณะ 2 ต้าน 3 (2 Against 3) ค่อนข้างมาก ในเพลงนี้ก็เช่นกันได้ใช้เทคนิคนี้เช่นกัน ในตอนต้นของบทเพลงนี้ในแนวเปียโนจะอยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 แต่ในช่วงที่นักร้องเข้ามาร้องจะอยู่ในอัตราจังหวะ 2/4 (ตัวอย่างที่ 48) การฝึกในส่วนนี้ ผู้ร้องต้องมีความเข้าใจในการแบ่งจังหวะย่อยแบบ 3 และแบบ 2 นอกจากนั้นต้องฝึกในการเปลี่ยนแบบแยกย่อย 3 เป็นแยกย่อย 2 เพื่อไม่ให้สับสนในสองอัตราจังหวะนี้ เพื่อที่ไม่ให้กรอบของตัวดนตรีนั้นหลุดไป แต่อย่างไรก็ตามผู้แสดงสามารถตามจังหวะหนึ่งและสองใหญ่ ๆ ได้ในแนวเปียโนซึ่งจะบรรเลงประกอบและควบคุมจังหวะหลักอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างที่ 48 ดโวซัค Song my mother thought me ห้องที่ 1 - 12

mf

Ped.

7

p mezza voce

Als die al - te Mut - ter me
Songs my moth - er taught me

pp

pp

Ped. * *Ped. sempre*

- ในตอนต้นของบทประพันธ์นี้มีการใช้เทคนิคการประพันธ์แบบซีควেনซ์ (Sequence) โดยซีควেনซ์ชุดแรกคือห้องที่ 9 - 12 และซีควেনซ์ชุดที่สองคือห้องที่ 13 - 16 (ตัวอย่างที่ 49) ผู้แสดงต้องใช้ลมเดียวในแต่ละซีควেনซ์เพื่อแสดงถึงความเป็นประโยค โดยซีควেনซ์ชุดแรกจะมีลักษณะเป็นประโยคถาม (Antecedence phrase) และซีควেনซ์ชุดที่สองจะมีลักษณะเป็นประโยคตอบ (Consequence phrase) ทำให้ผู้แสดงต้องใช้ลมในประโยคถามค่อนข้างมากเพื่อเน้นย้ำตัวประโยคเพลงให้มีความหนักแน่น ส่วนประโยคตอบนั้นผู้แสดงจะค่อนข้างที่ใช้ลมแบบสบาย ๆ เพื่อให้เกิดการผ่อนคลายเป็นประโยคตอบ

ตัวอย่างที่ 49 ดโวซัค Song my mother thought me ห้องที่ 7 – 16

7 *p mezza voce*
 Als die al - te Mut - ter me
 Songs my - moth - er - taught me

pp *Red.* * *Red. sempre*

13
 mich noch lehr - te sin - gen, Thrä - nen in den
 in the days long van - ish'd; Sel - dom from her

ในบทประพันธ์นี้ ผู้ประพันธ์ได้กำกับในข้างต้นว่าให้ใช้เทคนิคการร้องแบบเสียงกึ่ง (Mezza voce) (ตัวอย่างที่ 50) สามารถแปลได้ตรงตัวจากภาษาอิตาเลียนได้ว่าครึ่งเสียง (Half voice) ทำให้ผู้แสดงต้องฝึกที่จะควบคุมในการร้องไม่ให้ออกมาเต็มที่เพื่อสนับสนุนอารมณ์เพลงที่มีไออุ่นความรักจากแม่ และไอความคิดถึงในวัยเด็ก ดังนั้นหากการร้องออกมาเต็มเสียงก็จะทำให้เกิดการตีความเพลงผิดไป

ตัวอย่างที่ 50 ดโวซัค Song my mother thought me ห้องที่ 7 – 12

7 *p mezza voce*
 Als die al - te Mut - ter me
 Songs my - moth - er - taught me

pp *Red.* * *Red. sempre*

ในช่วงที่ทำนองเดิมกลับมาแต่เนื้อร้องเปลี่ยนไปนั้น ในแนวทำนองมีการเพิ่มโน้ตประดับขึ้นมา จากห้องที่ 29 – 37 (ตัวอย่างที่ 51) จะพบได้ว่าการใช้โน้ตผ่านสามพยางค์ (Triplet passing notes) ในการประดับตัวทำนอง ในการที่จะทำโน้ตผ่านสามพยางค์นี้ชัดเจน ในขั้นต้นผู้แสดงต้องฝึกกับเปียโนเพื่อไม่ให้เพี้ยน เพราะเป็นการเอื้อนที่ค่อนข้างเร็ว จึงสามารถเพี้ยนได้ง่าย นอกจากนั้นผู้แสดงต้องพาโน้ตผ่านสามพยางค์นี้มุ่งเข้าสู่โน้ตตัวให้ได้เพราะเป็นจุดสูงสุดของประโยค

ตัวอย่างที่ 51 คิวซึก Song my mother thought me ห้องที่ 25 – 37

25

Jetzt, wo_ ich die_ Klei -
Now I_ teach mv_ chil -

nen sel - ber_ üb' im_ San ge, rie - sel's
dren each me - lo - dious meas - ure, Oft the

pp

2.7.5 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มีความลึกซึ้งในแง่อารมณ์และความรู้สึกเป็นอย่างมาก เป็นบทเพลงที่บรรยายถึงความรักและความปรารถนาดีจากมารดาที่มีต่อลูก การบรรยายบทเพลงนี้ควรให้อารมณ์เหมือนเรากำลังร้องเพลงปลอบเด็กคนหนึ่ง ซึ่งเด็กคนนั้นก็คือลูกของเราเอง เนื่องจากตัวผู้แสดงยังไม่มีประสบการณ์นี้ จึงได้เทียบเคียงจินตนาการด้วยการนึกถึงความรักที่มารดาของผู้แสดงมีต่อผู้แสดง ซึ่งส่งผลให้การร้องในครั้งนี้มี ความเข้าใจและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น ด้วยความที่บทเพลงนี้ได้ถูกนำเสนอในภาษาอังกฤษจึงเป็นการง่ายที่ผู้รับชมรวมถึงผู้แสดงจะสามารถทำความเข้าใจถึงตัวบทเพลงได้ แต่การ

แสดงสีหน้าท่าทางประกอบนั้นจะยิ่งทำให้การแสดงสมจริงและผู้รับชมสามารถเข้าถึงการแสดงได้อย่างลึกซึ้ง ผู้แสดงจึงได้เน้นการแสดงสีหน้าที่ฉายแววความอ่อนโยน รวากับกำลังร้องเพลงกลม่อเด็กจริง ๆ ในขณะที่แสดง มีการยกแขนขึ้นมารวกับกำลังอุ้มเด็กกลม่อลูกอยู่ เพื่อความสมจริงในการถ่ายทอดบทเพลง

ช่วงที่สอง บทเพลงประเภท Aria

2.8 Batti, batti, o obel Masetto ประพันธ์โดย Wolfgang Amadeus Mozart

2.8.1 ชีวิตประวัติ Wolfgang Amadeus Mozart

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) ข้อมูลอ้างอิงจาก นักดนตรีเอกของโลก เล่มที่ 1, ตรี มุขระโกษา (2551: 209-230) (มุขระโกษา 2551) โดยสรุปข้อมูลได้ดังนี้

โวล์ฟกัง อะมาเดอุส โมซาร์ท เกิดวันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1756 ผู้ประพันธ์เพลงยิ่งใหญ่อีกผู้หนึ่งในยุคคลาสสิกเป็นชาวออสเตรีย กำเนิดในครอบครัวนักดนตรี เมืองซาลซ์บวร์ก เริ่มต้นชีวิตนักดนตรี เมื่ออายุ 5 ขวบ ด้วยความอัจฉริยะ เริ่มแสดงดนตรีเมื่ออายุ 6 ขวบ เมื่ออายุ 13 ปี โมซาร์ทมีผลงานการประพันธ์ทั้ง โซนาตา คอนแชร์โต ซิมโฟนี เพลงวัดประเภทต่าง ๆ อุปรากรชวन्हัว และโอเปรეტตา ชีวิตในวัยหนุ่มของโมซาร์ทส่วนหนึ่งอยู่กับอาร์คิซอบในซาลซ์บวร์ก แต่ด้วยอารมณ์ที่เร่าร้อนมีความต้องการเพียงแต่การประพันธ์เพลง และแสดงดนตรีตามแบบของตนโดยไม่เอาใจใคร ๆ ทั้งสิ้น ทำให้โมซาร์ทประสบปัญหาในการปรับตัว ในที่สุดต้องมาดำเนินชีวิตด้วยตัวของตัวเอง โดยไม่มีผู้ใดให้ความสนับสนุนด้านการเงิน ซึ่งทำให้โมซาร์ทมีชีวิตที่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ ตลอดมา เหตุผลสำคัญที่ทำให้ผลงานของโมซาร์ทในระยะหลัง ๆ ไม่ได้ได้รับความสนใจจากประชาชนมากนักเนื่องจากแนวคิดในการประพันธ์เพลงก้าวหน้าเกินยุค ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้ จนผู้หนึ่งกล่าวกับโมซาร์ทว่า ผลงานของโมซาร์ทนี้ฟังทีแรกไม่เข้าใจเลย โมซาร์ทจึงตอบไปว่าให้ฟังต่อไปอีก 4-5 ครั้ง ก็คงจะเข้าใจและเป็นความตั้งใจของโมซาร์ทที่พยายามสร้างสรรค์ผลงานตามความคิดของตัวเองโดยไม่เอาใจตลาดแต่ประการใด ไม่ว่าเพื่อน ๆ จะเตือนหรือแนะนำให้โมซาร์ทแต่งเพลงเพื่อสนองความต้องการของสังคมซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับตัวโมซาร์ทเองด้วย คือ สามารถขายได้ โมซาร์ทไม่เคยรับฟังแต่ประการใด ยังคงประพันธ์เพลงตามความต้องการของตนเองตลอดมา กล่าวได้ว่าโมซาร์ทเกิดผิดยุคก็ว่าได้ ถ้าโม

สารทเกิดมาในยุคโรมันหรือให้หลัง 100 ปี บทประพันธ์ของโมสาร์ทคงจะเป็นที่ซาบซึ้งของทุกคน ทันทีที่เปิดการแสดงรอบแรก นอกไปจากนี้สภาพสังคมยังไม่เอื้ออำนวยกับลักษณะการดำเนินชีวิตของโมสาร์ทอีกด้วย เนื่องจากในขณะนั้นยังเป็นยุคของนักดนตรีที่ต้องแสวงหาเจ้านายตามราชสำนัก หรือครอบครัวที่ร่ำรวยเพื่อเป็นผู้อุปถัมภ์ ซึ่งไม่ใช่เป็นลักษณะที่โมสาร์ทประสงค์แต่อย่างใด โมสาร์ทชอบการดำเนินชีวิตที่เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องรับใช้ใคร ซึ่งเป็นลักษณะสังคมในยุคต่อมา มิใช่ในยุคที่โมสาร์ทมีชีวิตอยู่

โมสาร์ทสร้างสรรค์ผลงานคุณภาพตลอดมา และมักใช้รูปแบบการประพันธ์ต่าง ๆ กันมิได้ใช้หลักเกณฑ์ใดตายตัว เช่น ในการประพันธ์อุปรากรมีทั้งอุปรากรแบบอิตาลีและเยอรมัน ผลงานต่าง ๆ ของโมสาร์ทมีมากมายประกอบไปด้วยโอเปร่า 20 เรื่อง แมส 17 บท เพลงประเภทคอนแชร์โต 21 บท สำหรับเปียโน ไวโอลิน และเครื่องลมชนิดต่าง ๆ ที่มีชื่อเสียง เช่น ฮอร์นคอนแชร์โต สตริงควอเท็ต 24 บท สตริงควินเท็ต 6 บท รวมทั้งแชมเบอร์มิวสิกในลักษณะต่าง ๆ อีกจำนวนมาก และซิมโฟนีอีก 41 บท ที่มีชื่อเสียง คือ หมายเลข 29 ในบันไดเสียง เอ เมเจอร์ หมายเลข 35 ในบันไดเสียงดี เมเจอร์ (Haffner) หมายเลข 36 ในบันไดเสียง ซี เมเจอร์ (The Linz) หมายเลข 38 ในบันไดเสียงดี เมเจอร์ (The Prague) และ 3 บทสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งประพันธ์ในฤดูร้อนปี 1788 ทั้งสิ้น คือ หมายเลข 39 ในบันไดเสียง อี แฟล็ตเมเจอร์ หมายเลข 40 ในบันไดเสียง จี ไมเนอร์ และหมายเลข 41 ในบันไดเสียง ซี เมเจอร์ (Jupiter) ด้วยผลงานมากมายเช่นนี้ ทำให้โมสาร์ทเป็นที่รู้จักในฐานะผู้ประพันธ์เพลงทุกประเภท อย่างไรก็ตามผลงานที่สร้างชื่อเสียงให้โมสาร์ทตลอดมา คือ อุปรากร ซึ่งแม้ในช่วงสุดท้ายของชีวิตโมสาร์ทก็ใช้เวลาประพันธ์ ได้แก่ เรื่อง The Magic Flute บั้นปลายชีวิตของโมสาร์ทมีแต่ความทุกข์เข็ญ อย่างไรก็ตามโมสาร์ทก็ยังประพันธ์เพลงมิได้ขาด บทประพันธ์ชิ้นสุดท้ายของ โมสาร์ท คือ เรคควีแอม แมสแห่งความตาย ซึ่งมีคนมาว่าจ้างให้โมสาร์ทประพันธ์ในช่วงนั้น โมสาร์ทเริ่มไม่สบาย โมสาร์ทประพันธ์เพลงนี้ด้วยความรู้สึกว่าเป็นเพลงสำหรับความตายของตนเองด้วยความพยายามจะประพันธ์ให้จบก่อนตาย จึงได้ทำงานหามรุ่งหามค่ำ อย่างไรก็ตามโมสาร์ทสิ้นชีวิตก่อนที่จะประพันธ์เรคควีแอมจบ ลูกศิษย์ของโมสาร์ทคือ ซูสไมเออร์ (Suumayr) เป็นผู้ประพันธ์ต่อจนจบตามโครงสร้างที่โมสาร์ทร่างไว้ โดยเติมบางส่วนที่เป็นของซูสไมเออร์ เองลงไปด้วย โมสาร์ทสิ้นชีวิตหลังอายุครบ 36 ปีเพียงเล็กน้อยในขณะที่ยังเป็นหนี้ใคร ๆ อีกหลายคน ซึ่งงานศพจึงเป็นไปอย่างขมขื่อ ในขณะที่ฝังศพพายุฝนทำให้ผู้ทำการฝังศพทำงานอย่างรีบร้อน ไม่มีแม้กระทั่งไม้กางเขนปักแสดงให้ทราบว่าศพของโมสาร์ททราบเท่าทุกวันนี้ จึงไม่มีผู้ใดทราบว่าศพของโมสาร์ทอยู่ที่ใด

ในสุสานของคนจน มีเพียงรูปปั้นเป็นอนุสรณ์ในความเป็นอัจฉริยะทางด้านดนตรีที่กรุงเวียนนา และที่บ้านเกิด คือ ซาลซบูร์ก

ดนตรีของโมสาร์ทมีลักษณะสดใส ไพเราะน่ารัก มีแนวทำนองเด่นชัด ด้วยความสามารถในการเรียบเรียงเสียงประสานเพื่อวงออร์เคสตราทำให้โมสาร์ทประพันธ์แนวทำนองส่วนเชื่อมต่อระหว่างทำนองย่อย ๆ มากมายเพื่อให้เครื่องดนตรีในวงออร์เคสตราซึ่งมีสีสันท่าง ๆ กันได้บรรเลง ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ดนตรีของโมสาร์ทมีเอกลักษณ์ กล่าวคือแม้จะคำนึงถึงรูปแบบในการประพันธ์แต่มีการขยายเพิ่มเติมให้รูปแบบน่าสนใจมากขึ้น จึงไม่น่าแปลกใจว่าเพลงซิมโฟนีของโมสาร์ทมีแนวทำนองมากมาย และในส่วนพัฒนาทำนองหลักมักมีความยาวค่อนข้างมากเสมอ สำหรับในเพลงโซนาตาโมสาร์ทไม่สามารถใช้สีสันท่าง ๆ ได้ดังเพลงซิมโฟนี หลักการที่ใช้คือ การใช้แนวทำนองที่ไพเราะเด่นชัด และพัฒนาไปโดยใช้รูปแบบต่าง ๆ ซึ่งทำให้เป็นที่น่าสนใจไม่แพ้เพลงซิมโฟนีเช่นกัน

ด้วยผลงานการประพันธ์ที่มีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความสมบูรณ์แบบของดนตรีในยุคคลาสสิก โมสาร์ทจึงเป็นผู้ประพันธ์ที่ยิ่งใหญ่ผู้หนึ่งของดนตรีตะวันตก บทเพลงของโมสาร์ทมักจะเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของทุกคนได้เสมอ ซึ่งสิ่งนี้เองเป็นเหตุผลที่ทำให้เพลงของโมสาร์ทมีผู้นิยมฟังกันมากและทำให้โมสาร์ทเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป

ผลงานที่สำคัญของ Wolfgang Amadeus Mozart

Opera

- *Die Schuldigkeit des ersten Gebotes* (ความผูกมัดของบัญญัติข้อที่หนึ่ง, KV 35, 1767, ซัลซบูร์ก)
- *Apollo et Hyacinthus* (อพอลโลและไฮยาซินท์, KV 38, 1767, ซัลซบูร์ก)
- *Bastien und Bastienne* (บาสเตียนและบาสเตียนเน่, KV 50, 1768, เบอรัลลิน)
- *La finta semplice* (ผู้เฒ่าเจลาจอมปลอม, KV 196, 1775, มิวนิก)
- *Mitridate, re di Ponto* (ไมทริดาตี ราชินีแห่งปอนตัส, KV 87, 1770, มิลาน)
- *Ascanio in Alba* (อัศคานิโอในอัลบา, KV 111, 1771, มิลาน)

- *Il sogno di Scipione* (ฝันของสคิปิโอเน่, KV 126, 1772, ซัลสบูร์ก)
- *Lucio Silla* (ลูซิโอ ซิลล่า, KV 135, 1772, มิลาน)
- *La finta giardiniera* (คนสวนจอมปลอม, KV 196, 1775, มิวนิค)
- *Il re pastore* (ราชาแห่งท้องทุ่ง, KV 208, 1775, ซัลสบูร์ก)
- *Thamos, König in Ägypten* (ธามอส ราชาแห่งอียิปต์, KV 345, 1776, ซัลสบูร์ก)
- *Zaide* (ไซเดอ, KV 344, แต่งไม่จบ)
- *Idomeneo* (อีโดเมเนโอ ราชาแห่งครีต, KV 366, 1781, มิวนิค)
- *Die Entführung aus dem Serail* (การลักพาตัวจากฮาเร็ม, KV 384, 1782, เวียนนา)
- *L'oca del Cairo* (ห่านแห่งไคโร, KV 422, แต่งไม่จบ)
- *Lo sposo deluso* (บ่าวผู้ถูกลวง, KV 430, แต่งไม่จบ)
- *Der Schauspieldirektor* (ผู้กำกับการแสดง, KV 486, 1786, เวียนนา)
- *Le nozze di Figaro* (งานแต่งงานของฟิกาโร, KV 492, 1786, เวียนนา)
- *Don Giovanni* (ดอน โจวานนี, KV 527, 1787, ปราก)
- *Così fan tutte* (โคสิ ฟาน ตูตเต้, KV 588, 1790, เวียนนา)
- *La Clemenza di Tito* (ความเมตตาของตีโต, KV 621, 1791, ปราก)
- *Die Zauberflöte* (ขลุ่ยวิเศษ, KV 620, 1791, เวียนนา)

2.8.2 ความสำคัญของบทเพลง

Batti, batti, o bel Masetto ประพันธ์โดย โมซาร์ท จากอุปรากรเรื่อง ดอนจีโอวานนี บทเพลงนี้อยู่ในองก์ที่ 1 ฉากที่ 5 บทพรรณนาบทนี้ขับร้องโดย Zerlina ณ สวนในราชวังของดอนจีโอวานนี เพื่อขอร้องไม่ให้แฟนของเธอทำร้ายดอนจีโอวานนีหลังจากที่รู้ว่าทั้งสองจะแอบหนีไปเที่ยวด้วยกัน โดยให้เหตุผลว่าทั้งหมดเป็นความผิดของเธอ และดอนจีโอวานนีก็ไม่มีส่วนรู้เห็นอะไรทั้งสิ้น และสามารถตีเธอได้หากแฟนของเธออยากจะทำ เนื้อเพลงเป็นการบรรยายถึงหญิงสาวผู้หนึ่งซึ่งรอคอยความรัก ใฝ่ดูอย่างมีความหวัง ท่ามกลางความสันติภาพอย่างมีความสุขและสนุกสนาน ด้วยสายตาของการรอคอยพร้อมกับหัวใจที่เต็มไปด้วยความรัก

บทประพันธ์นี้ไม่มีความซับซ้อนทางเสียงประสานมาก จึงทำให้ฟังดูเรียบง่าย แต่ความจริงแล้วในแนวร้องนั้นมีการใช้โน้ตระดับพอคควร จึงทำให้มีความซับซ้อนทางเทคนิคการร้องพอสมควร

และสามารถแบ่งได้เป็นสองส่วนใหญ่ ๆ กล่าวคือส่วนที่ใช้อัตราจังหวะ 2/4 (Andante grazioso) และอัตราจังหวะ 6/8 (Allegro)

2.8.3 บทวิเคราะห์

(1) บันไดเสียง (key) อยู่ในบันไดเสียงเอฟ เมเจอร์ (F Major key)

(2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) ช่วงแรกของบทประพันธ์จนถึงช่วงห้องที่ 60 ใช้ อัตราจังหวะ 2/4 ในลีลาจังหวะช้าปานกลางสง่างาม (Andante grazioso) ช่วงหลังเปลี่ยนเป็นอัตราจังหวะ 6/8 ในลีลาจังหวะค่อนข้างเร็ว (Allegro)

(3) เสียงประสาน (Harmony) เสียงประสาน

จากช่วงแรกของบทเพลง (ตัวอย่างที่ 52) ในแนวซบร้องและแนวเปียโนซบเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน โดยแนวเบสซบเคลื่อนทำนองแบบเร็วด้วยโน้ตตัวเข้บ้ตสองชั้น โดยรวมของบทประพันธ์ในช่วงกลาง โดยเฉพาะในแนวเปียโน เริ่มมีความหนาแน่นของจังหวะมากขึ้น เนื่องจากใช้โน้ตที่มีความถี่มากขึ้น จากโน้ตเข้บ้ตหนึ่งชั้น โน้ตเข้บ้ตสองชั้น และโน้ตเข้บ้ตสามชั้น ตามลำดับ

ตัวอย่างที่ 52 โมซาร์ท. Batti, batti, o bel Masetto from Opera “Don Giovanni” ห้องที่ 1-4

Andante grazioso

Bat-ti, bat-ti, o bel Ma-set-to, la tua po-ve-ra Zer-li-na: sta-ro

p sempre legato

โน้ตเสียงค้ำ (Pedal tone) เกิดขึ้นในแนวเปียโนมือซ้าย ด้วยเสียงโน้ตฟา (F) ซึ่งเป็นโน้ตโทนิค (Tonic) (ตัวอย่างที่ 53)

ตัวอย่างที่ 53 โมซาร์ท. Batti, batti, o bel Masetto from Opera “Don Giovanni” ห้องที่ 64 - 66

64

mi a! in con ten to edal le gri a not te

(4) สังคีตลักษณ์ (Form) แบ่งออกเป็น A A' B โดยช่วงแรก A (Andante grazioso) (ห้องที่ 1-36) A' (ห้องที่ 37-60) และ B (Allegro) (ห้องที่ 61-100)

2.8.4 วิธีการฝึกซ้อม

- บทเพลงนี้คำร้องเป็นภาษาอิตาลี ผู้แสดงเริ่มฝึกซ้อมโดยการอ่านภาษาก่อน เพื่อออกเสียงอักขระคำควบกล้ำที่ถูกต้อง และศึกษาความหมายของบทเพลง
- จากนั้นเริ่มหาตีวี่ตี มาฟังเพื่อทำความเข้าใจกับจังหวะและทำนองในบทเพลง
- ฝึกขับร้องโดยกดเปียโนในแนวขับร้องอย่างช้าๆ ด้วยการขับร้องเสียง “ฮู” ตลอดเพลง โดยช่วงแรกของบทเพลง จะสังเกตได้ว่าในแนวเปียโนมีท่วงทำนองที่สนับสนุนแนวการขับร้อง ฉะนั้นผู้แสดงควรมีความแม่นยำในเสียงเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะขับเคลื่อนทำนองไปได้พร้อมๆ กัน ดัง (ตัวอย่างที่ 55) ห้องที่ 1-4

ตัวอย่างที่ 55 โมซาร์ท. Batti, batti, o bel Masetto from Opera “Don Giovanni” ห้องที่ 1-4

Andante grazioso

Bat-ti, bat-ti, o bel Ma-set-to, la tua po-ve-ra Zer-li-na: sta-ro

p sempre legato

จาก (ตัวอย่างที่ 56) ตั้งแต่ห้องที่ 61 มีการเปลี่ยนท่วงทำนอง เปลี่ยนอารมณ์ในบทเพลง ผู้แสดงใช้เวลาในการฝึกซ้อมค่อนข้างมากด้วยเครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signature) ที่เปลี่ยนไปจากช่วงแรก

ตัวอย่างที่ 56 โมสาร์ท. Batti, batti, o bel Masetto from Opera “Don Giovanni” ห้องที่ 61-63

ในห้องที่ 73-74 และห้องทุก 76-77 (ตัวอย่างที่ 57) ทำอย่างไรให้เสียงมีความแม่นยำ ผู้แสดงค่อย ๆ ฝึกฝนในการขับร้องแบบซ้ำ จากนั้นก็ค่อย ๆ เร็วขึ้น

ตัวอย่างที่ 57 โมสาร์ท. Batti, batti, o bel Masetto from Opera “Don Giovanni” ห้องที่ 73-74

หลังจากที่มีความแม่นยำในเสียงร้องแล้ว ผู้แสดงเริ่มใส่คำร้องและขับร้องร่วมกับแนวการบรรเลงเปียโน ช่วงนี้ใช้เวลาในการฝึกซ้อมมากเช่นกัน เพราะจังหวะค่อนข้างเร็ว ผู้แสดงต้องจับจังหวะและทำนองเป็นอย่างมาก รวมถึงผู้แสดงต้องถ่ายทอดอารมณ์เพลงด้วย

จากการฝึกซ้อมจะเห็นได้ว่าเมื่อฝึกซ้อมอย่างซ้ำแล้ว จนคล่องขึ้นจากนั้นก็ฝึกซ้อมจนได้จังหวะตามที่ต้องการ จนบทเพลงนี้ฟังดูสมบูรณ์ บทเพลงนี้ถือได้ว่าเป็นบทเพลงที่มีความไพเราะมากอีกบทเพลงหนึ่งด้วย

2.8.5 การตีความบทเพลง

เนื่องจากบทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มาจากอุปรากร ผู้แสดงจึงจะต้องอยู่ในคาแรคเตอร์ของตัวละคร นั่นก็คือ Zerlina หญิงสาวที่มีเจ้าของอยู่แล้วแต่กลับไปมีคู่และเธอรักเขาอย่างสุดหัวใจ รักจนขนาดที่ยอมโกหกและเสียสละตนเองเพื่อคนที่ตนเองรัก โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่มีต่อตนเองเลยแม้แต่น้อย โดยเธอพร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อรอคอยและหวังว่าสักวันหนึ่งพวกเขาจะได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ผู้แสดงจะต้องแสดงความรักที่มากล้นจนไม่สามารถเก็บไว้ได้ เปิดเผยและจริงใจ รวมถึงการแสดงท่าทางหวาดกลัวเมื่อถูกจับได้ พร้อมกับปกป้องคนที่ตนเองรักโกหกสามีของตนเอง ซึ่งในขณะที่เธอกำลังบรรยายเพื่อกลบเกลื่อนนั้นมันมีความรักซ่อนอยู่ในทุกคำที่เธอร้องออกมา อีกทั้งผู้แสดงจะต้องมีการใช้กายภาพที่แสดงออกถึงความกล้าหาญ พร้อมจะทำทุกอย่างเพื่อความรักถึงแม้เป็นสิ่งที่ผิดก็ตาม

2.9 Saper Vorreste ประพันธ์โดย Giuseppe Verdi

2.9.1 ชีวิตประวัติ Giuseppe Verdi

Giuseppe Verdi (1813-1901) ข้อมูลอ้างอิงจาก นักดนตรีเอกของโลก เล่มที่ 2, ทวี มุขระโกษา (2551: 93-116) (มุขระโกษา 2551) โดยสรุปข้อมูลได้ดังนี้

จูเซปเป ฟอ์ตุนีโน ฟรันเชสโก แวร์ดี เป็นคีตกวีชาวอิตาลี เกิดวันที่ 10 ตุลาคม ค.ศ. 1813 ผู้ประพันธ์เพลงประเภทอุปรากร ชาวอิตาลีเคยเป็นผู้ยุ่งเกี่ยวกับวงการเมืองของอิตาลีมาตลอด นอกเหนือไปจากการเป็นนักดนตรี การมรณะของแวร์ดีจึงมิใช่เป็นการสูญเสียผู้ประพันธ์อุปรากรที่ยิ่งใหญ่เท่านั้น หากเป็นการสูญเสียผู้นำทางการเมืองอีกด้วย แวร์ดีมีแนวการแต่งเพลงที่ค่อย ๆ พัฒนาเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนมาถึงจุดที่มีหลักคล้ายวากเนอร์ คือ การเน้นอุปรากรในลักษณะของละครดนตรี ผลงานอุปรากรของแวร์ดีประกอบด้วย Rigoletto, La Traviata, Il Trovatore, Simon Boccanegra, Un Ballo in Maschera, Don Carlos, Aida แต่งขึ้นเพื่อเฉลิมฉลองการเปิดคลองสุเอซ เป็นอุปรากรเรื่องหนึ่งที่มีชื่อเสียงมากที่สุด Otello และ Falstaff นอกจากนี้แวร์ดียังประพันธ์ เรควิเอมไว้ 1 บท เพื่อเป็นอนุสรณ์ในการจากไปของเพื่อนนักเขียน Alessandro Manzoni แวร์ดีมีชีวิตที่ร่ำรวย เป็นสุข และผลิตผลงานออกมาโดยสม่ำเสมอ อุปรากรสองเรื่องสุดท้าย คือ Otello และ Falstaff แวร์ดี

ประพันธ์เมื่ออายุ 73 ปี และ 80 ปี ตามลำดับ ชีวิตในบั้นปลายของแวร์ดีมีความสุขกับการช่วยเหลือสังคมโดยตลอด เวิร์ดถึงแก่กรรมเมื่ออายุ 87 ปี

2.9.2 ความสำคัญของบทเพลง

Saper vorreste ประพันธ์โดยแวร์ดี ในปี 1845 จากอุปรากรเรื่อง Un ballo in maschera บทร้องพรรณนาบทนี้เป็นส่วนหนึ่งจากอุปรากรเรื่อง Un ballo in maschera บทเพลงนี้อยู่ในองก์ที่ 3 ฉากที่ 3 ฉากสุดท้าย ในขณะที่ Renato กำลังถาม Oscar เกี่ยวกับการลอบสังหารของพระราชินีในห้องบอลรูมขนาดใหญ่เพื่อกำลังจะเตรียมงานเลี้ยง แต่ Oscar ก็ปฏิเสธที่จะบอกไป พร้อมทั้งดำเนินคดีเตียนว่าเป็นเรื่องของสูง ไม่ควรที่จะถาม

บทเพลงนี้มีความความสว่างไสวค่อนข้างมาก เป็นบทเพลงที่ขับร้องแบบเร็ว โดยมีจุดที่น่าสนใจอยู่ที่แนวขับร้องด้วยเสียงที่สูง โดยช่วงเสียงที่ขึ้นไปสูงที่สุดถึง B5 เป็นบทเพลงสุดท้าย ไม่มีความตึงเครียด เป็นบทเพลงที่ขับร้องแบบเร็ว โดยมีจุดที่น่าสนใจอยู่ที่แนวขับร้องด้วยเสียงที่สูง (tra la la la) แสดงถึงความผ่อนคลาย ไร้เรื่อง ไม่สนใจใคร

2.9.3 บทวิเคราะห์

- (1) บันไดเสียง (Key) อยู่ในบันไดเสียงจี เมเจอร์ (G Major key)
 - (2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) ใช้อัตราจังหวะ 3/8 ในลีลาจังหวะค่อนข้างเร็ว (Allegretto)
 - (3) เสียงประสาน (Harmony)
- ช่วงบทประพันธ์ (ตัวอย่างที่ 58) เป็นบทซ้ำ (Refrain) ปรากฏอีกครั้งในท้องที่ 29-34 , 55 – 60 และ 65–70 ซึ่งในบทซ้ำนี้จะใช้ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ มีความแตกต่างอย่างชัดเจนในด้านของลักษณะจังหวะ (Rhythmic motive)

ตัวอย่างที่ 58 แวร์ดี. Saper Vorreste from Opera “Un ballo in maschera” ห้องที่ 17 - 22

Poco piu' di moto

17

tra la la la la la la tra la la la la la la tra la la la la la la

Poco piu' di moto

ปรากฏลักษณะโน้ต (ตัวอย่างที่ 59) ในช่วงห้องที่ 1-3 ห้องที่ 37- 39 และ ห้องที่ 73-75 ด้วยลักษณะที่กระชั้นขึ้นโดยใช้โน้ตเข้บ้ตสามชั้นในแนวเปียโนมือขวา ส่วนมือซ้ายใช้เครื่องหมายเน้น (Accent) เพื่อเน้นเสียงและจังหวะให้ชัดเจนขึ้นก่อนจะเปลี่ยนเข้าท่อนดนตรีใหม่ และเร่งให้จังหวะกระชั้นขึ้นอีกครั้งช่วงจบเพลง

ตัวอย่างที่ 59 แวร์ดี. Saper Vorreste from Opera “Un ballo in maschera” ห้องที่ 31 - 33

2.9.4 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลงนี้ถือได้ว่าเป็นบทเพลงที่มีทำนองและจังหวะที่มีความน่ารักและไพเราะเป็นอย่างมาก เริ่มการฝึกซ้อมด้วยการหาทิวติของบทเพลงมาฟัง เพื่อทำความเข้าใจกับจังหวะและทำนองที่เกิดขึ้น

- เริ่มด้วยการฝึกอ่านคำร้องซึ่งเป็นภาษาอิตาเลียน อ่านออกเสียงอักขระให้ถูกต้อง และทำความเข้าใจกับเนื้อหาของบทเพลง

- เริ่มการฝึกขับร้องโดยกดโน้ตแนวขับร้องแล้วขับร้องตามด้วยเสียง “ฮู” ทั้งเพลงเพื่อให้เข้าใจในทำนองและจังหวะที่เกิดขึ้นรวมถึงเพื่อให้เกิดความแม่นยำในเสียงด้วย จาก (ตัวอย่างที่ 60) ห้องที่ 1-3 โดยช่วงแรกแนวเปียโนขับเคลื่อนแบบเร็ว ฉะนั้นผู้แสดงควรมีความแม่นยำในจังหวะเป็นอย่างมาก

ตัวอย่างที่ 60 แวร์ดี. Saper Vorreste from Opera “Un ballo in maschera” ห้องที่ 1-3

ห้องที่ 17-22 (ตัวอย่างที่ 61) และ 29-34 (ตัวอย่างที่ 62) ช่วงที่เกิดขึ้นนี้ ผู้แสดงใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นช่วงที่มีการเน้นเสียงในขณะขับร้อง มีการขับร้องเสียงที่สั้น รวมถึงขับร้องอย่างไร้ให้เกิดสีสันในน้ำเสียง เพราะคำร้องต้องขับร้องว่า “tra la la la.....”

ตัวอย่างที่ 61 แวร์ดี. Saper Vorreste from Opera “Un ballo in maschera” ห้องที่ 17 - 22

Poco piu' di moto

17

tra la la la la la la tra la la la la la la tra la la la la la la

Poco piu' di moto

ตัวอย่างที่ 62 แวร์ดี. Saper Vorreste from Opera “Un ballo in maschera” ห้องที่ 29-34

Poco piu mosso

29

la la la, tra la la la, tra la la la, tra la la la tra la la la la la la la la

- จากที่ขับร้องในทำนองได้แล้ว ผู้แสดงเริ่มใส่คำร้องในขณะที่ขับร้องทำนองฝีกอย่างช้าก่อน จากนั้นก็ค่อย ๆ เร็วขึ้นตามลำดับ
- จากนั้นเริ่มใส่อารมณ์เข้าไปในบทเพลงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
- เนื่องจากบทเพลงนี้มี 2 ช่วง โดยช่วงแรก และช่วงที่สอง ใช้ทำนองและจังหวะที่เหมือนกัน ดังนั้นผู้แสดงจึงใช้เทคนิคนี้ในการฝีกซ้อมเช่นกัน

2.9.5 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้มีการแสดงออกถึงความร่าเริงสดใสและเป็นบทเพลงที่มีการขับร้องอย่างรวดเร็ว ซึ่งต้องแสดงออกถึงความผ่อนคลาย ความร่าเริง และไม่สนใจผู้ใด เปรียบเสมือนกับที่ลักษณะของตัวละครดังกล่าว ดังนั้นผู้แสดงจะต้องแสดงออกคาคแรคเตอร์นี้ผ่านเสียงขับร้อง รวมทั้งการแสดงอารมณ์ท่าทางและสีหน้าประกอบ โดยผู้แสดงจะต้องส่งผ่านอารมณ์ดังกล่าวไปถึงผู้รับชม สิ่งที่ผู้แสดงต้องจินตนาการเพิ่มเติมขึ้น คือ ความรู้สึกที่เทียบเคียงตัวเองเปรียบเสมือนเจ้าหญิงที่มีความร่าเริงสดใส มีอำนาจ และไม่มีความกังวลหรือโศกเศร้า

2.10 Libiamo ne' lieti calici ประพันธ์โดย Giuseppe Verdi

2.10.1 ความสำคัญของบทเพลง

(Let's drink from the joyful cups) เป็นบทประพันธ์เพลงสำหรับการร้องคู่ร่วมด้วยวงขับร้องประสานเสียงที่มีชื่อเสียงจากอุปรากรเรื่อง La Traviata โดยคีตกวีชื่อดังชาวอิตาลี แวร์ดี บทเพลงนี้ค่อนข้างมีชื่อเสียง และทำนองชวนฟัง จึงมักนิยมนำมาแสดงเดี่ยวมากกว่าแสดงเต็มทั้งเรื่อง บทเพลงนี้ค่อนข้างที่จะมีชีวิตชีวาเพื่อแสดงถึงความสุขสนุกสนานจากการดื่มไวน์หรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อื่น ๆ บทประพันธ์นี้อยู่ในองก์แรกของอุปรากรเรื่องนี้ เป็นช่วงกลางดึกขณะที่มีการจัดกิจกรรมสังสรรค์ณที่บ้านของ Violetta Valéry บทประพันธ์นี้ร้องโดย Violetta และ Alfredo Germont ซึ่งเป็นชายหนุ่มที่แอบหลงรัก Violetta อยู่ Alfredo พยายามที่จะจับ โดยการร้องเพลงนี้เพื่อเป็นการชวนดื่มนั่นเอง

2.10.2 บทวิเคราะห์

(1) บันไดเสียง (Key) อยู่ในบันไดเสียงบีแฟลตเมเจอร์ (Bb Major key) มีการเปลี่ยนโหมดที่ใช้บ้าง โดยการใช้คอร์ดมีเดียนท์ (Mediant) แทนคอร์ดโทนิค (Tonic) แต่ก็ยังสามารถวิเคราะห์ให้อยู่ในบันไดเสียงบีแฟลตเมเจอร์ได้ เช่นใน (ตัวอย่างที่ 63)

ในช่วงท้ายได้ย้ายบันไดเสียงมาอยู่ในบันไดเสียงอีแฟลตเมเจอร์ (Eb major) ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นบันไดเสียงซบโดมินันท์ (Eb) (ตัวอย่างที่ 64) และกลับมาในบันไดเสียงบีแฟลตเมเจอร์ในตอนที่ 160 ซึ่งเป็นตอนที่อำทอน A ครั้งสุดท้าย

ตัวอย่างที่ 63 แวร์ดี Libiamo ne lieti calici ห้องที่ 53 – 60

53

l'oc - chio al co - re on - ni - po ten - te va. Li - bia
eyes to fire us, What joy can e - qual this? Then quaff

53

ตัวอย่างที่ 64 แวร์ดี Libiamo ne lieti calici ห้องที่ 121 - 125

The image shows a musical score for the opera 'La Traviata' by Giuseppe Verdi, specifically the scene 'Libiamo ne lieti calici' (Act II, Scene 1). The score is for measures 121-125. It consists of two vocal parts (Soprano and Alto) and a piano accompaniment. The key signature is B-flat major (two flats) and the time signature is 3/8. The tempo is marked 'Allegretto'. The lyrics are: 'Ah! go - dia mo, la Ah! en - joy we, where'. The dynamics are marked as mezzo-piano (mp) and mezzo-forte (mf). The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the right hand and a more active bass line in the left hand.

(2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) อัตราจังหวะ 3/8 ระบุไว้ว่าค่อนข้างมีชีวิตชีวา (Allegretto) และใช้อัตราจังหวะนี้ตลอดทั้งเพลง

(3) เสียงประสาน (Harmony) โดยส่วนใหญ่แล้วใช้คอร์ดไดอาโทนิคค่อนข้างมาก เนื่องจากไม่ได้ย้ายบันไดเสียงไปไหนเลย แต่อย่างไรก็ตามก็มีการใช้คอร์ดโครมาติกเพื่อประดับเป็นสีสันให้กับบทเพลงพอให้ได้เห็นอยู่บ้าง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเพลงนี้มีการใช้โน้ตประดับชั้นคู่ครึ่งเสียงเป็นจำนวนมาก แต่ก็ไม่ได้มีผลต่อเสียงประสาน แต่อย่างได้เพียงแค่เพิ่มเติมกลิ่นของเพลงให้น่าฟังขึ้น เช่น (ตัวอย่างที่ 65)

ในแนวเปียโนบรรเลงประกอบนั้นถ้าเป็นช่วงโซโล่มักจะเล่นแค่เสียงประสานประกอบ แต่ถ้าเป็นท่อนคอรัสหรือโคดาในตอนท้ายจะช่วยย้ำทำนองเพื่อทำให้ฟังดูยิ่งใหญ่ขึ้น

ตัวอย่างที่ 65 แวร์ดี Libiamo ne lieti calici ห้องที่ 57 – 58

(4) สังคีตลักษณ์ (Form) ในแง่ของทำนองสามารถแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือส่วน A (ห้องที่ 23 - 42) และส่วน B (43 - 59) หลังจากนั้นก็จะกลับเข้ามาท่อน A อีกครั้ง โดยสรุปคือเป็น A B A หรือที่เรียกกันว่า สองตอนแบบย้อนกลับ (Rounded binary)

ในแง่ของภาพรวมนั้นในตอนต้นเป็นท่อนนำ (Introduction) จาก (ห้องที่ 1 - 22) หลังจากนั้นจะเป็นนักร้องชายเข้ามาซึ่งร้องทำนองที่ได้กล่าวไปในข้างต้น (ห้องที่ 23 - 48) หลังจากนั้นคอรัสจะนำช่วงทำนอง A มาย้ำเป็นโคเด็ตตา (Codetta) ก่อนที่นักร้องหญิงจะเข้า ทำนองของนักร้องหญิงเองก็เป็นทำนองเดียวกับนักร้องชาย กล่าวคือ A B A

หลังจากนั้นคณะนักร้องเสียงประสานจะร้องทำนอง A ในบันไดเสียงอีแฟลตเมเจอร์ (ห้องที่ 124 - 142) ต่อด้วยทำนอง B ในบันไดเสียงอีแฟลตเมเจอร์ จากนั้นนักร้องชายและนักร้องหญิง (ห้องที่ 143 - 159) และหลังจากนั้นทุกคนก็กลับมาร้องทำนอง A ในบันไดเสียงบีแฟลตเมเจอร์ (ห้องที่ 160 - 178) ถ้ามองในภาพรวมก็จะเป็น A B A อีกครั้งหนึ่งแต่สลับกันจากคณะนักร้องเสียงประสานกับนักร้องเดี่ยว

และในตอนท้ายก็มีโคดา (ห้องที่ 178 - 194) ปิดอีกครั้งเพื่อความยิ่งใหญ่ โดยภาพรวมนั้นบทเพลงนี้ได้ร้อง A B A ถึง 3 ครั้งและมีโคดาตอนท้ายในครั้งที่ 3 อีกด้วย

2.10.3 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลง Libiamo ne lieti calici นั้น เป็นบทเพลงที่มีความสนุกสนานมาก เป็นช่วงที่ Alfredo พยายามที่จะจีบ Violeta ในกิจกรรมสังสรรค์ที่บ้านของ Violeta บทเพลงนี้จึงค่อนข้างที่จะมีชีวิตชีวา แสดงถึงความสนุกสนานจากการดื่มไวน์และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดอื่น ๆ และการหยอกล้อกันไปมา ทั้งตัวเองเอง หรือคณนักร้องประสานเสียงเอง บทเพลงนี้ค่อนข้างที่จะมีเนื้อหาที่สบาย สำหรับการฝึกซ้อมนั้นผู้แสดงได้แบ่งวิธีการฝึกซ้อมไว้ดังนี้ (อมาตยกุล 2545)

บทประพันธ์นี้แวร์ดีได้ระบุไว้ว่าให้ร้องแบบเต็มไปด้วยความเต็มไปด้วยความปิติยินดีอย่างเบาบาง เคลื่อนไหวได้สะดวก (Con grazia leggerissimo) (ตัวอย่างที่ 66) ทำให้ผู้แสดงต้องตีความบทเพลงแสดงออกมาให้ไม่หนักเกินไป เพราะในแนวออคเตตรานี้วงจะเล่นจังหวะ 1 2 3 หนักมาก ผู้ร้องจึงต้องระมัดระวังไม่ให้ตรงจังหวะเกินไปเพื่อแสดงถึงความเมามายด้วย และจะมีโน้ตหลายช่วงที่จะบังคับให้ตัวเพลงฟังดูหนัก ๆ เช่นช่วงแรกที่แนวร้องเข้ามา มีโน้ตเซปป์หนึ่งขึ้นปีกอ็อพเข้ามามุ่งสู่ จังหวะหนักหรือจังหวะที่ 1 ถ้าร้องแบบไม่ระมัดระวังในจุดนี้จะฟังดูหนักแน่นเกินไป แต่อย่างไรก็ตามถ้าจะตีความเพลงอีกแง่หนึ่งก็คือ สามารถร้องได้อย่างเต็มที่เพื่อแสดงถึงความปิติยินดีนั่นเอง สำหรับผู้แสดงเองเลือกที่จะร้องให้จังหวะตรงและใช้โน้ต สะบัด (Grace note) ในการแสดงให้เห็นถึงความเบาสบาย เคลื่อนที่ได้ได้อย่างสะดวก เพื่อแสดงถึงความเมามาย แต่ตัวดนตรีก็ยังคงเดินหน้าได้อยู่

ตัวอย่างที่ 66 แวร์ดี Libiamo ne lieti calici ห้องที่ 20 – 28

บทเพลงนี้ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์โดยใช้โน้ตสะบัด (Grace note) ในการประดับทำนองเป็นอย่างมาก เพื่อสื่อถึงความเมามายด้วย ใน (ตัวอย่างที่ 67) จะเห็นได้ว่าบทประพันธ์นี้ค่อนข้างมีการ

ร้องโน้ตระดับเป็นอย่างมาก ผู้แสดงจึงต้องใส่ใจในจุดนี้พอสมควร ในการฝึกร้องโน้ตระดับนั้นผู้แสดงต้องทำความเข้าใจก่อนว่าจังหวะหนักนั้นอยู่ที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 เพราะส่วนใหญ่แล้วโน้ตระดับนั้นมักจะเป็นโน้ตระดับที่มุ่งหน้าเข้าไปหาจุดใดจุดหนึ่ง มิฉะนั้นจะทำให้จังหวะเสียได้ นอกจากการทำความเข้าใจเรื่องของจังหวะแล้ว ความเพี้ยนก็เป็นปัญหามากเพราะเป็นโน้ตที่ร้องค่อนข้างเร็ว จึงต้องฝึกกับเปียโนบ่อย ๆ ผู้แสดงยังต้องฝึกให้การร้องโน้ตระดับฟังสบาย ไม่หนักในจังหวะหนักที่รองรับโน้ตระดับเช่นกัน เพื่อการสื่อสารเรื่องราวเบื้องหลังได้อย่างถูกต้อง

ตัวอย่างที่ 67 แวร์ดี Libiamo ne lieti calici ห้องที่ 84 – 99

84 *mp*
 il tem po mio gio con do; tut to/è fol li a, fol li a nel
 By joy ous friends sur round ded. Give me a mea sure of rap ture un

84

92 *mf*
 mon do cio che non e pia cer. Go diam, fu ga ce e
 bound ed There is no life but this. While en vious time flies

92

ในช่วงตอนท้ายของบทเพลงนี้ต้องใช้พลังเสียงและซัพพอร์ตเยอะมาก ในแนวร้องของ Violetta นั้นขึ้นสูงถึงโน้ตบี (ตัวอย่างที่ 68) และเป็นโน้ตจบ ถ้าขึ้นไปไม่ได้ก็จะทำให้เพลงนั้นจบได้ไม่ค่อยสวยงามมากนัก และก่อนหน้าโน้ตบีสูงตัวนั้น ก็เป็นโน้ตเอฟที่ใช้ส่วนโน้ตค่อนข้างที่จะยาว ประกอบด้วยการร้องแบบโน้ตพรม (Trill) และการเพิ่มระดับเสียงดังทีละน้อย (Crescendo) (ตัวอย่างที่ 69) หากวางแผนการหายใจไม่ดีก็จะทำโน้ตบีมีปัญหาได้ ผู้แสดงจึงต้องเริ่มจากการหาจุดที่จะสามารถหายใจได้ ไม่ทำให้ประโยคเพลงเสียและไม่ลดระดับความเข้มข้นของตัวดนตรี

นอกจากนั้นผู้แสดงต้องฝึกการหายใจแบบรวดเร็วอีกเช่นกัน หากหายใจช้าเกินไปก็จะทำให้ร้องโน้ตบีไม่ทันจังหวะ เพราะในช่วงท้ายของเพลงนั้นวงออร์เคสตราก็จะเพิ่มระดับความเข้มข้นของจังหวะให้มีความรู้สึกเร็วขึ้น ก้าวไปข้างหน้าขึ้นอีกด้วย ผู้แสดงจึงจำเป็นต้องหายใจให้เร็วขึ้นด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 68 แวร์ดี Libiamo ne lieti calici ห้องที่ 189 – 194

189 *ff*
si!
way!

ff
si!
way!

ตัวอย่างที่ 69 แวร์ดี Libiamo ne lieti calici ห้องที่ 183 – 188

183
ah! ne sco pra il di, ah!
ah, a - way with this earth, a

ah! ne sco pra il di, ah!
ah, a - way with this earth, a

2.10.4 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่บ่งบอกถึงชีวิตชีวา ความสนุกสนาน จากการสังสรรค์ที่มีการดื่มแอลกอฮอล์หรือตีมไวน์ เนื่องจากบทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่ชายหนุ่มคนหนึ่งพยายามจีบหญิงสาวด้วยการร้องเพลงนี้เพื่อจะชวนหญิงสาวตีม บทเพลงนี้เป็นบทเพลงคู่ ผู้แสดงจึงจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องการรับส่งอารมณ์กับนักร้องอีกท่านตลอดทั้งเพลง เพื่อให้การแสดงเป็นไปได้อย่างลื่นไหลและต่อเนื่อง อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงอารมณ์ของตัวละครอยู่เสมอให้อยู่ในอารมณ์สนุกสนาน รวมถึงการเสริมมาให้สมบทบาทตัวละครที่กำลังตีมแอลกอฮอล์เพื่อความสมจริง

2.11 Quando men 'n vo' ประพันธ์โดย Giacomo Puccini

2.11.1 ชีวิตประวัติ Giacomo Puccini

Giacomo Puccini (1858-1924) ข้อมูลอ้างอิงจาก นักดนตรีเอกของโลก เล่มที่2, ทวี มุขระโกษา (2551: 365-372) (มุขระโกษา 2551) โดยสรุปข้อมูลได้ดังนี้

จาโคโม อันโตนิโอ โดเมนีโก มีเกล เซกอนโด มารีอา ปุชชีนี (Giacomo Puccini 22 ธันวาคม ค.ศ.1858 - 29 พฤศจิกายน ค.ศ.1924) เป็นคีตกวีชาวอิตาลี เกิดที่เมืองลูกกา ประเทศอิตาลี เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1858 เขาเป็นที่รู้จักในนามของ ปุชชีนี และได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในคีตกวีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 และช่วงต้นของคริสต์ศตวรรษที่ 20 โอเปร่าที่โด่งดังของปุชชีนีได้แก่เรื่อง มาตามบัตเตอร์ฟลาย และ ทอสก้า ปุชชีนีเสียชีวิตที่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม ในวันที่ 29 พฤศจิกายน ค.ศ. 1924

ปุชชีนีเกิดที่เมืองลูกกา ในครอบครัวที่สืบทอดประเพณีทางดนตรีมาเป็นเวลายาวนาน ภายหลังจากเสียชีวิตของบิดาเมื่อปุชชีนีมีอายุได้เพียงห้าขวบ ปุชชีนีถูกส่งไปเรียนดนตรีกับลุงชื่อฟอร์จุนาโต มากิ ผู้ซึ่งบอกว่าปุชชีนีเป็นเด็กที่ไม่มีพรสวรรค์และยังขาดวินัยในตนเอง ต่อมาปุชชีนีได้กลายเป็นนักเล่นออร์แกนในโบสถ์ แรบบันดาลเกี่ยวกับโอเปร่าเกิดขึ้นกับปุชชีนีภายหลัง เมื่อปุชชีนีได้ชมโอเปร่าเรื่องไอต้า ของ Giuseppe Verdi ระหว่างปี ค.ศ. 1880 ถึง ค.ศ. 1883 ปุชชีนีได้เข้าเรียนที่วิทยาลัยดนตรีแห่งนครมิลาน ที่ซึ่งปุชชีนีได้เป็นศิษย์ของอามิลกาเร ปอนซิเอลลี และ อานโตนิโอ บาซซินี

ในปี ค.ศ. 1882 ปุชชีนีเข้าร่วมการแข่งขันประพันธ์โอเปร่าที่มีองค์เดียว แม้ว่าผลงานเรื่อง Le Villi ของปุชชีนีจะไม่ได้รับรางวัล แต่ก็ได้เปิดการแสดงในปี ค.ศ. 1884 ในเวลาต่อมาที่โรงละครแห่งเมืองเวอร์เม และได้ดึงดูดความสนใจของจูลิโอ ริคอร์ดิ ผู้จัดโอเปร่าซึ่งก็ได้สั่งให้ปุชชีนีประพันธ์เรื่องเอ็ดก้าร์ ในเวลาต่อมา ผลงานเรื่องที่สาม Manon Lescaut ไม่เพียงแต่จะประสบความสำเร็จเท่านั้น แต่ยังสามารถกลายเป็นจุดเริ่มต้นของการร่วมงานกันอย่างราบรื่น ระหว่างนักประพันธ์คำร้อง ลุยจิ อัลลีกา และ จูเซปเป จิอาโคซา ผู้ซึ่งร่วมงานกับปุชชีนีในโอเปร่าสามเรื่องต่อมา โดยมี La Bohème เป็นเรื่องแรก (จากโศกนาฏกรรมขององรี มูร์เจอร์) และได้รับการยกย่องว่าเป็นสุดยอดของโอเปร่าโรแมนติก เรื่องถัดมาได้แก่ Tosca ได้กลายเป็นผลงานแนวเวโรริสซิมเรื่องแรกของปุชชีนี มาตามบัตเตอร์ฟลาย (จากบทประพันธ์ของเดวิด เบลาสโค) ได้รับการตอบรับอย่างเย็นชาในการเปิดการแสดงรอบปฐมทัศน์

แม้ว่าบทเพลงออร์เคสตราจะได้รับการเรียบเรียงขึ้นอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งก็กลายเป็นโอเปร่าที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดเรื่องหนึ่งในภายหลังกิจกรรมการประพันธ์ดนตรีของปูซซินีได้ชะลอลงในปี ค.ศ. 1903 เนื่องจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ที่ทำให้ปูซซินี ต้องเดินขากระเผลกในที่สุด

ในปี ค.ศ. 1906 จิโอโคซา ผู้ประพันธ์คำร้องของปูซซินีเสียชีวิต และในปี ค.ศ. 1909 ก็ได้เกิดเรื่องอื้อฉาวขึ้น เมื่อสาวใช้ของปูซซินีถูกเอลวีรา เจมินานี ภรรยาของปูซซินีกล่าวหาว่ามีความสัมพันธ์กับจิโอโคซา ทำให้สาวใช้ฆ่าตัวตายในที่สุด Il Trittico ได้ถูกประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1918 โอเปร่าเรื่องมีสามองค์ที่ถูกเรียงร้อยเข้าด้วยกันแบบ กร็องด์ กินโยล (ละครหุ่นใหญ่) ปารีส โดยมี Il Tabarro เป็นเรื่องราวของขวัญ Suor Angelica เป็นโศกนาฏกรรมสะเทือนอารมณ์ และ Gianni Schicchi เป็นละครตลกขบขัน ในสามองค์นี้ Gianni Schicchi ได้รับความนิยมมากที่สุด ในขณะที่ Il Tabarro ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าด้อยกว่า

ปูซซินีเสียชีวิตที่กรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม ในปี ค.ศ. 1924 จากอาการหัวใจล้มเหลว อันเนื่องมาจากโรคมะเร็งในลำคอ ทำให้เรื่อง Turandot โอเปร่าเรื่องสุดท้ายของปูซซินีประพันธ์ไม่จบ สองฉากถูกทำยถูกประพันธ์ให้แล้วเสร็จโดยฟรอนโค อัลฟาโน ในปี ค.ศ. 2001 ตอนจบใหม่ของเรื่องนี้ได้ถูกประพันธ์โดยลูซิอาโน เบอริโอ

ผลงานที่สำคัญของ Giacomo Puccini

- Le Villi (31/05/1884 Teatro dal Verme, Milan)
- Edgar (21/04/1889 Teatro alla Scala, Milan)
- Manon Lescaut (01/02/1893 Teatro Regio, Turin)
- La bohème (01/02/1896 Teatro Regio, Turin)
- Tosca (14/01/1900 Teatro Costanzi, Roma)
- Madama Butterfly (Madame Butterfly) (17/02/1904 Teatro alla Scala, Milan)
- La fanciulla del West (10/12/1910 Metropolitan Opera, New York)
- La rondine (27/03/1917 Opéra, Monte Carlo)
- Il trittico (14/12/1918 Metropolitan Opera, New York) : Il tabarro
- Suor Angelica

- Gianni Schicchi
- Turandot (25/04/1926 Teatro alla Scala, Milan)

2.11.2 ความสำคัญของบทเพลง

Quando m'en vo เป็นบทร้องพรรณมาจากอุปรากรเรื่อง La Bohème โดย ปุชชีนี ในเนื้อเรื่องนั้นกล่าวถึง Musetta และ Marcello ซึ่งเป็นคู่รักกันและใช้ชีวิตแบบชาวโบฮีเมียมาโดยตลอด มีรักและร้างกันบ้างตามธรรมดาของคู่รัก ในขณะที่ทั้งคู่ไปรับประทานอาหารเย็นและร่วมดื่มกับเพื่อนในร้านอาหารเปอเซีย ในขณะที่นั้นมีศิลปินคนหนึ่งเข้ามาจีบ Musetta เธอจึงร้องเพลงเพลงนี้ขึ้นมาเพื่อให้ Marcello สนใจเธอเพราะตอนนั้นยังทะเลาะกันอยู่ บทร้องพรรณนาบทนี้เป็นการร้องบอกทุกๆ คนในร้านว่า เธอมีความสวยสดงดงามชวนหลงใหลขนาดไหน ถึงมีชายหนุ่มเข้ามาจีบอยู่ตลอดโดยไม่ขาดสาย ทำให้ Marcello เกิดความอิจฉาริษยาเป็นอย่างมาก

บทประพันธ์บทนี้ค่อนข้างที่จะเป็นบทประพันธ์เพลงที่มีความท้าทายต่อนักร้องมาก เพราะประโยคเพลงค่อนข้างยาว ต้องประติดประต่อกับประโยคถัดไปในทันที มีระดับเสียงค่อนข้างสูงและมีระดับเสียงความดังเบาที่ค่อนข้างหลากหลาย นอกจากนั้น Puccini ยังได้ใช้โน้ตประดับอีกหลายแห่งอีกด้วย จึงนับได้ว่าเป็นบทร้องพรรณนาที่มีความยากและต้องใช้เทคนิคค่อนข้างสูง

2.11.3 บทวิเคราะห์

(1) บันไดเสียง (Key) บทประพันธ์นี้อยู่ในบันไดเสียงอีเมเจอร์ (E major) ในช่วงห้องที่ 33 – 36 นั้นมีการใช้คอร์ดโครมาติกอย่างมาก จึงทำให้สับสนว่ากำลังอยู่ในบันไดเสียงใดกันแน่ แต่สุดท้ายแล้วก็มาลงที่บันไดเสียงอีเมเจอร์เช่นเดิม (ตัวอย่างที่ 70)

ตัวอย่างที่ 70 ปุชชีนี. Quando men vo ห้องที่ 33 - 36

a tempo espansivo.
fe - li-ce mi fa, fe - li-ce mi fa!
rall.

f a tempo
p
morendo

(2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) ใช้อัตราจังหวะ 3/4 ด้วยลีลาจังหวะวอลท์ ซอย่างช้า ด้วยความยินดีอย่างงดงาม (Tempo di Valse lento con molto grazia ed eleganza) ในห้องที่ 36 มีการใช้อัตราจังหวะคอมมอนทาม (Common time) เพื่อสร้างความยืดหยุ่นให้กับบทเพลง (ตัวอย่างที่ 71)

ตัวอย่างที่ 71 ปุชชีนี. Quando men vo ห้องที่ 36

mi fa!
morendo

(3) เสียงประสาน (Harmony) บทเพลงนี้เสียงประสานส่วนใหญ่แล้วใช้คอร์ดไดอาโทนิค แต่อย่างไรก็ตามก็มีการใช้คอร์ดโดมินแนนท์ระดับสองเพื่อประดับบทเพลงนี้อยู่บ้างเช่นใน (ตัวอย่างที่ 72) และมีช่วงที่ใช้คอร์ดโครมาติกอยู่จำนวนมากเช่นใน (ตัวอย่างที่ 73) แต่ก็ยังสามารถวิเคราะห์คอร์ดเหล่านั้นให้อยู่ในบันไดเสียงอีเมเจอร์ได้

ตัวอย่างที่ 72 ปุชชินี. Quando men vo ห้องที่ 24 - 25

(4) สังคีตลักษณ์ (Form) แบ่งออกเป็นสองท่อนใหญ่ ๆ แต่รูปแบบการเรียงท่อนนั้นมีค่อนข้างมีความพิเศษ ในตอนต้น (ห้องที่ 1 - 4) จะมีท่อนเชื่อมจากบทร้องพรรณนาก่อนหน้าเข้าสู่บทร้องพรรณนาบทนี้ (ตัวอย่างที่ 12) หลังจากนั้นก็เข้าสู่ท่อน A (ห้องที่ 5- 20) และก็จะเข้าสู่ท่อน B (ห้องที่ 20 - 28) ต่อจากก็จะเป็น B' ถึงแม้ว่าแนวร้องจะมีทำนองใหม่เกิดขึ้น แต่ในแนวเปียโนมือขวา หรือแนวเครื่องสายของวงออร์เคสตรายังเล่นเป็นทำนองของท่อน B อยู่ อย่างไรก็ตามในตอนท้ายของท่อน B' นั้นมีการพัฒนาต่อจากท่อน B จึงนับได้ว่าเป็น B' (ตัวอย่างที่ 73) เป็นท่อนที่พัฒนาต่อจากท่อน B และหลังจากนั้นก็กลับเข้าสู่ท่อน A อีกครั้ง ในภาพรวม กล่าวได้ว่า มีท่อนเชื่อม A B B' A หรือจะกล่าวอีกแง่หนึ่งว่าเป็นสองตอนแบบย้อนกลับ(Rounded Binary) ก็ได้

ตัวอย่างที่ 73 ปุชชินี. Quando men vo ห้องที่ 1-4

2.11.4 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลง Quando men vo นั้น เป็นบทเพลงที่ต้องใช้เทคนิคการร้องหลายอย่าง มีการใช้โน้ตระดับค่อนข้างมาก ประโยคเพลงค่อนข้างยาวและบางที่ต้องทำให้สองประโยคต่อไปทันทีเพื่อความลื่นไหลของตัวทำนอง จึงทำให้มีความท้าทายต่อตัวนักร้องมาก บทเพลงร้องพรรณานี้เป็นบทเพลงที่ชวนให้หลงเสน่ห์ หลงไหลในตัวนักร้อง เพราะในตัวเนื้อหานี้ก็ได้กล่าวถึงความสวยงามงามของผู้ร้องนั่นเอง ซึ่งผู้แสดงก็แบ่งการฝึกซ้อมได้ดังนี้

ในขั้นตอนแรกผู้แสดงจะตีความบทเพลงก่อน นอกจากศึกษาเรื่องราวเบื้องหลังแล้วก็ต้องศึกษาในเนื้อหาของตัวดนตรีด้วย ในตอนต้นนั้นระบุไว้ว่า จังหวะในรูปแบบวอร์ซค่อนข้างช้า (Tempo di Valse lento) ผู้แสดงจึงสามารถควบคุมจังหวะเองได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้นยังระบุอีกไว้ว่า เต็มไปด้วยความปลื้มปิติยินดี สง่างามและความสวยงาม (Con molta grazia ed eleganza) (ตัวอย่างที่ 74) ทำให้ผู้แสดงต้องตีความว่าความสวยงามนั้นสวยแบบไหน และจะสามารถนำความสวยงามนี้ออกมาได้อย่างไร ในตอนต้นเพลงนั้นผู้แสดงต้องแสดงให้เห็นประโยคเพลงให้ชัดเจนและต้องไม่ร้องดังกินไป นอกจากนี้ในโน้ตจะบันทึกว่าเป็นระดับเสียงที่เบาแล้ว ก็ยังต้องทำเพื่อให้บทเพลงไม่หนักเกินไป และชวนให้เงี่ยหูฟัง นำแสดงความสวยงามออกมาให้ได้ ในสามท่อนแรกนั้นจะเป็นช่วงที่ผู้ฟังนั้นตั้งใจฟังมากที่สุด นอกจากเรื่องของประโยคเพลงที่ต้องชัดเจน ความดังเบาแล้ว ต้องฝึกให้ถึงความสนใจของผู้ฟังมาอยู่ที่ตัวผู้แสดงอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 74 ปุซซินี. Quando men vo ห้องที่ 5 - 8

Tempo di Valse lente ♩ = 104

Musetta *p*

Quan - do m'en vo - quan-do m'en vo so-

pp *quasi rit.*

ความยากของบทประพันธ์นี้ นอกจากจังหวะของบทเพลงที่มีการยืดหยุ่นอยู่ตลอดเวลา ใน (ตัวอย่างที่ 75) นั้น แสดงให้เห็นถึงเครื่องหมายกำหนดจังหวะค่อนข้างมากพอสมควร ในห้องที่ 21

นั้นมีเครื่องหมาย บอกให้ช้าลงอย่างมาก (Rit. molto) ส่วนในท้องที่ 23 ก็กลับมาอัตราความเร็วเท่าเดิม (A tempo) แต่กลับมาได้สักครูในท้องที่ 24 ก็ต้องยืดจังหวะอีก (Molto rall) และมีเครื่องหมาย กำหนดให้ยืดอย่างหนักหน่วงได้เต็มที่ (Stent) ในช่วงท้ายของท้องที่ 24 และกลับมาตั้งจังหวะแบบธรรมดาในท้องที่ 25 (Rit) ดังนั้นในบทเพลงนี้สามารถยืดจังหวะตามใจชอบของผู้แสดง ด้วยความที่จังหวะช้ามาก จึงต้องทำให้วางแผนการใช้ลมให้ดีอีกด้วย ต้องวางแผนการแบ่งช่วงวรรคตอนของเพลง เพื่อที่จะให้หายใจได้ โดยไม่ทำให้ประโยคเสีย บทเพลงนี้ยังมีประโยคเพลงที่ยาว และต่อเนื่องกันเป็นจำนวนมาก (ตัวอย่างที่ 76) ทำให้บางครั้งไม่มีเวลาหายใจ แต่อย่างไรก็ตามผู้แสดงได้ใช้ความยืดหยุ่นของบทเพลงนี้เป็นเครื่องช่วยหายใจ คือในตอนท้ายประโยคก่อนที่จะขึ้นประโยคใหม่ ก็สามารถใช้เวลาหายใจในช่วงที่จังหวะยืดได้

ตัวอย่างที่ 75 ปุชชินี. Quando men vo ท้องที่ 21 - 26

21 *rit. molto.* *p* *a tempo*
ed as - sa - po-ro al-lor la bra-mo - s!a sot - til, — che da

24 *molto rall.* *stent.* *rit.*
gl'oe - chi tra - spi - ra e dal pa - le - si vez - ziin - ten - der

ตัวอย่างที่ 76 ปุซซีนี. Quando men vo ห้องที่ 5 - 12

Tempo di Valse lente ♩ = 104

5 Musetta
p

Quan - - do m'en vo - - - - - quasi rit.
quan-do m'en vo so-

pp

6 6

quasi rit.

9 *a tempo* *quasi rit.* *a tempo*

let - ta per la via la gen - te so - sta e mi - ra

a tempo *quasi rit.* *a tempo*

ในช่วงท้ายของบทเพลงนั้น อารมณ์เพลงจะเปลี่ยนไปในทิศทางที่แข็งแรงขึ้น โดยจะเห็นได้จากเครื่องหมายเน้นเสียง (Accent) (ตัวอย่างที่ 77) เพื่อส่งให้ตอนจบเพลงมีความยิ่งใหญ่ ดังนั้นผู้แสดงจะต้องใช้พลังในตอนท้ายเป็นอย่างมาก ใน (ตัวอย่างที่ 78) แสดงให้เห็นถึงโน้ตปีสูง และผู้ประพันธ์ก็ได้กำกับไว้ว่า ให้ร้องดังขึ้นและหน่วงขึ้นเล็กน้อย (Poco allargando) ซึ่งผู้แสดงต้องร้องโน้ตนั้นถึงสองครั้ง ในครั้งที่สองผู้แสดงต้องร้องเน้นเสียงด้วย เพราะครั้งแรกไม่มีเครื่องหมายเน้นเสียง แต่ครั้งที่สองมีเครื่องหมายเน้นเสียง การร้องต้องแตกต่างกันด้วย การฝึกซ้อมผู้แสดงต้องเตรียมตัวเรื่องการแบ่งวรรคตอนหายใจ และการใช้ลมจากท้องเพื่อที่จะร้องโน้ตตรงนั้นให้ได้

ตัวอย่างที่ 77 ปุซซินี. Quando men vo ห้องที่ 44 - 47

44

So ben: le an-go - scie tue non le vuoi dir,

ตัวอย่างที่ 78 ปุซซินี. Quando men vo ห้องที่ 48 - 52

48

poco allarg. *f* *p* *a tempo*

non le vuoi dir, so ben ma ti sen - ti mo - rir!

cresc. *poco allarg.* *f* *p* *a tempo* *pp*

CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.11.5 การตีความบทเพลง

บทประพันธ์บทนี้ค่อนข้างเป็นบทประพันธ์ที่มีความท้าทายต่อผู้แสดง เนื่องจากเป็นบทประพันธ์ที่มีประโยคเพลงค่อนข้างยาว ผู้แสดงจะต้องมีสมาธิในการประติประต่อประโยคเพลงแต่ละประโยค และเนื่องจากที่มีระดับเสียงค่อนข้างสูง รวมถึงมีการใช้ระดับเสียงความดังเบาค่อนข้างหลากหลายผู้แสดงจะต้องวางแผนในการใช้เสียงให้แม่นยำ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงการแสดงอารมณ์ บรรยายถึงความงามและคุณค่าของตนเองอย่างแตกฉาน เนื่องจากบทเพลงนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับหญิงสาวที่ทะเลาะกับคู่รักของตนเองในร้านอาหาร แต่ในขณะนั้นมีนักดนตรีเข้ามาจีบเธอ เธอจึงร้องเพลงนี้เพื่อแสดงออกให้สามีของเธอได้เห็นว่าคุณค่าและยังสวยสะพรั่งอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง

2.12 O mio babbino caro ประพันธ์โดย Giacomo Puccini

2.12.1 ความสำคัญของบทเพลง

เป็นบทร้องพรรณมาจากอุปรากรเรื่อง Gianni Schicchi ประพันธ์โดย Giacomo Puccini คีตกวีชาวอิตาลีในปี 1918 อุปรากรเรื่องนี้ประพันธ์คำร้องโดย Giovacchino Forzano อุปรากรเรื่องนี้ประสบความสำเร็จตั้งแต่การแสดงรอบปฐมฤกษ์ ณ โรงละคร Metropolitan Opera เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 1918

บทร้องพรรณนา O Mio Babbino Caro นี้ขับร้องโดยตัวละครที่ชื่อว่า Lauretta ซึ่งกำลังขอร้องบิดาของตัวเองเพื่อที่จะแต่งงานกับ Rinuccio ชายหนุ่มที่เธอรัก แต่ครอบครัวของเธอเองก็ไม่นิยม Puccini ได้แสดงถึงความเจ็บปวดของ Lauretta โดยการใช้ทำนองในลักษณะขาขึ้นและลงที่อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นก็ยังใช้เทคนิค Portamento กล่าวคือเป็นเทคนิคการร้องที่ใช้การสไลด์โน้ตขึ้นไปหาระดับเสียงที่ต้องการและหลังจากนั้นก็สไลด์โน้ตลงมาหาโน้ตที่ใช้ในระดับเสียงต่อไปเพื่อทำให้เกิดความสะเทือนใจ เร้าอารมณ์มากขึ้นกว่าการมุ่งเข้าไปหาโน้ตตรง ๆ ถึงแม้ว่าบทร้องพรรณนาบทนี้จะมีขนาดสั้น ๆ แต่ก็เต็มไปด้วยอารมณ์และแสดงออกถึงความหวังและความฝันของหญิงคนหนึ่งที่จะได้แต่งงานกับคนที่เธอรักอย่างแท้จริง

2.12.2 บทวิเคราะห์

- (1) บันไดเสียง (Key) ประพันธ์นี้ตั้งบทอยู่ในบันไดเสียงเอแฟลตเมเจอร์ (Ab Major)
- (2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) ใช้อัตราจังหวะ 6/8 หรือคอมปาวดับเบิล (Compound double) ด้วยลีลาจังหวะช้าประมาณการก้าวเดินอย่างเรียบง่าย (Andante ingenuo) จึงนิยมนับหกมากกว่าการนับสองเพื่อให้เข้ากับลีลาจังหวะ
- (3) เสียงประสาน (Harmony) บทเพลงนี้ทั้งเพลงอยู่ในบันไดเสียงเดียว ไม่มีความน่าสนใจในแง่ของเสียงประสานมากนัก อย่างไรก็ตามบทเพลงนี้มีการใช้เสียงประสานแบบโครมาติกโผล่มาให้เห็นหนึ่งครั้งใน (ตัวอย่างที่ 79) เป็นการใช้คอร์ดโดมินแนนท์ระดับสอง (Secondary dominant) ในการสร้างความน่าสนใจของบทเพลง

จพบพบได้ว่าในแนวมือซ้ายของเปียโนนั้นบรรเลงในรูปแบบของคอร์ดแตก (Broken chord) เพื่อเลียนแนวเสียงของฮาร์พ (Harp) ส่วนมือขวานั้นเล่นเป็นทำนองและเสียงประสานเพิ่มเติมเพื่อเลียนแนวเสียงของเครื่องสายในวงออเคสตราดัง (ตัวอย่างที่ 80)

ตัวอย่างที่ 79 ปุชชีนี. O mio babino ห้องที่ 12 - 13

12

a com - per - ar l'a - nel - lo! Si,

pp

ตัวอย่างที่ 80 ปุชชีนี. O mio babino ห้องที่ 7 - 8

7

ca - ro, mi pia - ce, è bel - le

(4) สัจคีตลักษณ์ (Form) แบ่งออกได้เป็นสองส่วน โครงสร้างมีลักษณะคล้ายกับพีเรียด (Period) ขนาดใหญ่ กล่าวคือประโยคที่ 1 นั้นจะจบประโยคโดยใช้เคเดนซ์เปิด (Half Cadence) ส่วนประโยคที่ 2 จะจบประโยคโดยใช้เคเดนซ์สมบูรณ์ (Perfect Cadence) เนื่องจากการแบ่งประโยคค่อนข้างยาว จึงสามารถทำให้แบ่งบทเพลงนี้ได้อย่างคร่าว ๆ เป็น A (ห้องที่ 6 - 13) และ A' (ห้องที่ 14 - 32) ส่วนห้องที่ 1 - 5 นั้นเป็นท่อนเชื่อมจากบทร้องพรรณนาก่อนหน้านี้อยู่คนละบันไดเสียงในตอนท้ายของ A' นั้นมีการขยายเพิ่มเติมไปต่ออีกมาก กว่าที่จะลงที่เคเดนซ์สมบูรณ์ใช้เวลาไปหลาย

ห้อง ทำให้ความสมดุลของประโยคไม่เท่ากัน (ตัวอย่างที่ 81) แสดงถึงการใช้เคเดนซ์ปิด และ (ตัวอย่างที่ 82) แสดงถึงการใช้เคเดนซ์สมบูรณ์

ตัวอย่างที่ 81 ปุชชีนี. O mio babino ห้องที่ 12 - 13

12
a com - per - ar l'a - nel - lo! Si,
pp

ตัวอย่างที่ 82 ปุชชีนี. O mio babino ห้องที่ 30 - 32

bab-bo, pie-ta, pie-ta!
pp *m.f.* *rall.*
m.s.
Red. *

2.12.3 วิธีการฝึกซ้อม

บทประพันธ์บทนี้เป็นบทประพันธ์ที่เต็มไปด้วยอารมณ์ ถึงแม้ว่าจะเป็นบทประพันธ์ที่มีขนาดสั้น แต่ได้ว่าเป็นบทประพันธ์ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นบทประพันธ์ที่ทรงคุณค่าอีกบทหนึ่ง บทประพันธ์นี้เป็นการร้องพรรณนาเพื่อขอร้องครอบครัวในการที่จะแต่งงานกับชายคนรัก ดังนั้นผู้แสดง

จึงต้องเข้าใจอารมณ์ในการขอร้องก่อน จึงจะสามารถแสดงและร้องออกมาได้ ซึ่งผู้แสดงก็สามารถแบ่งวิธีการซ้อมแบบคร่าว ๆ ได้ดังนี้

บทพระพันธน์มีการใช้เทคนิคโน้ตจรูด (Portamento) ค่อนข้างมาก เทคนิคนี้เป็นเทคนิคในการร้องที่ใช้การสไลด์เสียง สไลด์ตัวโน้ต ให้ขึ้นไปในระดับเสียงที่ต้องการ และก็สไลด์กลับ ผู้แสดงต้องค่อย ๆ ซ้อมในการลากเสียงขึ้นไปและดึงเสียงลงมา และต้องซ้อมกับเปียโนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อไม่ให้ช่วงที่สไลด์เสียงนั้นเกินเลยไป ในตัวอย่างที่ 83) ในห้องที่ 15 จะเห็นว่าโน้ตสูงที่สุดก็คือโน้ตเอแฟลต (Ab) ผู้ร้องต้องเริ่มสไลด์จากโน้ตเอแฟลตต่ำไปหาเอแฟลตสูง และสไลด์กลับมาหาโน้ตอีแฟลต (Eb) ผู้ประพันธ์ได้สนับสนุนการร้องแบบเทคนิคโน้ตจรูดนี้โดยการใช้เครื่องหมายเครสเซนโด (Crescendo) และเครื่องหมายดิมินูเอนโด (Diminuendo) เพื่อที่จะให้การร้องเทคนิคนี้ง่ายขึ้นอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามในแนวออร์เครสตรา จะมีโน้ตเช็บจสองชั้น (Sixteenth note) กำกับ่อยู่ตลอด ผู้แสดงจึงต้องระมัดระวังไม่ให้ร้องแบบตามใจตัวเองมาก

ตัวอย่างที่ 83 ปุชชินี. O mio babino ห้องที่ 14 - 16

ในช่วงห้องที่ 21 - 23 ผู้แสดงได้ดีความเพลงให้มีความแข็งแรงขึ้นในช่วงที่ร้องโน้ตเอแฟลตสูง เพราะผู้ประพันธ์ได้ใส่เครื่องหมายเน้นเสียง (Accent) ให้แข็งแรงขึ้น การใช้เทคนิคโน้ตจรูดในช่วงนี้ก็จะต้องแข็งแรงเช่นกันและรวดเร็วขึ้นเพื่อให้ตัวดนตรีมุ่งหน้าเข้าสู่โน้ตเอแฟลตอย่างแข็งแรง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อร้องโน้ตเอแฟลตที่แข็งแรงแล้ว ตัวเนื้อดนตรีก็ผ่อนคลาย โดยผู้ประพันธ์เองได้ใช้เครื่องหมายกำกับดิมินูเอนโด (Diminuendo) ในห้องที่ 23 ผู้ประพันธ์เพลง ได้กำหนดให้ระดับความดังเบาของเสียงเป็นระดับที่เบามาก สำหรับการฝึกซ้อมนั้นผู้แสดงต้องเปลี่ยนช่องทางของเสียง

ให้ทัน โดยตอนแรกนั้นจะร้องเต็มเสียงเพื่อให้โน้ตเอแพลตฟังแข็งแรง หลังจากนั้นก็เริ่มเปลี่ยนช่องเสียงในท่อนที่ 22 เพื่อนำไปสู่การใช้เทคนิคการร้องครึ่งเสียงสำหรับโน้ตเอฟที่อยู่ในระดับเสียงที่เบามาก (ตัวอย่างที่ 84) แสดงให้เห็นโน้ตเอแพลตที่ถูกเน้นเสียง เครื่องหมายเครสเซนโด (Crescendo) เครื่องหมายดิมินูเอนโด (Diminuendo) และโน้ตเอฟในระดับเสียงที่เบา

ตัวอย่างที่ 84 ปุชชินี. O mio babilino ห้องที่ 20 – 24

2.12.4 การตีความบทเพลง

บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่แสดงออกถึงความรักลึกซึ้งที่ต้องผ่านความยากลำบาก เนื่องจากเป็นความรักที่ถูกกีดกันจากครอบครัว ดังนั้นผู้แสดงจะต้องบรรยายอารมณ์และความรู้สึกผ่านเสียงร้องที่ไว้วอน สีหน้าและแววตาบ่งบอกถึงความรักมากล้น ที่ไม่ว่าจะทำยังไงก็ไม่สามารถจะเก็บมันไว้ได้ ด้วยน้ำเสียงอ่อนหวานแต่ภายในเสียงนั้นมีความเด็ดเดี่ยวและมั่นคงในความรักครั้ง ซึ่งไม่ว่าจะต้องผ่านอุปสรรคอีกเท่าไร ก็จะต้องฝ่าฟันไปให้ได้นั่นเอง

2.13 Con te Partiro ประพันธ์โดย Francesco Sartori

2.13.1 ความสำคัญของบทเพลง

Con Te Partiro เป็นบทประพันธ์เพลงของ Francesco Sortori และเนื้อร้องโดย Lucio Quarantoto ถึงแม้ว่าบทเพลงนี้จะไม่ใช่วาทประพันธ์ดนตรีคลาสสิกเฉกเช่นเดียวกับเพลงอื่น ๆ ที่ได้กล่าวมา แต่ก็มีชื่อเสียงเรงดงามไม่แพ้กัน บทประพันธ์นี้ได้ถูกนำไปขับร้องครั้งแรกโดย Andrea Bocelli ในเทศกาล San Remo ปี 1995 เป็นบทเพลงที่มีชื่อเสียงจนได้ขึ้นชื่อว่าเป็นเพลงประจำชาติของประเทศอิตาลีเลยทีเดียว

2.13.2 บทวิเคราะห์

(1) บันไดเสียง (Key) อยู่ในบันไดเสียงจีเมเจอร์ (G major) ส่วนในตอนท้ายเพลงนั้นได้เปลี่ยนกุญแจเสียง (Modulate) เข้าสู่บันไดเสียงเอเมเจอร์ (A major) ในห้องที่ 34

(2) เครื่องหมายประจำจังหวะ (Time signature) อัตราจังหวะหลักของบทเพลงนี้คือ 4/4 แต่อย่างไรก็ตามบทเพลงนี้มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะจาก 4/4 ไปหา 2/4 ค่อนข้างบ่อย เพื่อความคงความอิสระของบทเพลง ดังเช่น (ตัวอย่างที่ 85)

ตัวอย่างที่ 85 ซานโตรี. Con te patiro ห้องที่ 7 – 8

The image shows a musical score for the song 'Con te partiro'. It consists of two systems of staves. The first system is in G major (one sharp) and 4/4 time. The second system, starting at measure 7, changes to A major (two sharps) and 2/4 time. The lyrics 'ro - le, si lo so che non c'e lu-ce in u - na stan-za quan-do man-ca li' are written below the vocal line.

(3) เสียงประสาน (Harmony) บทประพันธ์นี้ค่อนข้างมีความเรียบง่ายทางด้านเสียงประสาน ทั้งบทเพลงใช้เสียงประสานแบบไดอาโทนิค ยกเว้นตอนที่เปลี่ยนบันไดเสียงเข้าสู่บันไดเสียงเอเมเจอร์ โดยการใช้คอร์ดโดมินแนนท์ระดับสอง (ตัวอย่างที่ 86)

ตัวอย่างที่ 86 ซานโตรี. Con te patiro ห้องที่ 33 - 34

ส่วนในช่วงท้ายของบทเพลง (ห้องที่ 44 - 46) ได้มีการใช้คอร์ดนอกบันไดเสียง เพื่อสร้างสีสันให้กับบทเพลง ทั้งนี้ทั้งบทเพลงนี้เป็นบทเพลงร่วมสมัย คอร์ดในตอนท้ายจึงไม่สามารถวิเคราะห์โดยใช้หลักทฤษฎีดนตรีของดนตรีศตวรรษที่ 18 ได้ (ตัวอย่างที่ 87)

ตัวอย่างที่ 87 ซานโตรี. Con te patiro ห้องที่ 7 - 8

(4) สังคิตลักษณ์ (Form) สามารถแบ่งคร่าว ๆ ได้เป็นสองส่วน ส่วนแรกนั้นจะมีลักษณะคล้าย ๆ กับการกึ่งร้องกึ่งพูด (Recitative) กล่าวคือจะมีลักษณะจังหวะที่ค่อนข้างจะยืดหยุ่น อีกส่วนหนึ่งนั้นจะมีลักษณะคล้าย ๆ กับการพรรณนา (Aria) เป็นบทร้องที่มีความไพเราะงดงาม

บทเพลงนี้ประพันธ์โดยการใช้สองส่วนนี้สลับกัน และในตอนท้ายนั้นก็ได้เปลี่ยนบันไดเสียง โดยใช้แค่ส่วนที่สองเป็นวัตถุประสงค์หลัก

2.13.3 วิธีการฝึกซ้อม

บทเพลง Con te patiro ถึงแม้ว่าจะมีความซับซ้อนทางเทคนิคการร้องน้อยกว่าบทเพลงอื่น ๆ แต่ก็มีคามงดงามทางดนตรีไม่แพ้เพลงคลาสสิกอื่น ๆ เช่นกัน มีท่วงทำนองที่ไพเราะและน่าจดจำ นอกจากนี้ยังมีรายละเอียดหลาย ๆ จุดที่ผู้แสดงต้องให้ความใส่ใจ สามารถแบ่งวิธีการฝึกซ้อมได้ดังนี้

- เริ่มต้นด้วยการศึกษาบทเพลง ฟังเพลง ศึกษาจังหวะทำนอง เนื้อร้องที่เกิดขึ้นในบทเพลง โดยฟังจากหลาย ๆ แหล่งข้อมูล เพื่อที่จะได้เห็นการตีความการร้องเพลงของนักร้องแต่ละคน และปรับประยุกต์ให้เข้ากับของตัวเอง
- โดยช่วงแรกของบทเพลงนำเสนอบทเพลงด้วยรูปแบบที่คล้ายกับการขับร้องแบบกึ่งร้องกึ่งพูด (Recitative) เนื่องจากยังมีตัวจังหวะของดนตรีกำกับอยู่จึงไม่สามารถตามอารมณ์ของนักร้องได้มาก แต่อย่างไรก็ตามต้องร้องให้รู้สึกเหมือนการร้องแบบกึ่งร้องกึ่งพูด จากโน้ตและเนื้อร้องที่เกิดขึ้น ควรมีความแม่นยำในจังหวะเป็นอย่างมาก เพราะจังหวะการร้องค่อนข้างรวดเร็ว และมีหลายช่วงที่รวบคำ ขณะฝึกซ้อมควรฝึกซ้อมแบบช้า ๆ ก่อน เพื่อความถูกต้องและชัดเจนในเสียงขับร้อง

ตัวอย่างที่ 88 ซานโตรี. Con te patiros ห้องที่ 5-8

1. Quan - do so-no so-lo so gno al-l'o riz-zon-te e man-can le pa-

ro - le, si lo so che non c'e lu-ce in u - na stan-za quan-do man-ca li

- ในช่วงห้องที่ 16 เป็นท่อนหลักที่ย้อนกลับมาบ่อยมาก ทำนองกลับมาซ้ำกัน ดังนั้นการใช้เสียงในการขับร้องควรมีความแตกต่างกันเพื่อเปลี่ยนสีสันในบทเพลง ผู้แสดงฝึกซ้อมโดยบันทึกเสียงร้องในช่วงแรก หลังจากนั้นฟังเสียงที่บันทึก เพื่อหาน้ำเสียงอารมณ์ใหม่ในการขับร้องของช่วงทำนองหลัก เพื่อให้เกิดสีสันที่ต่างกับช่วงแรก นอกจากนั้นการฟังนักร้องคนอื่น ๆ ก็เป็นช่องทางในการหาวิธีการขับร้องได้อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 89 ซานโตรี. Con te patiros ห้องที่ 16 - 18

The image shows a musical score for the song 'Con te patiros' by Santerio. It consists of two staves: a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The vocal line has the lyrics: 'Time to say good - bye Pa - e - si che non ho'. The piano accompaniment provides a harmonic support with chords and a triplet in the final measure of the vocal line.

- เพื่อความแม่นยำในการขับร้อง ผู้แสดงใช้วิธีการฝึกซ้อมทำนอง โดยการกดเสียงกับเปียโน เพื่อความแม่นยำ เพราะบทเพลงนี้มีการเปลี่ยนคีย์ในช่วงท้าย (ตัวอย่างที่ 90) ผู้แสดงจะแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ช่วงแรกคือช่วงที่ตัวดนตรีมีลักษณะคล้าย ๆ กับการกึ่งร้องกึ่งพูด ช่วงที่สองคือช่วงที่เป็นทำนองหลัก (ตัวอย่างที่ 89) และในช่วงที่สามคือช่วงที่เปลี่ยนบันไดเสียงเป็นบันไดเสียงเอเมเจอร์ ในการฝึกซ้อมต้องฝึกทีละช่วง หลาย ๆ รอบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจในเสียงร้อง ในช่วงที่เปลี่ยนบันไดเสียงนั้น ผู้แสดงต้องเปลี่ยนอารมณ์ในขณะขับร้อง จากโน้ตที่ปรากฏในแนวขับร้องผู้แสดงฝึกซ้อมโดยการฝึกร้องขึ้นคู่เสียงต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ

ตัวอย่างที่ 90 ซานโตรี Con te patiro ห้องที่ 33 - 34

- ในช่วงสามห้องสุดท้ายของบทเพลงนั้น ผู้แสดงต้องร้องโน้ตเอสูงค่อนข้างที่จะยาว (ตัวอย่างที่ 91) ดังนั้นเพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้แสดงต้องหายใจหลังจากโน้ตจีซาร์ป เพื่อให้ร้องโน้ตตัวเองได้ยาวจนจบเพลง เนื่องจากต้องใช้แรงมากในการ ขับร้อง ผู้แสดงต้องเตรียมร่างกายพอสมควร โดยการว่ายน้ำ ออกกำลังกายเพื่อที่จะมีแรง มีลมลากยาวที่จะขับร้องบทเพลงนี้ได้ดี

ตัวอย่างที่ 91 ซานโตรี Con te patiro ห้องที่ 41 - 46

2.13.4 การตีความบทเพลง

เนื่องจากบทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่มีความนิยมและเป็นที่รู้จักของคนหมู่มากอยู่แล้ว จึงเป็นการง่ายที่จะสื่อให้ถึงความรู้สึกของผู้รับชม บทเพลงนี้เป็นบทเพลงที่เต็มไปด้วยความรักที่สวຍงามแต่ต้องจบด้วยการลาจาก นอกจากนั้นยังเป็นบทเพลงคู่ที่จะต้องสื่ออารมณ์กับนักร้องชายอีกท่าน ซึ่งการสื่อสารกันระหว่างผู้แสดงและนักร้องอีกท่านเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้การแสดงนี้ออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด เมื่อมีการสอดประสานระหว่าง 2 ทำนองขับร้อง ดังนั้นผู้แสดงควรมีสมาธิต่อทำนองร้องของตัวเองเป็นอย่างมาก เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดต่อการแสดง (อมตยกุล 2545)

บทที่ 3

แนวคิดวิธีการคัดเลือกบทเพลงและวิธีการจัดลำดับบทเพลงสำหรับการแสดงขับร้อง

การแสดงเดี่ยวขับร้องในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานเพลงอันทรงคุณค่าและก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาให้แก่ทั้งตัวผู้แสดงและผู้รับชม รวมถึงยังให้ความบันเทิงแก่ผู้รับชมอีกด้วย ความบันเทิงที่กล่าวถึงนั้นก็คือการที่ผู้รับชมนั้นสามารถเข้าถึงความไพเราะของท่วงทำนองของบทเพลงที่มีเสน่ห์และความลึกซึ้งกินใจ ทำให้ผู้ชมมีอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของบทเพลงแต่ละบทเพลง อีกทั้งยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ในการรับฟังเพลงที่มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านตัวดนตรี ภาษาที่แตกต่างและยุคที่แตกต่างกันอีกด้วย ทำให้ผู้รับชมเพลิดเพลินไปกับความหลากหลายของบทเพลงแต่ละบทเพลง เพราะฉะนั้นการคัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและผู้แสดงจะต้องให้ความสนใจในการคัดเลือกเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะพาผู้รับชมได้รับประสบการณ์ในการฟังเพลงที่แปลกใหม่ตื่นเต้นและน่าสนใจ เนื่องจากผู้รับฟังบางท่านไม่คุ้นชินกับการฟังเพลงคลาสสิกจึงจะต้องจัดลำดับเพลงในการแสดงให้มีอารมณ์แตกต่างกันเพื่อการตื่นความสนใจแก่ผู้รับฟัง ซึ่งการจัดลำดับเพลงต่าง ๆ นั้นจะต้องมีความสมดุลกัน เนื่องจากโดยปกติแล้วมนุษย์เราจะมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้เต็มที่ไม่ควรนานเกิน 30 นาที ดังนั้นไม่ให้ผู้รับชมรู้สึกอึดอัดจนเกินไป ผู้แสดงจึงได้จัดการแสดงออกเป็นสองช่วงได้จัดทำ “แนวคิดวิธีการคัดเลือกบทเพลงและวิธีการจัดลำดับบทเพลงสำหรับการแสดงขับร้อง” ขึ้นมาเพื่อทำให้การแสดงบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้นั่นเอง

3.1 แนวคิดวิธีการคัดเลือกบทเพลง

3.1.1 วางกรอบของแนวดนตรีที่จะนำเสนอ

การวางกรอบของแนวดนตรีเป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เพื่อให้ผู้รับชมได้ทำความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงแนวทางของบทเพลงที่ผู้แสดงต้องการจะนำเสนอ โดยกำหนดภาพ

(Theme) ลักษณะของแนวดนตรีที่จะนำเสนอ ตัวอย่างเช่น การนำเสนอบทเพลงร้องยุคโรแมนติก นำเสนอบทเพลงร้องจากอุปรากร นำเสนอบทเพลงร้องจากภาพยนตร์ เป็นต้น

ทั้งนี้ผู้แสดงได้กำหนดลำดับของบทเพลงจากการแบ่งประเภทของบทเพลงร้องออกเป็นสอง ช่วง โดยช่วงแรกมีการนำเสนอบทเพลงร้องศิลป์ (Art Song) และในช่วงที่สองมีการนำเสนอบทเพลงร้องจากอุปรากร (Opera)

- (1) ช่วงแรก นำเสนอบทเพลงร้องศิลป์ (Art Song)
- (2) ช่วงที่สอง นำเสนอบทเพลงจากอุปรากร (Opera)

เพื่อให้ผู้รับชมได้เห็นถึงความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันในแต่ละบทเพลงผู้แสดงจึงได้มีการจัดลำดับของบทเพลงโดยการคัดเลือกจากบทเพลงของผู้ประพันธ์ที่มีชื่อเสียงออกมาคนละหนึ่งถึงสอง เพลง เพื่อให้เห็นถึงเสน่ห์และเอกลักษณ์ของผู้ประพันธ์แต่ละคนชัดเจนมากยิ่งขึ้นดังนั้นบทเพลงแต่ละเพลงจึงมาจากยุคที่แตกต่างกันตามผู้ประพันธ์นั่นเอง

3.1.2 ปัจจัยหลักในการคัดเลือกเพลงที่ใช้ในการแสดง

เมื่อมีการวางกรอบของแนวดนตรีแล้ว ส่วนต่อมาคือการคัดเลือกและจัดลำดับบทเพลง ตามประเภทของบทเพลงที่วางกรอบไว้ ทั้งนี้บทเพลงส่วนมากจะเป็นบทเพลงที่ยังไม่เป็นที่รู้จักของผู้รับชม เพื่อเป็นการนำเสนอผลงานที่โดดเด่นน่าสนใจ แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักในคนกลุ่มมากในประเทศไทยมาก่อน ดังนั้นผู้แสดงจึงได้มีการสอดแทรกบทเพลงที่เป็นที่รู้จักและคุ้นหูแก่ผู้ชมเข้าไปในการแสดงด้วย เพื่อทำให้ความสนใจของผู้รับชมรู้สึกผ่อนคลายและมีอารมณ์ร่วมไปกับการแสดง การสอดแทรกบทเพลงที่เป็นที่รู้จักของผู้รับชมนั้นยังเป็นกลยุทธ์ที่ดีในการทำให้สมาธิของผู้รับฟังจดจ่อไปกับการแสดง และอยากติดตามผลงานเพลงในลำดับต่อ ๆ ไปได้อีกด้วย ดังนั้นผู้รับชมจะไม่รู้สึกเบื่อหน่ายไปกับการแสดงและสนุกไปกับการรับชม บทเพลงที่มีชื่อส่วนมากจะเป็นบทเพลงที่มาจากอุปรากรประกอบไปด้วยบทเพลงดังนี้

- (1) บทเพลง Batti, batti, o bel Masetto บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Don Giovanni
ผลงานการประพันธ์ของ Wolfgang Amadeus Mozart
- (2) บทเพลง Saper vorreste บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Un Ballo in Maschera

ผลงานการประพันธ์ของ Giuseppe Verdi

- (3) บทเพลง Libiamo ne'lieti calici บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง La Traviata
ผลงานการประพันธ์ของ Giuseppe Verdi
- (4) บทเพลง Quando men 'n vo' บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง La Bohème
ผลงานการประพันธ์ของ Giacomo Puccini
- (5) บทเพลง O mio babbino caro บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Gianni Schicchi
ผลงานการประพันธ์ของ Giacomo Puccini
- (6) บทเพลง Con Te Partirò ผลงานการประพันธ์ของ Francesco Sartori

3.1.3 ความหลากหลายของภาษา

จากรายชื่อบทเพลงทั้งหมด ผู้แสดงได้พิจารณาแล้วว่าบทเพลงทั้งหมดมีความน่าสนใจและมีความชัดเจนในรูปแบบดนตรีที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังมีความหลากหลายในเรื่องเทคนิคการร้องสไตล์ของบทเพลงและวิธีการเรียบเรียงเสียงประสาน แต่สำหรับเพลงร้องนั้นความหลากหลายทางด้านภาษา เนื้อร้องก็เป็นส่วนสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาในการคัดเลือกบทเพลงที่จะเสนอเพื่อให้การแสดงมีความน่าสนใจ เพราะการที่รูปแบบของแต่ละภาษามีความแตกต่างกันมีผลต่อโทนเสียงร้องที่ปรากฏมาในบทเพลง ทั้งมีความแตกต่างให้ศึกษาถึงวิธีการออกเสียงเพื่อให้เปล่งไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ ให้ถูกต้อง การแสดงขับร้องเดี่ยวในครั้งนี้ผู้แสดงต้องการจะนำเสนอบทเพลงที่มีความหลากหลายทางภาษาศาสตร์จึงได้คัดเลือกบทเพลงที่มีภาษาต่าง ๆ ดังนี้ ภาษาอิตาลี ภาษาเยอรมัน และภาษาอังกฤษ

3.2 วิธีการจัดลำดับเพลงสำหรับการแสดงขับร้อง

การแสดงเดี่ยวขับร้องโดยทั่วไปในระดับมหาดำเนินการขึ้นไปนั้นควรประกอบไปด้วยบทเพลงจำนวนมากประมาณ 11-15 บทเพลงขึ้นไปขึ้นอยู่กับขนาดและความยาวของบทเพลง เพื่อให้ระยะเวลาทำการแสดงออกมาเหมาะสม ไม่สั้นหรือไม่ยาวจนเกินไป ดังนั้นการจัดลำดับของบทเพลงในโปรแกรมการแสดงจึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจโดยจะต้องมีการวางแผนจัดเรียงลำดับเพลงที่ดีจะนำไปสู่รายการเพลงที่น่าสนใจทำให้ผู้รับชมสนุกไปกับการแสดงไม่น่าเบื่อจนเกินไป อีกทั้งการ

วางแผนนั้นจะทำให้ผู้แสดงสามารถเห็นภาพรวมของการแสดงทั้งหมด ซึ่งจะเป็นการง่ายต่อผู้แสดง เมื่อมีการจัดเรียงลำดับตามบทเพลงให้มีอารมณ์เพลงและเทคนิคการร้องที่ต่อเนื่องกัน โดยผู้แสดงได้มีวิธีการจัดลำดับบทเพลงโดยพิจารณาองค์ประกอบดังต่อไปนี้

3.2.1 ภาษา

ผู้แสดงมีความต้องการที่จะทำให้การแสดงมีความน่าสนใจ ตื่นเต้นและไม่น่าเบื่อจนเกินไป จึงมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันในการจัดลำดับของบทเพลงที่ใช้ในการแสดงช่วงแรกที่มีการนำเสนอบทเพลงร้องประเภท Art Song ความแตกต่างทางภาษาที่ว่านั้นจะทำให้ผู้รับชมรู้สึกเกิดความสนใจในตัวบทเพลง โดยมีการเริ่มการแสดงด้วยบทเพลงภาษาเยอรมัน 2 บทเพลง จากนั้นมีการเปลี่ยนเป็นบทเพลงที่มีภาษาอังกฤษ 2 บทเพลง และกลับมานำเสนอบทเพลงภาษาเยอรมันอีก 2 บทเพลง และปิดท้ายการแสดงในช่วงแรกด้วยบทเพลงภาษาอังกฤษอีก 1 บทเพลง จากนั้นจะมีการพักการแสดงในช่วงที่สองของการแสดงจะเป็นช่วงที่มีการนำเสนอบทเพลงจากอุปรากร โดยบทเพลงทั้งหมดที่ได้ถูกคัดเลือกมานั้นจะมีการใช้ภาษาอิตาเลียนทั้งหมด 6 บทเพลง แต่ในบทเพลงสุดท้ายซึ่งเป็นบทเพลงประกอบภาพยนตร์ เพลง Con te partiro ประพันธ์โดย Francesco Sartori จะมีความพิเศษกว่าบทเพลงอื่น เนื่องจากเป็นบทเพลงที่มีชื่อเสียง ทำนองเป็นคันทูสำหรับบุคคลทั่วไป จึงมีการผสมผสานกันระหว่างภาษาอิตาเลียนและภาษาอังกฤษอยู่ในเพลงเดียวกัน เพื่อให้ผู้รับชมได้เพลิดเพลินไปกับการชมการแสดงและบทเพลงที่คันทู โดยลำดับเพลงจะถูกแบ่งกลุ่มภาษาดังนี้

ภาษาเยอรมัน

- บทเพลง Ganymed ผลงานการประพันธ์ของ Franz Schubert
- บทเพลง Auf dem Wasser zu singen ผลงานการประพันธ์ของ Franz Schubert

ภาษาอังกฤษ

- บทเพลง Sweeter than Roses ผลงานการประพันธ์ของ Henry Purcell
- บทเพลง If Music be the Food of Love ผลงานการประพันธ์ของ Henry Purcell

ภาษาเยอรมัน

- บทเพลง Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald ผลงานการประพันธ์ของ Gustav Mahler

- บทเพลง Wer hat dies Liedlein erdacht? ผลงานการประพันธ์ของ Gustav Mahler

ภาษาอังกฤษ

- บทเพลง Songs my mother taught me ผลงานการประพันธ์ของ Anton Dvořák

พักการแสดง

ภาษาอิตาลี

- บทเพลง Batti, batti, o bel Masetto บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Don Giovanni ผลงานการประพันธ์ของ Wolfgang Amadeus Mozart
- บทเพลง Saper vorreste บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Un Ballo in Maschera ผลงานการประพันธ์ของ Giuseppe Verdi
- บทเพลง Libiamo ne'lieti calici บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง La Traviata ผลงานการประพันธ์ของ Giuseppe Verdi
- บทเพลง Quando men 'n vo' บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง La Bohème ผลงานการประพันธ์ของ Giacomo Puccini
- บทเพลง O mio babbino caro บทเพลง Aria จากอุปรากรเรื่อง Gianni Schicchi ผลงานการประพันธ์ของ Giacomo Puccini

ภาษาอิตาลีและภาษาอังกฤษ

- บทเพลง Con Te Partirò ผลงานการประพันธ์ของ Francesco Sartori

3.2.2 ผู้ประพันธ์เพลง

เนื่องจากผู้แสดงมีจุดประสงค์ที่จะนำเสนอบทเพลงของผู้ประพันธ์เพลงที่มีชื่อเสียงโด่งดัง จึงอยากที่จะยกตัวอย่างบทเพลงของผู้ประพันธ์บางท่านมากกว่าท่านละหนึ่งบทเพลง จึงได้มีการคัดเลือกบทเพลงที่มีความโดดเด่นออกมาเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของเอกลักษณ์และเสน่ห์ของการเรียบเรียงเสียงประสาน และถ่วงทำนองที่มีความไพเราะแตกต่างกันอย่างชัดเจน โดยผู้แสดงได้คัดเลือกบทเพลงของผู้ประพันธ์เพลงร้องที่มีชื่อเสียงโดยกำหนดให้มีจำนวนเพลงมากกว่าหนึ่งเพลง รายชื่อมีดังนี้ Franz Schubert, Henry Purcell, Gustav Mahler, Giuseppe Verdi และ Giacomo

Puccini แต่ถึงกระนั้นเองไม่ได้หมายความว่าผู้ประพันธ์ที่เหลือไม่โด่งดังเพียงแต่ด้วยเวลาที่ถูกกำหนดมาไม่พอเพียงและการคัดเลือกในครั้งนี้เป็นวิจารณ์ญาณและรสนิยมความชอบของผู้แสดงแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

3.2.3 อารมณ์ความรู้สึกของบทเพลง

การเรียงลำดับบทเพลงของผู้แสดงในครั้งนี้ได้มีการให้ความสำคัญต่อการคำนึงถึงความรู้สึกของผู้รับชมเป็นอย่างมาก เรื่องจากผู้รับชมส่วนมากบางท่านไม่ได้มีความคุ้นชินกับดนตรีคลาสสิกมากนัก จึงทำให้อาจจะเกิดความไม่เข้าใจ เบื่อหน่าย อีกทั้งไม่สามารถเข้าถึงคุณค่าและความลึกซึ้งของบทเพลง ดังนั้นผู้แสดงจึงได้จัดทำสูจิบัตรที่ภายในมีรายละเอียดโดยสังเขปของบทเพลงที่แต่ละบทเพลงที่จะใช้ในการแสดงทั้งหมด เพื่อให้ความรู้แก่ผู้รับชม และทำให้เกิดความเพลิดเพลินในการรับชมการแสดง แต่ทั้งนี้การจัดลำดับเพลงยังเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ผู้รับชมมีอารมณ์คล้อยตามการแสดง เนื่องจากหากจัดลำดับบทเพลงที่มีความซ้ำติดต่อกันมากเกินไปอาจจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายแก่ผู้รับชมได้ หรือหากจัดลำดับบทเพลงที่มีลักษณะจังหวะและอารมณ์เพลงเร็วติดกันจนเกินไปอาจจะทำให้ผู้รับชมเกิดความรู้สึกอึดอัดจนเกินไป จนทำให้มองข้ามความไพเราะและความแตกต่างของบทเพลงแต่ละบทเพลงได้ เพราะฉะนั้นผู้แสดงจึงได้มีการสลับบทเพลงต่าง ๆ ในแต่ละช่วงเพื่อให้เกิดความเข้าใจ กระตุ้นความสนใจแก่ผู้รับชม โดยการคั่นระหว่างเพลงช้าและเพลงเร็วเพื่อสร้างความตื่นตื้นนั้นเอง

3.2.4 ช่วงเสียง (Range) ของบทเพลงต่างๆ

การพิจารณาการจัดลำดับบทเพลงจากช่วงเสียงของบทเพลงต่าง ๆ มีประโยชน์สำหรับนักร้องเป็นอย่างมาก เนื่องจากการขับร้องนั้นเป็นการใช้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างหนักหน่วงในการออกเสียงและสะท้อนเสียงออกมา ดังนั้นเมื่อการทำงานของกล้ามเนื้อมีการใช้งานไประยะหนึ่งจะก่อให้เกิดผลดีและผลเสียแตกต่างกันออกไปในแต่ละบุคคล นักร้องบางคนมีความถนัดในช่วงเสียงต่ำมากกว่าเสียงสูงหรือบางคนสามารถร้องเสียงสูงแต่ไม่สามารถกดเสียงลงต่ำได้ เนื่องจากกล้ามเนื้อของแต่ละคนมีการใช้งานได้ไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นการออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรงรวมถึงกล้ามเนื้อเส้นเสียงให้มีความแข็งแรงจะก่อให้เกิดเสียงมีประสิทธิภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการ

แสดงที่จะต้องใช้เวลาการแสดงต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาในการฝึกซ้อมเพื่อรองรับการใช้งานนาน ๆ ย่อมเป็นเรื่องที่ต้องใส่ใจเป็นอย่างมาก ที่สำคัญนักร้องจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติและขีดจำกัดของตนเอง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดลำดับบทเพลง เพื่อให้แต่ละบทเพลงอยู่ในตำแหน่งที่กล่อมเนื้อสามารถทำงานออกเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด

3.2.5 ความยากง่ายของบทเพลง

การจัดลำดับบทเพลงตามความยากง่ายของบทเพลงนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของร่างกายของผู้แสดง ซึ่งควรจะเริ่มจากลำดับเพลงที่ไม่ยากจนเกินไปและเป็นบทเพลงที่ก่อให้เกิดเสียงที่เปล่งออกมาสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากเป็นเพลงเปิดการแสดง จากนั้นค่อย ๆ เพิ่มบทเพลงที่มีความยากขึ้นตามลำดับคุณภาพเสียงของเราออกมาในแต่ละบทเพลงได้ดีที่สุด ทั้งยังเป็นความน่าสนใจที่ผู้แสดงและผู้รับชมในแง่ความตื่นเต้นเร้าใจ เพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผู้รับชมอีกด้วย เพราะเมื่อบทเพลงเริ่มมีความเข้มข้นขึ้นย่อมมีการใช้เทคนิคหรือลีลาการร้องที่ดูผาดโผน ผู้รับชมจะสัมผัสได้ว่าสิ่งนี้ดูน่าสนใจ

บทที่ 4

โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งานแสดงและสูจิบัตรรายการ

4.1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งานแสดง

ในการจัดการแสดงนั้นจำเป็นต้องมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ข้อมูลเพื่อเชิญชวนผู้ที่สนใจร่วมเข้าชมการแสดง โดยผู้แสดงจะต้องจัดทำโปสเตอร์เพื่อประชาสัมพันธ์งานแสดง และนั่นเป็นอีกหนึ่งสื่อประชาสัมพันธ์ที่สำคัญเป็นอย่างมากเพื่อให้ข้อมูลที่ชัดเจนและรายละเอียดที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้ครอบคลุมถึงข้อมูลทั้งหมดรวมถึงวันและเวลารวมถึงสถานที่ในการแสดงอีกด้วย ดังนั้นการออกแบบโปสเตอร์ให้ดูน่าสนใจดึงดูด ทำให้ผู้ที่พบเห็นสะดุดตาและเสริมสร้างภาพลักษณ์ในการแสดง ผู้แสดงจึงได้คัดเลือกรูปภาพจากการแสดง Senior Recital ในปี 2558 ในลักษณะกำลังขับร้องอยู่ข้างเปียโน เพื่อให้มีการเชื่อมโยงกับการแสดงในครั้งนี้ และสร้างความน่าสนใจด้วยการเพิ่มข้อความที่เป็นประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์ ซึ่งประกอบไปด้วย

- รายชื่อการแสดง
- ชื่อผู้แสดง
- รูปผู้แสดง
- ชื่อนักเปียโน
- รายชื่อนักร้องรับเชิญ
- วัน เวลา และสถานที่จัดการแสดง
- รายชื่อผู้ประพันธ์ที่คัดเลือกผลงานมานำแสดง

ภาพที่1 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์งานแสดง

 Department of Music
 Faculty of Fine and Applied Arts
 Chulalongkorn University

MASTER VOCAL RECITAL
 KULAMAS LIMPRAWUTTIWARANONTH
Soprano

Free Admission

THURSDAY, 27TH APRIL 2017
 18.00 PM at 3rd Floor, Recital hall
 Faculty of Fine and Applied Arts
 Chulalongkorn University

WORKS by
 Schubert, Purcell, Mahler
 Dvorák, Mozart, Verdi
 Puccini, Sartori

PIANIST
 Morakot Cherdchoo-ngarm

SPECIAL GUEST
 Tuntikon Muangnongwa
 Amen Sotthibandhu Komeluecha

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.2 สูจิบัตรรายการ

สูจิบัตรรายการจัดพิมพ์เป็นสีทั้งเล่ม ประกอบไปด้วย ปกหน้ามีการนำรูปภาพรูปเดียวกับโปสเตอร์เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์งานแสดง ปกด้านในมีการแสดงลำดับรายการเพลง (Programme) เนื้อหาด้านในประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงขับร้องเดี่ยว รวมถึงประวัติของนักเปียโน Accompanist และนักร้องรับเชิญอีกสองท่าน รายละเอียดข้อมูลของบทเพลงแต่บทเพลงโดยสังเขป และปกด้านหลังแสดงรายชื่อผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน

ภาพที่ 2 ปกหน้าของสูจิบัตร

DEPARTMENT OF MUSIC
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
CHULALONGKORN UNIVERSITY

A MASTER VOCAL RECITAL
by
KULAMAS LIMPRAWUTTIWARANONTH
SOPRANO

MORAKOT CHERDCHOO-NGARM, PIANIST

WORKS by
SCHUBERT, PURCELL, MAHLER
DVORÁK, MOZART, VERDI
PUCCINI, SARTORI

SPECIAL GUEST
TUNTIKON MUANGNONGWA
AMEN SOTTHIBANDHU KOMELUECHA

THURSDAY, 27TH APRIL 2017
18.00 P.M. at 3rd Floor, Recital Hall
Faculty of Fine and Applied Arts
Chulalongkorn University

ภาพที่ 3 ปกหน้าด้านใน (Program)

PROGRAM

Ganymed	Franz Schubert
Auf dem Wasser zu Singen	Franz Schubert
Sweeter than Roses	Henry Purcell
If Music Be the Food of Love	Henry Purcell
Ich ging mit Lust durch einen grunen Wald	Gustav Malher
Wer hat dies Liedlein erdacht?	Gustav Malher
Song my mother taught me	Antonín Dvorák
= INTERMISSION =	
Batti, batti, o bel Masetto from Opera "Don Giovanni"	Wolfgang Amadeus Mozart
Saper Vorreste from Opera "Unballo in maschera"	Giuseppe Verdi
Libiamo ne'lieti calici from Opera "La Traviata"	Giuseppe Verdi
Quando men 'n vo' from Opera "Bohème"	Giacomo Puccini
O mio babbino caro from Opera "Gianni Schicchi"	Giacomo Puccini
Con te partirò	Francesco Sartori

ภาพที่ 4 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Kulamas Limprawuttiwaranonth, Soprano
กุลมาศ ลิมปวุฒิวรานนท์, โซปราโน

สุดยอดศิลปินหญิงเสียงคุณภาพอันดับ 1 จาก Kamikaze เจ้าของรางวัลชนะเลิศ นักร้องเยาวชนยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย KPN จูเนียร์ อวอร์ด ปี 2004 เป็นศิลปินที่โดดเด่นด้วยงานเพลงสไตล์ Pop Rock เมโลดี้สวย เนื้อหาโดนใจ งานมิวสิกวิดีโอแบบ Love Series และมีเพลงติด Top Chart และขึ้นอันดับ 1 ทั่วประเทศ เช่น “ความเจ็บไม่มีเสียง(Silence)”, “เสี่ยงภัย (Risk)”, “อย่าบอกเขาว่าเราเคยคบกัน (Hidden)”, “เลิกกับฉันได้มั๊ย”, “เป็นเพื่อนเธอไม่ได้จริงๆ”, “ระหว่างเพื่อนกับแฟน”, “อวดเก่ง”, “ตามใจปาก” ฯลฯ และเป็นศิลปินหญิงวัยรุ่นที่ได้รับเชิญร่วมร้องเพลงในต่างประเทศมาแล้วหลาย ครั้ง เช่น ญี่ปุ่น, เกาหลี, สิงคโปร์, มาเลเซีย รวมถึงการโชว์ศักยภาพด้านการแสดง ทั้งละครเวทีเรื่อง กุหลาบสีเลือด และนางเอกละครโทรทัศน์ เรื่อง สาบสาบ, ผู้ชนะสิบทิศ ปัจจุบันขนมจีนมีผลงาน Album มาแล้วดังนี้ อัลบั้ม ขนมจีน , อัลบั้ม Spirit , อัลบั้ม Loveful , อัลบั้ม Cycle และล่าสุดกับผลงานอัลบั้มที่ 5 Meaning ซึ่งเปิดตัวด้วย Single รักมุมใหม่ “พຽงนี้ฉันจะเป็นแฟนเธอ(Yours)” และส่ง Single ซ้ำๆเจ็บปวดอย่าง “ทำใจไม่ได้ (I Can’t)” มาให้แฟนฯได้ฟังอย่างต่อเนื่องทันที

- ขนมจีน ศิลปินสาวบุคลิก “เท่ เก่ง ฉลาด” กับสไตล์ POP ROCK หนึ่งเดียวจาก KAMIKAZE เจ้าของเพลง DRAMA ออกหักโดนใจคนแอบรักเพื่อนมาตลอด 7 ปี ขึ้นอันดับ 1 ทั่วประเทศ การันตีคุณภาพความเพราะด้วยรางวัลชนะเลิศ นักร้องเยาวชนยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย เคพีเอ็น จูเนียร์ อวอร์ด ปี 2004
- Music Video แบบ Drama story ในทุก MV ของขนมจีน คือสิ่งที่แฟนฯรอคอยชมมากที่สุด ด้วยเรื่องราวความรักไม่สมหวังที่จะ

ภาพที่ 5 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

มาพร้อมประโยชน์ประชดประชันเต็มๆ ทำให้ทุกมิวสิกวิดีโอของเธอ
ได้รับความนิยมอย่างสูง ทุกเพศทุกวัย

- ด้วยเสียงร้องที่มีคุณภาพ และ Performance การเอนเตอร์เทนแบบมืออาชีพ ทำให้ชนมจิน มังานโซว้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ทั้งในและต่างประเทศ
- นอกจากเป็นศิลปินนักร้องคุณภาพ ชนมจินยังขึ้นแท่นเป็นนางเอกละครโทรทัศน์ เรื่อง สาบสาง ผู้ชนะสิบทิศ และยังแสดงละครเวทีเรื่อง กุหลาบสีเลือด ร่วมกับนักแสดงชื่อดัง นุ่น ศิริพันธ์ , ญารินดา เมื่อปลายปี 2555
- และในเดือนธันวาคม ปี 2557 ได้ร่วมแสดงละครเพลงอันสุดอลังการ “พระมหาชนก เดอะพีโนมินอน ไลฟ์ โซว” ณ เวทีกลางทะเลสาบสวนเบญจกิติ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
- แสดงภาพยนตร์เรื่องเคียร์สยอง ค่ายอนันตชัย फिल्म และล่าสุดละครตั้งช่อง 8

ภาพที่ 6 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

ผลงานการทำงาน

ผลงานเพลง - อัลบั้มเดี่ยว 5 อัลบั้ม รวมผลงานเพลงทั้งหมด 45 เพลง
 ผลงานละคร - 6 เรื่อง (ผู้ชนะสิบทิศ, สัปดา, ชิงรักหักสวาท,
 ดอกซ่อนชู้, สุดแต่ใจจะไขว่คว้า, เกมพยายบาท)
 ผลงานละครเวที - 2 เรื่อง (กุหลาบสีเลือด, พระมหาชนก The
 Phenomenon Live Show 2557)

การแสดงคอนเสิร์ต (เฉพาะคอนเสิร์ตใหญ่เท่านั้น)

- Concert ครบรอบ1ปี เว็บบZheza (Central World) 2551
- Kamikaze Live Show in Bangkok (Royal Paragon Hall) 2552
- Kamikaze Wave Concert (Indoor Stadium Huamark) 2553
- Kamikaze Loveเวอร์รี่ Concert (Royal Paragon Hall) 2554
- Kamikaze The 5th Destiny Concert (Royal Paragon Hall) 2555
- Kamikaze K Fight Concert (Royal Paragon Hall) 2556
- Concertกำลังใจ(Centara Grand Convention Centre,Central World) 2556
- Kamikaze แดนซ์เนรมิต Concert (Royal Paragon Hall) 2557

การแสดงคอนเสิร์ต (ต่างประเทศ)

- RS Premium Live in Tokyo (Shibuya Duo Hall) 2551
- Concert in Laos (Vientiane,Laos) 2552/2554
- Thai Festival Concert in Tokyo (Japan) 2552/2558
- Thai Festival Concert in Osaka (Japan) 2552/2559
- Concert in Malaysia 2552-2554
- Concert in Singapore 2553
- Concert มิตรภาพ ไทย-บรูไน 2555
- Concert มิตรภาพ ไทย-เกาหลี (Ansanhwa Stadium,Korea) 2555
- Concert in Cambodia 2558-2559

ภาพที่ 7 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

มรกต เชิดชูงาม เป็น Collaborative Pianist, Composer และ Arranger จบการศึกษา สาขาการประพันธ์ดนตรี ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เรียนเปียโนกับ อ.พิษณุ แก้วกำแพง และ ดร.นภนันทน์ จันทร์อรทัยกุล ด้านการแข่งขันเปียโน ได้รับรางวัลที่ 2 ในรายการ Yamaha Thailand Music Festival 2005, ได้รับรางวัลที่ 3 (ไม่มีที่ 1 และ 2) ในรุ่น Fourth Age Category ในรายการ 8th Bangkok Chopin Piano Competition 2008, ทำงานเป็น Rehearsal Pianist ให้กับ Opera เรื่อง แม่นาค และ Dan No Ura ของสมเถา สุจริตกุล, เรื่อง Dido & Aeneas โดย Henry Purcell, les mamelles de

Tiresias โดย Francis Poulenc, Sakontala โดย Franz Schubert กำกับโดย กัทรสุดา อนุมานราชธน, เป็น Accompanist in residence ใน Winter Journey 2015 & 2016 Music Camp ทั้งนี้ยังได้เรียบเรียงอุปรากรเรื่อง Merry Widow by Franz Lehar สำหรับ Piano Trio จัดแสดงที่พระตำหนักชมดวงหัวหิน

ด้านการประพันธ์เพลง มรกตได้รับคัดเลือกใน Ensemble TIMF Academy Partial Scholarship 2008, ได้รับรางวัลยอดเยี่ยมในสาขาการประพันธ์เพลงจากรายการ Young Thai Artist Award 2010, ได้รับเชิญให้ประพันธ์เพลงขึ้นสำหรับงานปิดพิธิ 100 ปีศิลปินจิตรกรไทย อ.เพื่อ หริพิทักษ์ และมีผลงานเพลงแสดงในงาน Thailand International Composition Festival 2015 บรรเลงโดย Tacet(i) Ensemble นอกจากนี้ผลงานเคยบรรเลงโดย Thailand Philharmonic Orchestra, Mahidol Wind Orchestra และ Salaya Modern Ensemble และปี 2014 ประพันธ์เพลงสำหรับละครเชิงประยุคต์ผสมเรื่องราวของนางสีดาและบรินฮิลเดอะ (จาก Ring Cycle ของ Richard Wagner) ในเรื่อง Sita dreams เขียนบทและกำกับโดยวิปศยา อยู่พูล มรกตแต่งเพลงในเรื่อง อินจัน เดอะมิวสิคเคิล (2009) และ คลีโอพัตรา เดอะมิวสิคเคิล (2010) จัดแสดงที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มรกตชื่นชอบในบทเพลงร้องเป็นพิเศษ และได้ประพันธ์บทเพลงประเภท Art Song ออกมาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันมรกตเป็นนักเปียโนและนักเรียบเรียงของ Grand Opera (Thailand) โดยมีผลงานแสดงทั้งในและต่างประเทศ อาทิ คอนเสิร์ต Spanish Art Song and Operetta สนับสนุนโดยสถานทูตสเปน, Austria Embassy Concert ณ สถาบันเกอเธ่, Swiss Art Song ณ สถานทูตสวิสเซอร์แลนด์ ฯลฯ

ภาพที่ 8 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

ต้นตกร เมืองหนองหว้า (กีตาร์)

จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชาดนตรีสากล เอกขับร้อง ในระหว่างการศึกษาเป็นนักร้องประจำวง KU Wind Orchestra และวง KU Chamber ในปี 2555 ร่วมแสดงละครเพลง มิส ไชงอน (Miss Saigon) กับเมืองไทยรัชดาลัยเธียเตอร์ และในปี 2558 ได้รับโอกาสให้รับบทเป็นพระเจ้าเซียนเผิงฮ่องเต้ ในละครเวทีซูสีไทเฮา เดอะมิวสิคัล ปัจจุบันกำลังศึกษาในระดับปริญญาโท สำนักเวชศาสตร์ชะลอวัย และฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พร้อมดำรงตำแหน่งผู้สอนรายวิชา Music Therapy แก่นักศึกษาชะลอวัยมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงอีกด้วย

ภาพที่ 9 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

อาเมน โสตถิพันธุ์ คำลือชา

จบการศึกษาที่ศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เคยเป็นผู้เข้าแข่งขันในรายการ
เดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาวปี 10
ปัจจุบันถ่ายละคร "แรงเงา2"

ภาพที่ 10 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Ganymed

เป็นเพลงร้องศิลปะลำดับที่ 544 ของฟรานซ์ ชูเบิร์ต ประพันธ์โดยใช้ สังกัดลักษณะแบบ through-composed บทประพันธ์นี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก ตำนานกรีกโบราณ Ganymed เป็นชายหนุ่มที่มีความงามอย่างยิ่ง โดย Goethe นักกวีชาวเยอรมันชื่อดัง ก็ได้บรรยายความรู้สึกของเด็กหนุ่มผู้นั้นไว้ว่า เปรียบเสมือนเขาได้ถูกส่งขึ้นไปสวรรค์โดย Zeus เพื่อที่จะเป็นผู้ถือถ้วยรางวัล ให้กับพระเจ้า เพลงร้องศิลปะบทนี้ ชูเบิร์ตได้ใช้ Rhythmic motives, melodic motive และการเปลี่ยนบรรทัดเสียงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะการเปลี่ยน บันไดเสียงแบบโครมาติก เพื่อแสดงถึงการพญภัยและการเปลี่ยนแปลงของวัย หนุ่ม จากเด็กน้อยผู้เลี้ยงแกะที่ที่มีความสุขกับการใช้ชีวิตไปวันๆ เข้าสู่ ผู้กล้าและผู้ ที่เป็นที่รักของพระเจ้า

ชูเบิร์ตเป็นนักประพันธ์ที่มีความละเอียดอ่อนในการสร้างสีสันดนตรีมาก เช่นในตอนต้นแนวเปียโนจะมีลักษณะที่คล้ายๆกับเปิดประตูเดินบางอย่างอย่างราบรื่น หลังจากนั้นแนวร้องก็เข้ามาอย่างสงบและนิ่ง เพราะในตอนต้นนั้นได้กล่าวถึง ยามเช้าอันสดใส นั่นเอง ผู้ฟังสามารถหลับตาตามและจินตนาการตามเนื้อร้องได้ อย่างเห็นภาพในทุกๆท่อน

Wie im Morgenglanze
Du rings mich anglühst,
Frühling, Geliebter!
Mit tausendfacher Liebeswonne
Sich an mein [Herz]¹ drängt
Deiner ewigen Wärme Heilig Gefühl,
Unendliche Schöne!

Daß ich dich fassen möcht'
In diesen Arm!

Ach, an deinem Busen
Lieg' [ich, schmachte]²,
Und deine Blumen, dein Gras
Drängen sich an mein Herz.
Du kühlst den brennenden

ภาพที่ 11 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Durst meines Busens,
 Lieblicher Morgenwind!
 Ruft drein die Nachtigall
 Liebend nach mir aus dem Nebeltal.

Ich komm', ich komme!
 [Wohin? Ach, wohin?]³

[Hinauf! Hinauf strebt's.]⁴
 Es schweben die Wolken
 Abwärts, die Wolken
 Neigen sich der sehnenen Liebe.
 Mir! Mir!
 In eurem Schosse
 Aufwärts!
 Umfangend umfassen!
 Aufwärts an deinen Busen,
 Alliebender Vater!

Auf dem Wasser zu singen
 (To sing on the water),

เป็นผลงานเพลงร้องศิลปะลำดับที่ D. 774, ประพันธ์โดยคีตกวีชาว
 ออสเตรียชื่อตั้ง ฟรานซ์ ชูเบิร์ท เมื่อปี 1823 โดยได้นับเนื้อร้องมาจากบทกวี
 ของ Friedrich Leopold zu Stolberg-Stolberg โดยชื่อบทกวีก็เป็น
 ชื่อเดียวกันกับเพลงร้องศิลปะบทนี้

บทเพลงนี้ได้บรรยายถึงภาพจากกลางน้ำในแง่มุมของผู้บรรยาย โดยผู้
 บรรยายจะนั่งอยู่ในเรือที่ลอยอยู่ในน้ำและพรรณนาถึงเวลาที่ผ่านไปเรื่อยๆ ใน
 แนวเปียโนบรรเลงประกอบนั้น จะมีลักษณะคล้ายๆกับการเคลื่อนไหวของคลื่น
 ลักษณะจังหวะอยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 มีความคล้ายๆกับบทเพลงในรูปแบบ
 bacarole ในแง่ของเสียงประสานนั้น จะมีการสลับเปลี่ยนโหมดในแต่ละท่อน
 จากไมเนอร์เป็นเมเจอร์ บทเพลงนี้เริ่มในบรรทัดเสียงเอแฟลตไมเนอร์และจบ
 ในบรรทัดเสียงเอแฟลตเมเจอร์

ภาพที่ 12 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบท

บทเพลงนี้ฟรานซ์ ลิซ นักประพันธ์เพลงและนักเปียโนชาวฮังการีชื่อดัง
ก็ได้นับมาเรียบเรียงให้เป็นผลงานเพลงสำหรับเดี่ยวเปียโนด้วยเช่นกัน

Mitten im Schimmer der spiegelnden Wellen
Gleitet, wie Schwäne, der wankende Kahn;
Ach, auf der Freude sanftschimmernden Wellen
Gleitet die Seele dahin wie der Kahn,
Ach, auf der Freude sanftschimmernden Wellen
Gleitet die Seele dahin wie der Kahn;
Denn von dem Himmel herab auf die Wellen
Tanzet das Abendrot rund um den Kahn,
Tanzet das Abendrot rund um den Kahn.

Über den Wipfeln des westlichen Haines
Winket uns freundlich der rötliche Schein;
Unter den Zweigen des östlichen Haines
Säuselt der Kalmus im rötlichen Schein,
Unter den Zweigen des östlichen Haines
Säuselt der Kalmus im rötlichen Schein;
Freude des Himmels und Ruhe des Haines
Atmet die Seel im errötenden Schein,
Atmet die Seel im errötenden Schein.

Ach, es entschwindet mit tauigem Flügel
Mir auf den wiegenden Wellen die Zeit.
Morgen entschwinde mit schimmerndem Flügel
Wieder wie gestern und heute die Zeit,
Morgen entschwinde mit schimmerndem Flügel
Wieder wie gestern und heute die Zeit,
Bis ich auf höherem strahlenden Flügel
Selber entschwinde der wechselnden Z

ภาพที่ 13 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Sweeter than Roses (หวานกว่ากุหลาบ)

เป็นบทประพันธ์ที่มีความหลากหลายทางอารมณ์มากทั้งแง่ของความบันเทิง ดนตรี พื้นผิวของดนตรี และตัวเนื้อร้อง ในบทประพันธ์เพลงนี้ ท่านได้เริ่มค้นหาแนวทางต่างๆในการพัฒนาบทเพลง อาจจะได้เห็นว่าเริ่มในบันไดเสียงอีแฟลต เมเจอร์ แต่ก็เห็นได้ชัดว่าท่านก็ได้ใช้ชั้นคู่กัด (Dissonance) โดยไม่เกล้าเข้าหาชั้นคู่กลมกลืน (Consonance) อย่างบ่อยครั้ง โดยเฉพาะตอนต้นในเนื้อร้อง

ในเนื้อร้องนั้นก็มีความน่าสนใจที่ไม่ธรรมดาในเนื้อร้อง ท่านได้ใช้เทคนิค Tone-painting หรือ Word painting อย่างที่จะเห็นได้ชัดเจนเลยคือคำว่า Freeze หรือแข็ง หนาว ท่านก็ได้ใช้การเอื้อน (Melisma) เพื่อแสดงให้เห็นว่าหนาวจริงๆ ในช่วงแรกของบทเพลงก็ได้ขยายความถึงความเหน็บหนาวอยู่ตลอด แต่ก็ได้อารมณ์ชัดมาในทันทีเมื่อบทเนื้อร้องเปลี่ยนเป็น “Then shot like fire.” นักดนตรีวิทยาได้อธิบายบทประพันธ์นี้ว่าเป็นบทประพันธ์ที่ค่อนข้างไม่ปกติหรือบ้า (Mad song) เพราะมีความหลากหลายทางอารมณ์และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นักแสดงต้องมีความสามารถที่จะต้องสื่อให้เห็นว่าถูกทิ้งจากคนรัก และทำให้เธอคลั่งจนเป็นบ้า และในทางตรงข้ามเองก็ต้องสื่อให้เห็นว่าความรักทำให้เธอคลั่งจนเป็นบ้าในอีกทางหนึ่งจากการจูบเพียงแค่ครั้งเดียว

Sweeter than roses, or cool evening breeze
 On a warm flowery shore, was the dear kiss,
 First trembling made me freeze,
 Then shot like fire all o'er.
 What magic has victorious love!
 For all I touch or see since that dear kiss,
 I hourly prove, all is love to me.

ภาพที่ 14 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

If Music Be the Food of Love (หากดนตรีคืออาหารของความรัก)

เฟอร์เชลประพันธ์ บทเพลงนี้โดยได้ปรับเนื้อเพลงถึงสามครั้ง 3 ครั้ง (ประพันธ์ครั้งแรกเมื่อปี 1691 ปรับเนื้อเพลงครั้งที่สองเมื่อปี 1693 และครั้งสุดท้ายเมื่อปี 1695) นักดนตรีวิทยาเชื่อว่าเฟอร์เชล ได้ประยุกต์เนื้อร้องให้คล้ายคลึงกันกับ Shakespear คีตกวีชื่อดัง บทเพลงนี้ประพันธ์ครั้งแรกสำหรับการร้องเดี่ยวและฮาร์พซิคอร์ด การแก้ครั้งที่สองนั้นเป็นการเรียบเรียงให้วงขับร้องเสียงประสานและปรับบันไดเสียงให้ต่ำลงหนึ่งเสียงเต็ม สำหรับการปรับแก้ครั้งสุดท้ายนั้นได้เพิ่มเติมบทเนื้อร้องเข้าไปและเพิ่มความหลากหลายทางด้านจังหวะมากขึ้นให้ทุกๆแนว ตลอดทั้งบทเพลงจะพบได้ว่าการเอื้อนอยู่ตลอดเวลา และเป็นตัวอย่างที่ดีของการใช้เทคนิค word painting จะพบได้ว่าในคำว่า Joy หรือ Move ก็จะมีการเอื้อนที่เร็วขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความร่าเริงและมีการเคลื่อนไหว

If music be the food of love,
sing on till I am fill'd with joy;
for then my list'ning soul you move
with pleasures that can never cloy,
your eyes, your mien, your tongue declare
that you are music ev'rywhere.

Pleasures invade both eye and ear,
so fierce the transports are, they wound,
and all my senses feasted are,
tho' yet the treat is only sound.
Sure I must perish by our charms,
unless you save me in your arms.

ภาพที่ 15 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แต่งทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Ich ging mit lust durch einen grünen wald
(I Went Happily Through a Green Wood)

เป็นหนึ่งในเพลงร้องชุดจาก Des Knaben Wunderhorn ('The Youth's Magic Horn') โดย Gustav Mahler บทเพลงร้องชุดนี้เป็นบทเพลงร้องขนาดใหญ่ บางบทก็บรรเลงโดยวงออเคสตราส่วนบางบทก็เป็นบทเพลงร้องประกอบเปียโน ตัวบทกวีนั้นรวบรวมโดย Achim von Arnim และ Clemens Brentano ซึ่งเป็นบทกวีพื้นบ้านของเยอรมันอยู่แล้ว

บทเพลงร้องนี้แปลเป็นภาษาไทยได้คร่าวๆว่า เมื่อฉันเข้าไปในดงป่าเขียวอย่างมีความสุข มาเลอร์ดแสดงถึงความสุขโดยใช้บันไดเสียงซีเมเจอร์ ระดับความดังเบาเสียงโดยทั่วไปอยู่ที่เปียโนหรือเบา แนวเปียโนบรรเลงประกอบนั้นค่อนข้างสว่างสดใส ในบางครั้งจะพบได้ว่าการใช้โน้ตเชบิตสองชั้น ก็สามารถสื่อถึงเสียงใบไม้เขียวที่โตนลมพัดเสียดสรกันอยู่นั่นเอง

Ich ging mit Lust durch einen grünen Wald,
Ich hört' die Vöglein singen;
Sie sangen so jung, sie sangen so alt,
Die kleinen Waldvögelein im grünen Wald!
Wie gern hört' ich sie singen!

Nun sing, nun sing, Frau Nachtigall!
Sing du's bei meinem Feinsliebchen:
Komm schier, wenn's finster ist,
Wenn niemand auf der Gasse ist,
Dann komm zu mir!
Herein will ich dich lassen!

Der Tag verging, die Nacht brach an,
Er kam zu Feinsliebchen gegangen.
Er klopft so leis' wohl an den Ring:
"Ei schläfst du oder wachst mein Kind?
Ich hab so lang gestanden!"

["Daß du so lang gestanden hast,

ภาพที่ 16 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Ich hab noch nicht geschlafen,
Ich dacht als frei in meinem Sinn,
Wo ist mein Herzallerliebster hin,
Wo mag er so lange bleiben?"

"Wo ich so lange geblieben bin,
Das darf ich dir wohl sagen:
Beim Bier und auch beim roten Wein,
Bei einem schwarzbraunem Mädelein,
Hätt deiner bald vergessen."]¹

[Es schaut der Mond durchs Fensterlein
zum holden, süßen Lieben,
Die Nachtigall sang die ganze Nacht.
Du schlafselig Mädelein, nimm dich in Acht!
Wo ist dein Herzliebster geblieben?]²

Wer hat dies Liedlein erdacht?

(Who Thought up this Song?)

เป็นหนึ่งในบทเพลงร้องชุดจาก Des Knaben Wunderhorn เช่นกัน แต่เพลงร้องบทนี้ประพันธ์ในรูปแบบการร้องกับวงออเคสตรา อย่างที่ได้กล่าวมาแล้วว่าเพลงร้องชุดบทนี้มีความหลากหลายในการใช้เครื่องดนตรีเป็นอย่างมาก

บทเพลงนี้อยู่ในบันไดเสียงเอฟเมเจอร์ ใช้ตราจังหวะ 3/8 เป็นบทเพลงที่ค่อนข้างมีชีวิตชีวา แต่อย่างไรก็ตามก็มีการเปลี่ยนบันไดเสียงแบบโครมาติกอยู่ตลอดตามสไตล์ของมาเลอร์ แนวร้องค่อนข้างลื่นไหล ประกอบด้วยแนวไวโอลินที่ใช้โน้ตวิ่งตลอด จึงทำให้ฟังดูค่อนข้างสุดใสร่าเริง

Dort [oben]¹ in dem hohen Haus,
Da guckt ein fein's lieb's Mädel heraus,
Es ist nicht dort daheime,
Es ist des Wirts sein Töchterlein,
Es wohnt auf grüner Heide.

ภาพที่ 17 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Und wer das Mädcl haben will,
 Muß tausend Taler finden
 Und muß sich auch verschwören,
 Nie mehr zu Wein zu gehen,
 Des Vaters Gut verzehren.

"Mein Herze ist wund,
 komm Schätzel mach's gesund!
 Dein schwarzbraune Äuglein,
 Die haben mich verwundt!

Dein rosiger Mund
 Macht Herzen gesund.
 Macht Jugend verständig,
 Macht Tote lebendig,
 Macht Kranke gesund."

Wer hat denn das schöne Liedlein erdacht?
 Es haben's drei Gäns übers Wasser gebracht,
 Zwei graue und eine weiße;
 Und wer das Liedlein nicht singen kann,
 Dem wollen sie es pfeifen.

ภาพที่ 18 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Songs My Mother Taught Me

Dvorák เป็นหนึ่งในนักประพันธ์เพลงที่มีความสามารถในการประพันธ์ทำนองที่ติดหู มีอัจฉริยภาพสูง ทำนองที่อบอุ่นแสดงถึงความรักได้อย่างชัดเจน บทประพันธ์เพลงบทนี้ก็เช่นกัน เป็นบทประพันธ์เพลงที่แสดงถึงความปรารถนาดีต่อมารดา และความปรารถนาดีจากมารดาที่มีต่อลูก บทเพลงนี้เป็นเพลงที่อยู่ในชุดเพลง Gipsy Melodies ประพันธ์ไว้เมื่อปี 1880 โดยตัวบทกวีประพันธ์โดย A. Heyduk

เนื่องจากบทเพลงนี้มีความน่าสนใจในแง่ของทำนองสูง จึงมักนิยมนำไปเล่นกับเครื่องดนตรีต่างๆด้วย เช่น ไวโอลิน เชลโล หรือเครื่องดนตรีอื่นๆ

Songs my mother taught me
In the days long vanish'd
Seldom from her eyelids
Were the teardrops banish'd

Now I teach my children
Each melodious measure
oft the tears are flowing
oft they flow from my mem'ry treasure

Batti, batti, o bel Masetto

ประพันธ์โดยโวฟกัง อมาเดอุส โมซาร์ท โดยบทพรรณานี้มาจากจากอุปรากรเรื่องดอนจีโอวานนี บทพรรณานี้อยู่ในองก์ที่ 1 จากที่ 5 บทพรรณานี้ขับร้องโดย Zerlina ณ สวนในราชวังของดอนจีโอวานนี เพื่อขอร้องไม่ให้แฟนของเธอทำร้ายดอนจีโอวานนีหลังจากที่รู้ว่าทั้งสองจะแอบหนีไปเที่ยวด้วยกัน โดยให้เหตุผลว่าทั้งหมดเป็นความผิดของเธอ และดอนจีโอวานนีก็ไม่มีส่วนรู้เห็นอะไรทั้งสิ้น และสามารถตีเธอได้หากแฟนของเธออยากจะทำ

บทประพันธ์นี้ไม่มีความซับซ้อนทางเสียงประสานมาก จึงทำให้ฟังดูเรียบง่าย แต่ความจริงแล้วในแนวร้องนั้นมีการใช้โน้ตระดับพอคควร จึงทำให้มีความซับซ้อนทางเทคนิคการร้องพอสควร และสามารถแบ่งได้เป็นสองส่วนใหญ่ๆ

ภาพที่ 19 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

กล่าวคือส่วนที่ใช้อัตราจังหวะ 2/4 (Andante grazioso) และอัตราจังหวะ 6/8 (Allegro)

Batti, batti, o bel Masetto,
 La tua povera Zerlina;
 Start qui come agnellina
 Le tue botte ad aspettar.
 Lascierr straziarmi il crine,
 Lascierr cavarmi gli occhi,
 E le care tue manine
 Lieta poi saprr bacciar.
 Ah, lo vedo, non hai core!
 Pace, pace, o vita mia,
 In contento ed allegria
 Notte e di vogliam passar,
 Si, notte e di vogliam passar.

Saper vorreste

เป็นบทร้องพรรณนาประพันธ์โดยแวร์ดี ในปี 1845 บทร้องพรรณานี้เป็นส่วนหนึ่งจากอุปรากรเรื่อง Un ballo in maschera บทเพลงนี้อยู่ในองก์ที่ 3 ฉากที่ 3 ในขณะที่ Renato กำลังถาม Oscar เกี่ยวกับการหลอกลวงของพระราชินีในห้องบอลรูมขนาดใหญ่เพื่อกำลังจะเตรียมงานเลี้ยง แต่ Oscar ก็ปฏิเสธที่จะบอกไป พร้อมทั้งตำหนิตัวตนว่าเป็นเรื่องของสูง ไม่ควรที่จะถาม

บทเพลงนี้มีความความสว่างไสวค่อนข้างมาก เป็นบทเพลงที่ขับร้องแบบเร็ว โดยมีจุดที่น่าสนใจอยู่ที่แนวขับร้องด้วยเสียงที่สูง โดยช่วงเสียงที่ขึ้นไปสูงที่สุดถึง B5

Saper vorreste
 Di che si veste,
 Quando l'è cosa
 Ch' ei vuol nascosa.
 Oscar lo sa,
 Ma nol dirà,

ภาพที่ 20 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Tra là là là là
Là là là là.

Pieno d'amor
Mi balza il cor,
Ma pur discreto
Serba il segreto.
Nol rapirà
Grado o beltà,
Tra là là là là
Là là là là.

Libiamo ne' lieti calici

(Let's drink from the joyful cups)

เป็นบทประพันธ์เพลงสำหรับการร้องคู่ร่วมด้วยวงขับร้องประสานเสียงที่มีชื่อเสียงจากอุปรากรเรื่อง La Traviata โดยคีตกวีชื่อดังชาวอิตาลี บทเพลงนี้ค่อนข้างมีชื่อเสียงและทำนองชวนฟัง จึงมักนิยมนำมาแสดงเดี่ยวมากกว่าแสดงเต็มทั้งเรื่อง บทเพลงนี้ค่อนข้างที่จะมีชีวิตชีวาเพื่อแสดงถึงความสนุกสนานจากการตีไม้นหรือเครื่องตีแอลกอฮอล์อื่นๆ บทประพันธ์นี้อยู่ในองก์แรกของอุปรากรเรื่องนี้ เป็นช่วงกลางดึกขณะที่มีการจัดกิจกรรมสังสรรค์ณะที่บ้านของ Violetta Valéry บทประพันธ์นี้ร้องโดย Violetta และ Alfredo Germont ซึ่งเป็นชายหนุ่มที่แอบหลงรัก Violetta อยู่ Alfredo พยายามที่จะจีบ โดยการร้องเพลงนี้เพื่อเป็นการชวนดื่มมันเอง

Alfredo
Libiamo ne' lieti calici,
che la bellezza infiora;
e la fuggevol ora
s'inebria a voluttà.
Libiam ne' dolci fremiti
che suscita l'amore,
poichè quell'occhio al core
onnipotente va.
Libiamo, amore, amor fra i calici
più caldi baci avrà.

ภาพที่ 21 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Tutti

Ah! Libiam, amor fra' calici
più caldi baci avrà.

Violetta (s'alza)

Tra voi saprò dividere
il tempo mio giocondo;
tutto è follia nel mondo
ciò che non è piacer.
Godiam, fugace e rapido
è il gaudio dell'amore;
e un fior che nasce e muore,
nè più si può goder.
Godiam!
C'invita un fervido
accento lusinghier.

Tutti

Ah! Godiamo!
La tazza e il cantico
la notte abbellà e il riso,
in questo paradiso
ne scopra il nuovo dì.

Violetta (ad Alfredo)

La vita è nel tripudio.

Alfredo (a Violetta)

Quando non s'ami ancora...

Violetta (ad Alfredo)

Nol dite a chi l'ignora.

Alfredo (a Violetta)

È il mio destin così.

Tutti

Ah! sì, godiamo...

La tazza e il cantico
la notte abbellà e il riso,
in questo paradiso
ne scopra il nuovo dì

ภาพที่ 22 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Quando men 'n vo'

เป็นบทร้องพรรณนาจากอุปรากรเรื่อง La Bohème โดย Puccini ในเนื้อเรื่องนั้นกล่าวถึง Musetta และ Marcello ซึ่งเป็นคู่รักกันและใช้ชีวิตแบบชาวโบฮีเมียมาโดยตลอด มีรักและร้างกันบ้างตามธรรมดาของคู่รัก ในขณะที่ทั้งคู่ไปรับประทานอาหารเย็นและร่วมดื่มกับเพื่อนในร้านอาหารเปอเซียโดยบังเอิญ ก็มีศิลปินคนนึงเข้ามาจับ Musetta เธอจึงร้องเพลงเพลงนี้ขึ้นมาเพื่อให้ Marcello สนใจเธอเพราะตอนนั้นยังทะเลาะกันอยู่ บทร้องพรรณานี้เป็นการร้องบอกทุกคนในร้านว่า เธอมีความสุขสดดงามชวนหลงใหลขนาดไหน ถึงมีชายหนุ่มเข้ามาจับอยู่ตลอดโดยไม่ขาดสาย ทำให้ Marcello เกิดความอิจฉาริษยาเป็นอย่างมาก

บทประพันธ์นี้ค่อนข้างที่จะเป็นบทประพันธ์เพลงที่มีความท้าทายต่อนักร้องมาก เพราะประโยคเพลงค่อนข้างยาว ตัวอย่างประโยคติดกับประโยคถัดไปในทันที มีระดับเสียงค่อนข้างสูงและมีระดับเสียงความดังเบาที่ค่อนข้างหลากหลาย นอกจากนี้ Puccini ยังได้ใช้โน้ตประดับอีกหลายแห่งอีกด้วย จึงนับได้ว่าเป็นบทร้องพรรณนาที่มีความยากและต้องใช้เทคนิคค่อนข้างสูง

Quando men vo soletta per la via,
 La gente sosta e mira
 E la bellezza mia tutta ricerca in me
 Da capo a pie'...
 Ed assaporo allor la bramosia
 Sottil, che da gli occhi traspira
 E dai palesi vezzi intender sa
 Alle occulte beltà.
 Così l'effluvio del desio tutta m'aggira,
 Felice mi fa!
 E tu che sai, che memori e ti struggi
 Da me tanto rifuggi?
 So ben:
 Le angoscie tue non le vuoi dir,
 Ma ti senti morir!

ภาพที่ 23 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Quando men 'n vo'

เป็นบทร้องพรรณมาจากอุปรากรเรื่อง La Bohème โดย Puccini ในเนื้อเรื่องนั้นกล่าวถึง Musetta และ Marcello ซึ่งเป็นคู่รักกันและใช้ชีวิตแบบชาวโบฮีเมียมาโดยตลอด มีรักและร้างกันบ้างตามธรรมดาของคู่รัก ในขณะที่ทั้งคู่ไปรับประทานอาหารเย็นและร่วมดื่มกับเพื่อนในร้านอาหารเปอเซียโดยบังเอิญ ก็มีศิลปินคนนึงเข้ามาจับ Musetta เธอจึงร้องเพลงเพลงนี้ขึ้นมาเพื่อให้ Marcello สนใจเธอเพราะตอนนั้นยังทะเลาะกันอยู่ บทร้องพรรณานี้เป็นการร้องบอกทุกคนในร้านว่า เธอมีความสุขสดดงามชวนหลงไหลขนาดไหน ถึงมีชายหนุ่มเข้ามาจับอยู่ตลอดโดยไม่ขาดสาย ทำให้ Marcello เกิดความอิจฉาริษยาเป็นอย่างมาก

บทประพันธ์ที่ค่อนข้างที่จะเป็นบทประพันธ์เพลงที่มีความท้าทายต่อนักร้องมาก เพราะประโยคเพลงค่อนข้างยาว ต้อวประติดประต่อกับประโยคถัดไปในทันที มีระดับเสียงค่อนข้างสูงและมีระดับเสียงความดังเบาที่ค่อนข้างหลากหลาย นอกจากนั้น Puccini ยังได้ใช้โน้ตระดับอีกหลายแห่งอีกด้วย จึงนับได้ว่าเป็นบทร้องพรรณที่มีความยากและต้องใช้เทคนิคค่อนข้างสูง

Quando men vo soletta per la via,
 La gente sosta e mira
 E la bellezza mia tutta ricerca in me
 Da capo a pie'...
 Ed assaporo allor la bramosia
 Sottil, che da gli occhi traspira
 E dai palesi vezzi intender sa
 Alle occulte beltà.
 Così l'effluvio del desio tutta m'aggira,
 Felice mi fa!
 E tu che sai, che memori e ti struggi
 Da me tanto rifuggi?
 So ben:
 le angoscie tue non le vuoi dir,
 Ma ti senti morir!

ภาพที่ 24 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

O mio babbino caro

เป็นบทร้องพรรณมาจากอุปรากรเรื่อง Gianni Schicchi ประพันธ์โดย Giacomo Puccini คีตกวีชาวอิตาลีในปี 1918 อุปรากรเรื่องนี้ประพันธ์คำร้องโดย Giovacchino Forzano อุปรากรเรื่องนี้ประสบความสำเร็จตั้งแต่การแสดงรอบปฐมฤกษ์ ณ โรงละคร Metropolitan Opera เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 1918

บทร้องพรรณา O Mio Babbino Caro นี้ขับร้องโดยตัวละครที่ชื่อว่า Lauretta ซึ่งกำลังขอร้องบิดาของตัวเองเพื่อที่จะแต่งงานกับ Rinuccio ชายหนุ่มที่เธอรัก แต่ครอบครัวของเธอเองก็ไม่ยอม Puccini ได้แสดงถึงความเจ็บปวดของ Lauretta โดยการใช้นางร้องในลักษณะขาขึ้นและลงที่อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นก็ยังใช้เทคนิค Portamento กล่าวคือเป็นเทคนิคการร้องที่ใช้การสไลด์โน้ตขึ้นไปหาระดับเสียงที่ต้องการและหลังจากนั้นก็สไลด์โน้ตลงมาหาโน้ตที่ใช้ในระดับเสียงต่อไปเพื่อทำให้เกิดความสะเทือนใจ เราอารมณ์มากขึ้นกว่าการมุ่งเข้าไปหาโน้ตตรงๆ

ถึงแม้ว่าบทร้องพรรณานี้จะมีขนาดสั้นๆ แต่ก็เต็มไปด้วยอารมณ์และแสดงออกถึงความหวังและความฝันของหญิงคนหนึ่ง ที่ได้แต่งงานกับคนที่เธอรักอย่างแท้จริง

O mio babbino caro,
mi piace, è bello bello,
vo'andare in Porta Rossa
a comperar l'anello!
Si, si, ci voglio andare!
E se l'amassi indarno,
andrei sul Ponte Vecchio
ma per buttarmi in Arno!
Mi struggo e mi tormento,
O Dio! Vorrei morir!
Babbo, pietà, pietà!
Babbo, pietà, pietà!

ภาพที่ 25 เนื้อหาด้านใน ประกอบด้วยประวัติของผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Con Te Partirò - Time to Say Goodbye

เป็นบทประพันธ์เพลงของ Francesco Sortori และเนื้อร้องโดย Lucio Quarantotto ถึงแม้ว่าบทเพลงนี้จะไม่ใช่บทประพันธ์ดนตรีคลาสสิกเฉกเช่นเดียวกับเพลงอื่นๆที่ได้กล่าวมา แต่ก็มีความไพเราะงดงามไม่แพ้กัน บทประพันธ์นี้ถูกนำไปขับร้องครั้งแรกโดย Andrea Bocelli ในเทศกาล San Remo ปี 1995 เป็นบทเพลงที่มีความไพเราะจนได้ขึ้นชื่อว่าเป็นเพลงประจำชาติของประเทศอิตาลีเลยทีเดียว

Quando sono sola
Sogno all'orizzonte
E mancano le parole
Si lo so che non ce luce
In una stanza quando manca il sole
Si non ci sei tu con me, con me
Su le finestre
Monstra a tutti il mio cuore
Che hai acceso
Chiudi dentro me
La luce che hai incontrato per strada
Time to say goodbye,
Paesi che no ho mai
Veduto e vissuto con te
Adesso si li vivo con te partiro
Su navi per mari
Che io lo so
No no non essitono piu,
It's time to say goodbye
Quando sei lontana
Sogno all'orizzonte
E mancano le parole
E io si lo so che sei con me
Tu mia lunatu sei qui con me
Mio sole tu sei qui con me ,con me,
Con me,con me

ภาพที่ 26 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติของผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

Time to say goodbye
Paesi che no ho mai
Veduto e vissuto con te
Adesso si li vivro
Con te partiro
Su navi per mari
Che io lo so
No no non esitono piu
Con te io li rivivro
Con te partiro
Su navi per mari
Che io lo so
No no non esistono piu
Con te io li rivivro
Con te parti ro
Lo con te

ภาพที่ 27 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติของผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

SPECIAL THANKS

กราบขอบพระคุณมหาวิทยาลัยอันเป็นที่รัก ที่ให้อาณาเขต ให้ความรู้แก่ข้าพเจ้า

กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ร.ศ. ดวงใจ ทิวทอง ที่ให้ชีวิตการเป็นนักเรียน
คลาสสิก คอยอบรม สั่งสอนและคอยดักเตือนลูกศิษย์คนนีมาโดยตลอด หนูมีวันนี้ได้
เพราะครูเจียบจริงๆคะ ขอบพระคุณสำหรับทุกสิ่งทุกอย่างนะคะ รักครูคะ

กราบขอบพระคุณอาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาดุริยางคศิลป์ตะวันตกทุกท่าน
อาจารย์ ศ.ดร.วีรชาติ เปรมานนท์, อาจารย์ ศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร,
อาจารย์ ผศ.ดร.ศศิ พงศ์สราวุธ, อาจารย์ ผศ.ดร.รามสุร สีตลายัน
ที่คอยให้ความรู้และการสนับสนุนหนูมาตลอดการเรียนในปริญญาโทคะ

กราบขอบพระคุณมารดาของข้าพเจ้า นาง อุษา ลิมปวุฒิวรานนท์
บุคคลที่อยู่เบื้องหลังทุกความสำเร็จของลูก บางครั้งหนูอาจจะตื้อบ้าง รั้นบ้าง แต่
อยากให้แม่รู้ว่าหนูจะตั้งใจทำทุกอย่างให้ออกมาได้อย่างที่แม่ตั้งใจ
รักแม่สุดหัวใจ กำลังใจที่สำคัญที่สุดในชีวิตของหนู

ขอบพระคุณทุกคนในครอบครัวกนิษฐสุด เหล่าคุณน้าคุณป้า ที่คอยเลี้ยงดูฟูมฟักให้
เด็กตัวเล็กๆ กลายเป็นผู้หญิงที่แข็งแกร่งในวันนี้คะ

ขอบคุณขนมหวาน น้องรัก รักนะแต่ไม่แสดงออก...><
พี่คนนี้จะคอยสนับสนุนหนู เจก เช่นทุกครั้งที่คุณอยู่ข้างพี่มาเสมอ

ขอบพระคุณ คุณชนธ์เพชร สารสาส คนที่คอยอยู่เคียงข้างเสมอไม่เคยไปไหน
เวลามีความสุขเราก็อยู่เคียงข้างกัน ในยามทุกข์พี่เคนไม่เคยยอมแพ้
เข้าใจและคอยอยู่ข้างหนูสนับสนุนหนูมาตลอด
ขอบคุณมากจริงๆ คิดไม่ออกเลยว่าถ้าไม่มีพี่จะเป็นยังไง
love you to the moon and back

ภาพที่ 28 เนื้อหาด้านใน ประกอบไปด้วยประวัติของผู้แสดงทั้งหมด และข้อมูลบทเพลง

SPECIAL THANKS

ขอบคุณเพื่อนๆที่ร่วมรุ่นปริญญาโท
เซอร์, พี่เลดี้, พี่แนน, พี่ฉวี, พี่แพรว, พี่โทนี่, พี่บาส
ที่คอยในคำแนะนำและความช่วยเหลือมาโดยตลอดนะคะ
ทำให้การเรียนตลอดสองปีเป็นการเรียนที่สนุกมากๆ

ขอบคุณพี่มรกต นักเปียโนมือทอง
ที่สามารถทำให้การแสดงออกมาสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นนะคะ

ขอบคุณนักร้องรับเชิญสุดหล่อทั้งสองท่าน พี่กิตติ์และอาแมนเพื่อนรัก
ขอบคุณมากจริงๆที่มาช่วยเหลือขมจินนะคะ
ยินดีตอบรับทันทีที่เชิญมาร่วมร้องเพลงด้วยกัน น่ารักมากๆ

ที่สำคัญกราบขอบพระคุณท่านผู้มีเกียรติทุกท่านที่สละเวลามาชมการแสดงนี้
ขอบพระคุณที่สนับสนุนนักร้องตัวเล็กๆคนนี้นะคะ

บทที่ 5

บทสรุปและคำแนะนำ

5.1 บทสรุป

วิทยานิพนธ์การแสดงขับร้องเดี่ยวโดย กุลมาศ ลิ้มปวุฒิวราณนท์ ในครั้งนี้ได้รับความสนใจและการตอบรับที่น่าประทับใจเนื่องจากมีผู้เข้าชมถึง 50 คน ซึ่งถือได้ว่าเป็นความสำเร็จเกินความคาดหมายของผู้แสดง โดยผู้แสดงที่ได้ศึกษาหาข้อมูลบทเพลงที่ใช้ในการแสดง รวมถึงนำองค์ความรู้ที่ค้นคว้ามาได้นั้นมาปรับประยุกต์ใช้ อีกทั้งยังผ่านการซ้อมอย่างหนักหน่วงเพื่อให้การแสดงประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี การแสดงนี้จะประสบความสำเร็จไม่ได้หากขาดบุคลากรในการแสดงที่ดีเยี่ยม เช่น นักเปียโนมากฝีมือ คุณมรกต เขิดชูงาม นักเปียโน Accompanist ผู้ซึ่งมีความสามารถและทักษะในการบรรเลงดีเยี่ยม อีกทั้งนักเปียโนที่มีไหวพริบ มีอารมณ์การบรรเลงลื่นไหลทำให้สอดประสานไปกับเสียงร้องได้อย่างสวยงาม เนื่องจากการที่ผู้แสดงจะคัดเลือกนักเปียโนจะต้องคำนึงถึงความเข้ากันได้ระหว่างนักเปียโนกับผู้ขับร้องซึ่งจะต้องส่งเสริมกันและกันอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีนักร้องรับเชิญมากความสามารถอีกสองท่าน ท่านแรก คุณตันติกร เมืองหนองบัว ที่ให้เกียรติมาร่วมแสดงโดยตอบตกลงทันทีที่เชิญ เป็นบุคคลที่คนทั้งงานกล่าวขานถึงพลังเสียงอันทรงพลัง และนักร้องรับเชิญอีกท่านคือ คุณอาเมน โสทธิพันธุ์ คำลือชา เพื่อนรักที่คอยสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด

นอกจากนี้ต้องกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่เสียสละเวลา คอยให้การสนับสนุน และคำแนะนำที่ดีให้เสมอมาตลอดการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็น รองศาสตราจารย์ ดวงใจ ทิวทอง ที่คอยเชี่ยวชาญลูกศิษย์คนนี้มาตลอดระยะเวลา 6 ปี ที่ผ่านมา ทำให้เกิดวิทยานิพนธ์นี้ขึ้นมา ซึ่งไม่เคยคิดว่าจะทำสำเร็จมาก่อน และต้องกราบขอบพระคุณคณะกรรมการผู้ทรงเกียรติที่สละเวลามาชมการแสดง รวมถึงให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ประกอบไปด้วย ศาสตราจารย์ ดร. วีรชาติ เปรมมานันท์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ตันจันทรพงศ์

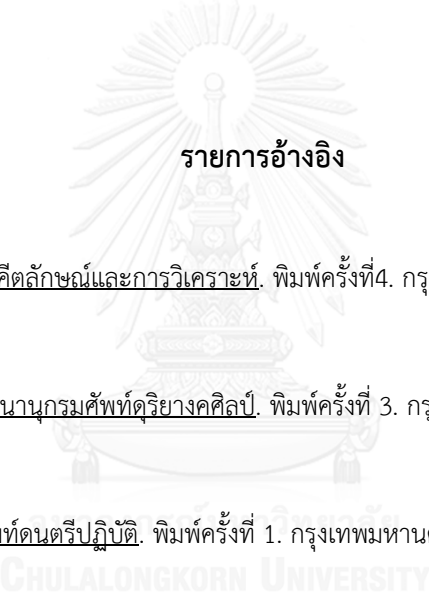
ในการจัดการแสดง ผู้แสดงได้เรียนรู้รายละเอียดระหว่างจัดงานแสดงโดยประกอบไปด้วย

- (1) เลือกสถานที่จัดงาน ณ ห้อง Recital ชั้น 3 คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (2) กำหนดวันเวลาจัดการแสดง วันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2560 เวลา 18.00

- (3) เรียนเชิญ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ร่วมชมการแสดง อันประกอบไปด้วย ศาสตราจารย์ ดร. วีรชาติ เปรมานัน รองศาสตราจารย์ ดวงใจ ทิวทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวไล ตันจันทร์พงศ์
- (4) เรียนเชิญแขกผู้มีเกียรติ
- (5) ประชาสัมพันธ์งานผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น Facebook หรือ Instagram
- (6) จัดเตรียมทำโปสเตอร์
- (7) จัดเตรียมทำสูจิบัตร จำนวน 50 เล่ม
- (8) จัดเตรียมอาหารว่างและเครื่องดื่ม สำหรับผู้มาร่วมงาน จำนวน 50 ชุด
- (9) ติดต่อระบบบันทึกวีดิทัศน์ เพื่อบันทึกการแสดงในวันงาน
- (10) ประสานงานกับนักเปียโนและนักร้องรับเชิญที่จะร่วมแสดงซึ่งประกอบไปด้วย คุณมรกต เชิดชุงาม (Piano Accompanist) คุณต้นติกร เมืองหนองบัว (Tenor) คุณอาเมน โสทธิพันธ์ คำลือชา (Baritones) รวมถึงผู้ทำหน้าที่เปิดโน้ต และผู้ช่วยประสานงาน

5.2 คำแนะนำ

การแสดงขับร้องเดี่ยวจะประสบความสำเร็จนั้น จะต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมตัวค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษาหาข้อมูลและการฝึกซ้อมบทเพลง แต่สิ่งที่เหนือไปกว่านั้นคือการได้พัฒนาตัวเองให้มีความรับผิดชอบมากยิ่งขึ้น มีระเบียบวินัย อีกทั้งยังรู้จักตัวเองมากยิ่งขึ้น รู้ถึงข้อจำกัดความสามารถของตัวเอง สิ่งไหนที่สามารถพัฒนาไปต่อได้ เนื่องจากการแสดงในครั้งนี้ด้วยบทเพลงที่คัดเลือกมาค่อนข้างยากและต้องใช้พลังเป็นอย่างมาก เพื่อจะทำให้การแสดงประสบผลสำเร็จ ผู้แสดงจะต้องดูแลสุขภาพและออกกำลังกายอย่างหนัก เพื่อเสริมสร้างร่างกายที่แข็งแรง ดูแลตัวเองพักผ่อนให้เพียงพอ เนื่องจากร่างกายของนักร้องนั้นเปรียบเสมือนเครื่องดนตรีชิ้นหนึ่ง แต่เป็นเครื่องดนตรีที่ไม่สามารถหาอะไหล่มาซ่อมแซมได้หากไม่ดูแลให้ดี ผู้แสดงเชื่อว่าหากเราเตรียมตัวพร้อมมากแค่ไหนความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจะต้องน้อยลงแน่นอน การเลือกบทเพลงที่เหมาะสมกับศักยภาพของตัวผู้แสดงเป็นอีกหนึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุด จะทำให้ผู้แสดงจะสามารถถ่ายทอดคุณค่าของบทเพลงรวมถึงความงาม ความไพเราะได้ดีเยี่ยมยิ่งกว่า ทั้งยังสามารถให้รายละเอียดทางด้านเทคนิคในการพัฒนาตนเองให้ไปสู่จุดที่ดีขึ้นไม่มากนักน้อย เพราะถ้าหากเลือกบทเพลงที่ยากเกินความสามารถของผู้แสดงแล้วอาจก่อให้เกิดความผิดพลาดมากและทำให้คุณค่าของตัวบทเพลงลดน้อยลง ดังนั้นหากผู้แสดงเชื่อมั่นว่าความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จก็ขึ้นอยู่กับที่นั่น

รายการอ้างอิง

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2551). สังคีตลักษณะและการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษกรรัตน์.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษกรรัตน์.

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2553). ศัพท์ดนตรีปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เกษกรรัตน์.

ทวี มุขธระโกษา. (2551). นักดนตรีเอกของโลก เล่ม 1 (ฉบับสมบูรณ์). พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊ค.

ทวี มุขธระโกษา. (2551). นักดนตรีเอกของโลก เล่ม 2 (ฉบับสมบูรณ์). พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สถาพรบุ๊ค.

ดวงใจ อมาตยกุล. (2545). การขับร้องประสานเสียง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงใจ อมาตยกุล. (2546). เพราะเพลง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กายมารูต.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

กุลมาศ ลิ้มปวุฒิวรานนท์ เป็นนักร้องเสียงโซปราโน กำลังศึกษาระดับปริญญาโท ด้านการแสดงดนตรี (Vocal Performance) ณ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และจบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สาขาดุริยางคศิลป์ตะวันตก เอกขับร้อง กุลมาศเริ่มต้นการร้องเพลงตั้งแต่อายุ 8 ปี เรียนการร้องเพลงและพัฒนาศักยภาพการร้องเพลงของตนเองมาตลอด จนอายุ 11 ปี ได้รับรางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันเวที KPN Junior Award 2004 ชนะการแข่งขันได้รับตำแหน่งนักร้องยุวชนยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย จากนั้นกุลมาศได้รับความสนใจจากค่ายเพลงต่าง ๆ จนได้เซ็นต์สัญญากับค่าย อาเอส จำกัด มหาชน และได้รับเลือกให้เข้ามาอยู่ในค่ายเพลงวัยรุ่น Kamikaze ตอนอายุ 12 ปี ซึ่งเกิ้ลแรกคือ เพลง ตามใจปาก เป็นเพลง Pop Rock โดยทั้งซิงเกิ้ลแรกและซิงเกิ้ลที่สองที่มีชื่อว่า แพ้ไม่เป็น ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ดิศจาร์ตวิทยุเพลงทั่วประเทศเป็นอันดับ 1 ในขณะนั้น และได้มีการปล่อยผลงานออกอย่างต่อเนื่อง จนสร้างผลงานเพลงทั้งหมดรวม 5 อัลบั้ม 45 เพลง ซึ่งรวมถึงผลงานเพลงร่วมกับสมาชิกในค่าย Kamikaze อีกด้วย

แสดงคอนเสิร์ตของกุลมาศได้มีการไปเดินสายทัวร์คอนเสิร์ตทั่วประเทศตลอดการเป็นนักร้อง แต่คอนเสิร์ตที่สำคัญและเรียกได้ว่าเป็นคอนเสิร์ตใหญ่ นั้นได้มีการจัดแสดงขึ้นรวมทั้งหมด 8 ครั้งด้วยกัน ซึ่งประกอบไปด้วย การแสดงคอนเสิร์ต Kamikaze ที่ Royal Paragon Hall ในปี 2552, 2554, 2555, 2556 และ 2557 Indoor Stadium Huamark ในปี 2553, Centara Grand Convention Centre, Central World ในปี 2551 และ 2556

นอกจากนี้ยังได้รับโอกาสไปแสดงคอนเสิร์ตยังต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น การแสดงคอนเสิร์ตที่ประเทศญี่ปุ่น: RS Premium Live in Tokyo จัดการแสดงที่ Shibuya Hall ในปี 2551, Thai Festival Concert in Tokyo จัดการแสดงที่ Yoyogi Park ในปี 2552, Thai Festival Concert in Osaka จัดการแสดงที่ Tennoji Park ในปี 2552, Thai Festival Concert in Tokyo จัดการแสดงที่ Yoyogi Park ในปี 2558, Thai Festival Concert in Osaka จัดการแสดงที่ Taiyo no Hiroba, Osaka Castle ในปี 2559 อีกทั้งยังเคยได้รับโอกาสเป็นตัวแทนศิลปินไทยไปร่วมร้องเพลงกับศิลปินชื่อดังในประเทศจีน ณ เมืองกวางโจว เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองในงาน One year countdown to Asian Game ในปี 2553 และเป็นตัวแทนศิลปินไทยร่วมสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศในคอนเสิร์ต มิตรภาพ ไทย-เกาหลี ณ Ansanhwa Stadium ประเทศเกาหลี และยังได้ไปแสดงคอนเสิร์ตพบปะแฟน ๆ ยังประเทศอื่น ๆ อีกไม่ว่าจะเป็นประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย ลาว กัมพูชา พม่า จาโรไน ลีคิ้วด้วย